

Life of Benjamin Franklin

By

P. SRINIVASA RAO, B.A.,

*Prescribed Non-detailed Text Book
for S. S. L. C. Public Examination 1918.*

Published by

VIJNANA CHANDRIKA MANDALI

Mount Road, MADRAS

**విజ్ఞానచంద్రికా బుక్కు-డిపో లోదొరకు కొన్ని
యమూల్య జీవితచరిత్రములు.**

ఆబ్రహాములింకను. గా. హరిసర్వోత్తమరావుగారు	0	12
మహాపురుషుల జీవితములు మొదటిభాగము చిలకమర్తి.		
లక్ష్మీనరసింహముగారు గ్రంథకర్త.	0	12
,, 2-వ భాగము ,,	0	10
,, 3-వ భాగము ,,	0	12
నందచరిత్రము ,,	0	2
బెంజనుస్రాస్త్రిను చి. ల. నృసింహముగారిచే	0	2
విక్టోరియారాజ్య చరిత్రము. కం. పీఠేశలింగము పంతు		
లు గారు	0	6
జీససుచరిత్రము ,,	0	10
శింక రాచాయలు ,,	0	4
జాగిర్దార్ ,,	0	6
భీష్మునిచరిత్రము. మా. పురుషోత్తమశర్మ	0	12
స్వామిదయానందసరస్వతి	0	12
అహల్యాబాయి. కొటికలపూడి - నీలమ్మగారు	0	4
లేడిజేన్ గ్రే ,, ,,	0	2
అశోకునిచరిత్ర	1	4
జీవితచరితావళి. (గావిచ్చెట్టు. రంగరావు, ఉమేశచంద్ర		
బాసర్ల రమేశ చంద్రదత్తుగార్ల చరిత్రములు.)	0	6
గోక్షేపరమహంస. కారుకల్లి. శివరామయ్యగారు	0	6

విజ్ఞానచంద్రికా గ్రంథమాల

బెంజమిను ఫ్రాంక్లిను జీవితచరిత్రము

ఇది

పసుమర్తి శ్రీనివాసరావు, బి. ఏ. గారిచే

ఓ చింతబడినది

రెండవ మార్పు ౨౦౦౦.

చెన్న పట్టణము

విజ్ఞానచంద్రికా మండలివారిచే

ప్రకటితము

, ౧-౦-౦]

[కాపీరైటు రిజిస్టర్డ్

గ్రంథమాలికా భిజ్జానము:—

సాంతోస్థ మమ దివ్యానాం విభూతీనాం హంతప ।

ఏతాన్మోక్షోప్రప్తో విభూతేర్విస్తోమయా ॥

యద్యద్యధూని చుత్సత్త్వం క్రిమమాదితి మేనివా ।

స్తోదేవావగచ్ఛత్త్వం మమ తేజోం ? సంధినిమ్ ॥

భిజ్జోత్త X 40 41.

శ్రీ వేంకటేశ్వర పరబ్రహ్మణ్యమః

శ్లో॥ నాస్తి మాత్స్య సమం ద్రిపం నాస్తి షేతా సమో గురుః ।
అయోః ప్రత్యుపకాశోపి న కిం చ స విద్యతే ॥

తొ ర్రి తే షు లై న

నా తండ్రి

పసుమర్తి-మూర్తి రాజు పంతులు గారికిని

స జి వు లై న

నా తల్లి

శ్రీ సూరమాంబకును

వినయ విధేయ పూర్వకముగ

నీ గ్రంథమాలికను

సమర్పణ జేయుచున్నాను.

Vedam & Co , Printers, 13, Oil Monger Street, Madras

పీఠిక

శ్లో॥ క్వశూన్యః ప్రథివో వంశః క్వచాల్పనియమానుః ।
 తత్త్వగుర్వరం మాహాదుదుపేనాస్మిహగమ్ ॥
 మంవః కవియః ప్రాగ్గమిష్యమ్యపహాచ్యతాం ।
 ప్రాంశు లభ్యే నలే లోభా సుదాహుకినవానువః ॥

కాలిదాస, రఘు 1 3-4.

లోకము కర్మసూత్రగ్రథితము కర్మము ద్వివిధము : స్తోక
 మని, అస్తోక మని. మనుజుడు కర్మిని. కర్మలేని శోగం బహి
 హంబు. అసందర్భంబు లసంభవములు. వర్తమాన దుఃఖం
 బులు భూతకాల స్వకర్మోపార్జితంబులు, స్వస్తోకకర్మోద్భవం
 బులు-ఇవి యనాధువులు, కర్మములు, దేశాభివృద్ధి నిరోధకము
 లు. ఆ హేతునాజేసి త్యాజ్యంబులు స్తోకకర్మిషులు కనిష్ఠులు.

వర్తమానమెట్లు భూతకాలభవమో, అట్లులనె, భవి
 వ్యత్యాలము వర్తమానోద్భవము. భవివ్యత్యాలభోగంబు
 లకు వర్తమానకర్మ లుపాదానంబులు. ఆ కారణముగజేసి,
 అస్తోకకర్మ లనుష్ఠేయంబులు. అస్తోకకర్మిషులు. గరిష్ఠులు. స్వా
 స్తోకకర్మ లతిరేకములు. అతిపథమునకు గరిష్ఠు లధ్వగులు.

వారి నిదర్శనము లనన్యాదృశంబులు; వారి యనుభవములు మనుజుల కనుబోధము; వారిరాకలు మేలురాకలు, వారి సంభాషణలు మోహంధకారవిదళనచంద్రికలు. వారి సఖ్యము శ్రేయోదాయకము, వారి యుపదేశము శ్రోతవ్యము. వారి సంపర్కము షడ్గుణైశ్వర్య సంధానకరణి. వారు నిర్మలులు, నిష్కళంకులు, నిరాశ్రయులు, నిత్యతృప్తులు, నిరాభాసులు. వారు లక్ష్మీకాగ్రిచిత్తులు, సిద్ధసంకల్పులు, మృతశివులు. వారి యాచరణవిధానముల నుపలక్షించి, తద్విధమున దేశకాలానుగుణ్యముగ గమనించుట మనుజులకు కర్తవ్యంబు.

ఆంధ్రభాషయందు పుష్పాత్యమహాపురుష కవితచరిత్రంబులు లోపంబులు. తగ్గోపపూరితార్థం బీ మదీయపదమోద్యమంబు. ఈ గ్రంథము స్వకల్పనశక్తిశూన్యంబు, సరసనచన విరహితంబు. ఈ చరిత్రములు “బుధులకు నవనిధుల గాపురంబును విపులజయలక్ష్మీకి గాంపురింబును” గనున, మదీయ లోపంబులు సహ్యాబులగుగాక.

ఇంతియకాదు ఆంధ్రదేశముననుండు “నకలకళావిభూషితులు శిబ్బవిమల్నయతత్త్వబోధకుల్పకటకీవీంద్రు” లాదలెతమ తమ శక్త్యానుసార మార్గాధి మాతను “ప్రీతిపూర్వకంబుగాఁ జతుర్విధ శుశ్రూషలు గావించుచు నేనించుచుఁ బూజించుచు భావించుచు నమస్కరించుచు నారాధించు”చున్న

సమయంబున, పోషశోపచారపూజావిధానంబు గుర్తెఱుంగని
నే నామెనారాధించుటకు సమకట్టి, 'పత్రపుష్పం ఫలం యో
యం యోమే భక్త్యా శ్రయచ్చతి' అనునటుల నామెప్రసన్నవ
దనయై సంభావించు నని నాభావము. క్లిష్టపంశితజనంబుల కా
మె సంస్తవనం బసంగతంబు. కానిదాస విరచితంబగు నీస్తవము
నిందు. బొందుపఱచుచున్నాఁడను:—

కర్తృణి—సుంహరి—లఘువు.

పల్లవి —నమోక్త సుందర లతే దేవి లలితే,

(1) త్రిపుర సుందరి కృపాసాంగ లలితే!

చంద్రమాద్యై శ్రియే చంద్రతిలకాలితే చంద్రముఖ చంద్ర
కామందహాసే! కుంభి సుందర గదన లఘు జీవాగ్రతే కోటి
విద్యుల్లతా వృందభాసే ||

నమోక్త... ..||

(2) దండలిత కమలముఖభాచ్చలిత మదకలిం బలచలి లలిత

భాసన విలాసే! అగ్రరంగాయణోదయ విస్మృతే దైర్ఘ్యగుహరుతి
రుచిర మోక్త కోల్లసితాసే ||

నమో భక్త... ..||

(3) హంసగమనే సకల నిగమ సవశారితే హంసయుని హంసమా

నన మరాశే! కంపరిత్ర సోదరీ కామిత్యాప్రదేత్వాంశ్రణ్యం
కాళిదాస వరదే||

నమో భక్త... ..||

నాళిఖత గ్రంథమునుజూచి శాంతముతో సంస్కరించి
నందుకు, నాగురువులు శ్రీ వేదమూర్తులయిన బ్రహ్మశ్రీ భళ్ల
మూడి దక్షిణామూర్తిశాస్త్రిగారికిని, సారిపాక వర్సింహశాస్త్రి
గారికిని వందనములు చేయుచున్నాను. చిత్తులు సవరణలతోఁ
గూడిన లిఖిత పత్రములనుజూచి వానిలోఁ గొన్ని పత్రము
లను స్ఫుటముగ వ్రాయుటలోఁ దోడ్పడిన నాప్రియ స్నేహి
తులు మ. రా. రా. చిలుకూరి నారాయణరావుపంతులు
సి. ఏ. గారి నభినందించుచున్నాను. నాముఖ్య స్నేహితులు
మ. రా. రా. ఉలుగుండ వెంకటనర్సపంతులుగారు గావ
రూపమైన స్తవమునకు రాగము, తాళము సరిపెట్టినందుకు
వారిని సన్నుతించుచున్నాను. నాప్రాణస్నేహితులు మ. రా.
రా. గా. హరిసర్వోత్తమరావుపంతులు ఎం. ఎ. గారు దీనికి
మెఱుంగుబెట్టి వన్నె తెచ్చినందుకు వారిని సంస్తుతిజేయుచు
న్నాను. “విజ్ఞానచంద్రికామండలి”వారు దీనిని స్వీకరించుటచే
దీనికి గురుత్వము వచ్చినదని నాభావము. వారీగ్రంథము సతిత్వరి
తముగ ముద్రింపించి ప్రచురింపించినందుకు వారికిఁ గృతజ్ఞతా
పూర్వకముగ నభివందనములిడుచున్నాను.

గంజాంట్లా,
శ్రీకాకుళం
22-5-1913

}

పల్లు
విశ్వమూడు
గ్రంథకర్త.

విషయ సూచిక.

భౌగోళికము ప్రాంతము జీవనచరిత్రము

౧	బాల్యదశ	..	౧
౨	బోధనపట్టణము-శుశ్రూష		౧౮
౩	వార్తాపత్రిక-పరారీ	...	౨౫
౪	లంబనకు ప్రయోగము		౩౬
౫	లంబనకుని యనునములు	...	౪౫
౬	శిల్పితోపయోగ తిరుగుదల		౬౪
౭	'లంబన' సమాజము	..	౭౫
౮	జైంసును-మెరిడియన్-ముద్రకులు		౮౦
౯	వివాహము	..	౮౬
౧౦	స్వయంకృషి		౯౬
౧౧	దేశోపకార	..	౧౦౫
౧౨	మంగోపకారములు-ఇతర వ్యాపారములు		౧౧౦

ఉపోద్ఘాతము

మహాపురుషులు - వారి జీవితచరిత్రములు

సృష్టియనాది అంశాలని ఒంగువు లనంశములు అంశాని, సింహజ, ఉద్భిజ, శ్వేదజములని వానిలో దగ్గతులు గలవు, వీరిని జీతినము లని యెదరు తిరువైలపాపాణము లచేతనములు ఈ జీతివాచేతనములలో మను జాడు రాని నిద్రావోదగంధము లన్ని ఒంటువులకు సమానపై రచు, వీని నన్నిటికింటి యొక్కడగు బుద్ధికలవారి మను అ

మొదట మనుషులు దిగంబరులై, నిలుచుటకు ఏడ, తిరుటకుగూడును లేక, పశుప్రాములనలె పంచరించుచుండిరి ప్రక్రితిలో 'పరిణామము' (Evolution) ననుసరించి, పిప్పిలికాది జంతువు లాశోహణముగ, గ్రమముగ వానరరూపమై, యా వానరముఖమే, నీని, గమయంతి, తారా మొదలగు శ్రీలయొక్క పూగ, గ్రందముఖముగ మారుటకును, ఆ వానరు బుద్ధియే, కాళి దాగు, భోదాడు, చాణక్యడు, శంకరుడు మొదలగు మహాపురుషులకు గ్రామబుద్ధిగ మార్పునొందుటకును కెంతకాలము పట్టికొందునో మనము చెప్పలేము. అటులనె, మనమిప్పుడు వాగరికులమని ప్రివీగించు బ్రహ్మములు ఒంటకు నీశీతికినిచ్చుట కెంతకాలము ఒట్టియందును?

జుట్టులను చెంచి, తీర్గుగ వానిని దిద్దుటగూ, ద్రాక్షరసము నాస్వా దించుటగూ, పీనిలో నేటి వాగరికము? ఆ పదముని కళ్ళమేమి? పండితహమ రులు దానిని వాడుక చెయుదురె? అది నిర్గుణమా, సగుణమా? "ఏమి చెప్పదును,

గరునాథా” అట్టిట్టిదనరానిదై, మహావోద్యమై, నింలేస్తునది, నానె మైదది నాగరికము. అన్నిటియొక్క సముదాయమే యది సముదాయము విడిచి, నది లేదు, సముదాయము నిలబడిన, నది యున్నది

పుట్టినదిమొదలు స్త్రీ పురుష, దే వాతిభేదములు లేక, ప్రతి పురుషునకు ముగ్ధముగ కావలసిన నస్తువులేని నిలుచుటకు నీడ, తిరుటకు తిండి, కట్టుటకు లా ఇది సుకువాడిన పురుషుడు కొంత తప్పున నుండును మొదట చెట్లందలలోకి క్రొత్తుచున్నవారికి, గుడికలు, గృహములు, భిక్షములు, సాసాదములు గాలక్రిమముగ గట్టినపురుషులైవాన యుండును ఆకు, ఆలము, దుంపలు, పువనము చేయని మాంసమును విని ద్రుతుచున్న వారికి, నేలదున్న కొని, సంబలకు సంపించి, వానిని పునమునొప్పుచున్న నేర్పిన పురుషులొకఁగ, యిరువురో, మువ్వరో, యెండరో పక్షకు దొరియదు మీర లెగురి దిగిండులై, కొంతకాలమాకులను, పదుపది నాదలక, మంత్రోగ్గుగట్ట, కొనుదున్న వారికి, ట్విడు, చుట్లకు, ఎవగును బ్రుటను చేర్చుట నేర్పినవా లెట్టివారో, నేర్పినవారో నిష్ఠును గనిపెట్టినవారో, దానిని దగిలించు సాధనములను గనుగొనినవారో. ఈ పురుషులందఱు మహాపురుషులుగారో

ఎందరి పురుషులైనను ములను, వారి నామములు బేలియకయే, మన మనుకొంచుచున్నాము. వానిని నవ యుగములగు యెంచుటకంటె ముదిహీనతి కలదా? ఆ మహాపురుషుల నామములకు పృథివికపోషటకంటె, మౌచ్చు కృత్తిగ్నుతి కలదా?

గుండ నూది, దారము, పెన్నలు, కాగితములు మొదలగు నస్తువులలో నేదిలేకపోయినను వానిన నకు న్యోహకము గురుగదు ఇది దిగునయంతెన్ను లోనిన. మట్టుప్రములు, పుష్పములు, వృక్షములు, ఈ మొదలగు వానిని రచించినవారు, వాని నభివృద్ధి నొందించిన వారి లందఱో మనకు దలి

యను వీనిని నేర్చుకొనుటకు మనుజుని జీవితకౌలముచాలగు ఉపాధికేమి. ఈ రెండంతస్తులలోనివాని సభిన్న సముదాయఫలమును పండితపాదులు, పామంతిసంసారులు, పెద్ద పిన్నవారలు, నగర గ్రామవాసులు వీరిలో నెవఁడు ప్రతిదినముఁ బొందకయ్యుండును'

ఇవియన్నియు సమకూడి, సముదాయ మగునదికి యెంతకౌలముపట్టె నోగదా' వీని సముదాయమే సంఘము. కొంతకౌలమునకు సాంఘిక చూత్రము లల్లబడి, వర్ణాశ్రమ ధర్మములు విధిబింపబడెను. సాంఘికత మైనంతటికి, మనము వీని శుభాశుభ ఫలముల ననుభవించుము. సంఘమునకు శుభఫలము నిచ్చువారు మహాపురుషులు, అశుభఫలము నిచ్చువారు వీరును అనేక సంఘములు గలిగిన, దేశవాసులగుచు, వీరినే మహాద్వీపినిలని పిలిచెదను. శరీరమునం నెక్కడి ప్రేటురెగిలినను, దానికి బాధకి లిగినవిధమున, మనము చేసిన యశుకౌర్వలములను నుం సంఘమువారే కాదు, మన దేశీయులు సహిత ముకొనియు 'యిక్తాహ' విహారములచేతఁ బోషింపఁబడినంతవరకు ముఖ్య రాజముగ నాశములయందు బ్రవహించి, కర్మేంద్రియములకుఁ బిష్ట, వృషేంద్రియములకుఁ పైర్మిల్యముఁ గలుగఁజేసినపుడు, 'రీతి ముఖ్యమగుచుండుటలు, సంఘములోఁ గ్రొత్తముకాదు. పిన్నముగఁజేయు శుభకర్మములనేనికావలెము. గాక సంఘమునకు దేశమునకు అంతటికిని శుభము లొసంగు.

ఈ శుభాశుకౌర్వములు సజ్జన యుజ్జనులచేతఁ జేయఁజే, సంఘము లను దేశములను ఉద్ధరించుటయో యహోగతిపాలు చేయుటయో జరుగును. ఈ గతుల ప్రదర్శనమే దేశచక్రవర్తులకు దేశములోనివార సజ్జనులు, దుర్జనులు. భిన్నముపైని 'పురుషుల జీవితచరిత్రము' అని, సముదాయముపైని 'దేశచరిత్ర' అని, మన మొకదానినె ద్వివిధముగఁ జూచుచుండుము.

శ్రీకృష్ణుడు వాగ్రయించుకొని మూడు ధాతువులు, పంచస్రాములు లున్నవి పీఠిలోఁ బ్రాణవాయువు, నెవ్వయి ముఖ్యులైనవి, కేసించిన వాని గివి యుప్రదేందనీయవు, అటుల నె, లోకములో నున్నవలు, వారు గుఱువుల నుజుగఁగొట్టుదురు ననునది డేటుల ను నుండెయ్యెనో, యెటుల లిక తీవరి కాలములోనాధువుల కీకీంచెనో, కర్మముల కీకీంచెనో, యుగంలో మైత్ర తేసెనో, యువరిలో వైరము బాటించెనో, బాల్య యౌవన కాలముల వాక్యకదశల నెటుల గడిచెనో, బ్రహ్మచర్య గృహస్థాశ్రమ సన్యాసుల కెటుల ప్రవర్తించెనో, దేవీయందు ఈయంతములు సవిస్తరిముగ నాయుగడి నుండునో అదియే 'మహాపురుషుని జీవచరిత్రము', ఈ మహాపురుషుల సంకీర్తనప్రయోగ 'జీవచరిత్ర.'

వారి చెయ్యబడన కార్యములయొక్క ఫలముల నను విందుటచేత, మన కీంత యోగ్యత్యము, వాడెము నచ్చింపును, వారినిలె వనముగూడ మహాత్మా ర్యములను యధాశక్తికేయ సమకట్టనయెడల, మన మెటుంటవామనుగ, ము' నారిని 'నెర వేర్చినయెడల' వారి కార్యములకు దైశకాలవరమి'లేదు, మన కార్యములకు గలదు, ఆత్మసత్సర్వధూతాని' అను వ్యాఖ్యయు వారినింబ్రవర్తించె.

సూర్యచంద్రుల బుడయించుచున్నాను, అస్తమించుచున్నాను అంటుల కె గ్రహములు, నక్షత్రములు, పరిపాటియగుటచే, నివీమక ద్విష్టినీ యడకట్టుట లేదు. 'హానీ' లోక చిక్కు, సువాసులు మొదలగు ప్రకృతి కుండరీములు మన ద్విష్టి నాకర్షించుచున్నవి అవి శాశ్వతి వైనవి; ఇవి తుల్యంగురములు అటు లనె మహాపురుషులు, వారి కార్యములు, దుష్టములు, వారి కృత్రిమములు.

వారి కాలములో వారు మహాత్ములవారని పరులెరుగి వైరి. సామాన్యులవలె వారుగూడ ముఖ్యము లనుభవించిరి. సూర్యకాంతి మొదలనధర్మ కలమొండఁ బ్రసరించి, క్రమముగ మహర్షికి ధూమలకుఁ దిగునెట్ల, వాదప్రభా

నము మొదట ను గానీ రుండు గ్రాహ్యమై, దవనంతము మనకు నుండు. వారిని నూచు భూమిలనులేదు, వారి న్యలను వినుటకు నోము నోచునలేదు. వారి నెఱిగినవారి నైన గ్రాహ్యములకు దగినంతపు శ్రమైనను నోచులేదు; అట్టి యోచనములు ప్రపంచములో నొక కాలమున జేయించి నిండెదను నను మైనను ను ను లేదు.

ఇటులసూచ్యమందాకంబు వలె, బుద్ధులుగొచ్చుచిర్విరిచర్విలులై, విషయములకు లోకే, కాలమును శుభ్రముగ, పశువులవలె గ్రాహ్య సంధరించుచున్నారు ఈ యజ్ఞమును బోగొట్టుకొనుటకు, వారు శుభ్రుల నాశ్రయించవలెను దానిని బోగొట్టినవి గురునందములు కావో స్వయముగి వారి నిలవ వినుటకు దగినంత యదృష్టములేదు ఆ గావదోములే, లింగిరూపమును బొంది, జీవితచరిత్రములయినవి.

“మదా యదాహి నిర్మల్య గానినతి భవతి ।

అధ్యత్మతాన మహిమ్యతి వాత్మాన సృజన్మహం

పరిత్రాణాయ సాహవాం వినాకాయచ దుష్కృతాం ।

నిర్మలసాపవాగాయ సం వామి గానే మిదమ్”

ఏ యే కాలములోఁ బ్రపంచ నిర్మల్యము వినెనాడి, యనిర్మల్యము బొందుదునో, యా యా కాలములలో బురుషోత్తముండు తన నిజనిధానిని దెలుపుటకుఁ బ్రపంచములో దగిన నీ జీతి మహాపురుషుల నుద్ధరింపఁకొని, వారి జేరి లోకముల నుద్ధరింపఁజేయును. వారి నే మనము కైపుమని, మహాత్ములని, గౌరిమహాగుండని, సంకరుండని, ఆనందతీర్థులని, రామానుజులని, కన్నాశియు గుని, లూథించి మొదలగు నామములతోఁ జ్ఛరించుచున్నాము. వారిని సంత మహాత్మ్యముండక బోయిన, ననేక కోటి ప్రజలు వారిని ప్రతిదినము స్మరించుటయే గాక, వారిని క్షాంతిములను బరించి, వారి నిర్మల్యముల నాచరించుచున్నాము.

సాధుజనక్షణ, దుష్టజనదండన వీనికై పరమేశ్వరుఁ డవతరించెడి జన్మముల నెత్తి గూర్భాగముఁదగ్గించెను. పురాణములలోఁ దేప్పిన యవతారములే గాక, మఱియొన్ని యవతారము లాయన యెత్తెనో మనము చెప్పలేము, లోక కంటకులను సంహరించక పోయినయెడల, లోకములకు స్వాస్థ్యముండునా? కనుక, మహావీరులందఱు గలందుని కలిసి తెలియనగును భాతువు లుజ్జీ కించి, పరీముకు గట్టపెట్టుచున్నప్పుడు, స్మృత్యము దెలిసిన నీ దుష్టుడొ వానిని తాఁతొంపజేయుచున్న నంగపంచకము గుర్తజీగిన మహావీరులు సతురంగముల నడిపించి, దోషులకు మేలుగలుగజేయుదురు.

దేహము స్వస్థతగ నండినపుడు, హృదయకమల మేటుల నాశముల నొందికఁ బరిశుద్ధిరక్తమును బంపునో, యటులనె, దే ములు చల్లబడి యర్థ ప్రాణములకు నెచ్చుదిగలిగినపుడు, శాస్త్రులు, వేదాంతులు, పండితులు మొదలగు ప్రాణులు బయలుపడలి, వారి వారి గురువ్యాసములచేత, బోధనల చేత, శ్రద్ధగ్గ నహిడికలనేతఁ బ్రబ యజ్ఞానమును బోగొట్టుదురు నైతాళి కులవలె, పీరు గనులగు మోహనిద్రనుండి మేలుకొలుపుదురు అనేక జన్మ ములనుండి చచ్చుచున్న యజ్ఞానము మనస్సునుట్టి గుగ్గళిమించి గున్నందున, వీరి ప్రయోగములచే, వారికి ప్రబోధయమగుట కష్టము అందు చేత, మనము నిరారణికికొని, దిగుబొంద చ్చునా! పనము, వ్యాసము, మననము, ఆచారవిధానములను దానివి మేలుకొలుపలెను దోవారికుఁడైన చివ్వనగు బాగయాకతితో నుండికపోయిన, బద్ధి చెకును. బద్ధి నాశాత్రి రాగ్యో, బద్ధి చెకుట నునుజుండు చెకుట ఈ రెండునొక నే నుచున్నను మేలుకొలిం, బద్ధిని వికసించజేసు నార, కాలిదాసులు, పెక్కియెదురు, ప్లేటో, సోక్రటీసు, గాథే మొదలగువారు. నాయ్యుడొకొక్క బాహ్యలోకమునకే వెలుగు నుచ్చుచుగాని, వీరంతర్బహిష్కోకముల ప్రకాశింపజేయుదురు.

పర్వతమాకాలము నసంగించి, భూతకాలాచరిత య జ్ఞానిన, మనకు నమీపమానమున్నవి దృశ్యములై, దూరముననున్నవి యుపదేశము లగుచున్నది.

అనంతమగుకాలమున నెందఱు మహాపురుషులు జనన మై భూభారిమును విహించిరి? దేశచరిత్రలలోఁ జెప్పఁడినవారుకొక, మఱి యెందరు మహాయుంచలు డిగ్గో గదా' వారిప్పుడు లేరా' ముంగుండరా' వా రన్ని కాలములలోను గలరు భూమి నిలబడియుంటయే, వారు కిలరినుటకు నిదర్శనము వారు శనుపులనంటివారు; ఈ కనుపులను ట్టుకొనియే, మనము కాలాలోచనముఁ జేయుచున్నాము

“నాంతోస్తే మమ దివ్యానాం విభూతీనాం పరంతప ।

ఏషతూర్థశతః ప్రోక్తో విభూతేర్ద్విశోమయా॥”

“యద్యద్విభూతీ మత్సత్త్వం ప్రేషదూర్జితమేవవా ।

తిత్తిదేవానాం చ్ఛత్త్వం మమ తేజోం శ సంభవమ్॥”

బెంజమినుఫ్రాక్టిను జీవన చరిత్రము

339. 400 - 200

ಬಿ.ಎ.ಎ.ಎ.

[illegible]

రముఁ జేయుచున్న యీ యిరువురు ప్రభుసోదరులు, సోదరులకు సమాజము గుఱు వైరములేక, దేశకాలభేదములను గమనింపక, తమ యన్యోన్యాను రాగమును వృద్ధిపొందించు కొనుచు వచ్చిరి. బాకబడిపట్టణమును జోషయాకు ముగ్గురు పిల్లలు గలిగిరి.

ఆకాలము దింగ్లాండు దేశపు రాజు రెండవ ఛార్లెసు. ఈయన విషయాసక్తుడై రాష్ట్రమును బాడుచేసి, దానికి దైవజ్ఞులనుఁ జేరదీసి, నిష్కపము లైన వారిని బారదోలుచు వచ్చెను. జోషయా ఫ్రాంక్లిన్, వీరి సోదరుడు బెంజమిన్,— వీరి కుటుంబములో వీరిగురురే యని శోచుచున్నది—పారదోలఁబడిన పాదరీల పక్షము నవలంబించి, దైవజ్ఞుల సమాజములకు (Conventicles) వెళ్లుచు వచ్చిరి. ఈ సమాజములు నిషేధింపఁబడినవి యైనందున, ఎప్పుడును స్వాస్థ్యము లేనివియై యుండె. ఎవరి కృపాకటాక్షము వర్తకునికి శ్రేయస్కరమో యట్టివారి యాగ్రహ మీ సమాజములకు వెళ్లువారియందు బ్రసరించుచుండెను. 1685 - సం॥ రపు ప్రాంతమున జోషయా ఫ్రాంక్లిన్, తన సోదరుడు బెంజమినుకును దింగ్లాండునకును స్వస్థిఁ జెప్పి భార్యను మువ్వరు పిల్లలను దీసికొని, తన యిరుగు పొరుగువారును, సమాజమువారును వెంబడిరాఁగా, బోస్టను పట్టణమునకుఁ గాపుర మెత్తివేసెను.

36-సం॥రములకుఁ బూర్వము కట్టబడి, అప్పటికి అయి దాటువేల ప్రజాసంఖ్య గల 'జోస్తరు' పట్టణముఁ బ్రవేశించి, రంగు లద్దువ్యాపారిమునకుఁ దగిన ప్రోత్సాహము లేనందున, 'జోషయాప్రాంక్లిను' క్రొవ్వు కఱగించి, సబ్బు తయారుచేయు వ్యాపారిమునందుఁ బ్రవేశించెను.

జోస్తరుపట్టణమునం దిటుల తన శాయశక్తుల వ్యాపార మును నడిపించుచు, నాలుగు డబ్బు లితడు సేకరించెను. ఇతని కుటుంబము సయితము నానాటికి వృద్ధిబొందెను. 1685 సం॥ రం ఆగస్టు తే-23 దిని, ఇతనికొక కుమారుఁడు గలిగెను. వానికి జోషయా యని నానుకరణ మొచ్చిరి. సముద్ర మార్గమున పారిపోయి, చాలకాలము వఱకుఁ దన మేమసమాచార ములఁ దెలియఁజేయనందున, ఏం చి తల్లి, దండ్రులకు దుఃఖముఁ గలుగఁజేసినవాఁ డయ్యెను. ఇతనిపోలిక ననుసరించి యితని కనిష్ఠభ్రాత, బెంజమిను అనువాఁడు గూడ పోయిపోచేసెను. సం॥ 1687-రము జనవరి తే 5 దిని, జోషయా ప్రాంక్లినునకు 'ఆని' యనుకూతురు పుట్టెను. సం॥ 1688-రము ఫిబ్రవరి తే 6 దిని జోసెఫనువాఁడు పుట్టి, శైశవదశయందే స్వర్గ స్థుఁడయెను. తరువాత సం॥ 1689-రము జూన్ తే-30దిని మఱి యొకజోసెఫను కుమారుఁడు గలిగెను. ఏమగుచు చిడ్డలనుకని తనకు సం॥ 35-రముల వయస్సున, జోషయా ప్రాంక్లిను గాని

భార్య స్వర్గస్థురాలాయెను. అప్పటికి పెద్దవాడు సం॥ 16 ముల ప్రాయమువాడు—చేలివాడు నెలలకందువ—కడమవారులే బ్రాయపువారలు—వీరలను బెంచి పెద్దవానిని జేయుభారము తగ్గిడిపై బడెను. ఇట్టి యవస్థలో మఱియొక యాభారము లేనివాడై, తాను చెమట నూడ్చి కష్టాదితముగ సంసారము గడవలసివందన, తన పిల్లల సంరక్షణార్థమై, ఆతఁడు తిరుగ వివాహ నూడవలసి వచ్చెను. సంవత్సరము వెళ్లుపర్యంత మాపు చేయవలసిన యాచారి మున్నును, నట్లుచేయక, మెలనే ఆతఁడు ద్వితీయ కళత్రమును స్వీకరించెను. ఈ కళత్రమునకుఁ గలిగిన ప్రథమసంతానమునకును ప్రథమకళత్రమునకుఁ గలిగిన కడపటి సంతానమునకును పదునెనిమిది మాసములే వ్యత్యాసము. ‘నాన్దుకెలు’ దీవిలో బ్రథమవాసులలో నొకడైన ‘పీటరు ఫోల్ జరు’ గారి చిన్న కూతురు ‘ఆబయా’ యను నామెను ఈ రెండినభార్య. ఈమెను వివాహ మాసానికి సెమె 22-సం వత్సరముల ప్రాయముగలది.

‘పీటరుఫోల్ జరు’విషయ మైమనము చెప్పవలసిన దెమనగా, బెంజమినుస్రాంక్షినున కీయనతగిన మాతామహుడు; ‘లెస్సగ చదువుకొని దైవభక్తిగలవాడని నితని సమకాలికుఁ డొకడు ఇతనిని స్త్రోత్రము జేసెను; ‘పశ్చిమయ్యుడియా’ భాషలను నేర్చుకొని, యీ దేశపుబాలురకుఁ జదువను వ్రాయను ఈయన

నేర్చుచుండెను. ‘ పరిమాణశాస్త్రము’ (Survey) నందుఁ బ్రవీణుఁడు గాన, నూతనవాసుల యాశ్రమములను వేర్వేరుగ స్థిరపఱచుటయం దితఁడు ప్రయాసపడుచు వచ్చెను.

నుప్పదియయిన సంవత్సరములవయస్సు, పెరిగిన యాగుగురు పిల్లలు, క్రొవ్వ వ్యాపారము—ఇట్టి సంపత్తితో, పండితుఁడని మఱ్యాదగ కాలము పుచ్చుచున్న వాని కూతురును సం॥ 22-రముల వయస్సుగల స్త్రీని, జోషయా ప్రాంక్లిను వివాహమాడి, యామెకుఁ దన పిల్లల నప్పగించి, వారి విషయమై యామె పాటుపడునట్లు చేసెను. అట్లు చేయక పోయిన పక్షమున వీరిదాంపత్య మనుకూలము లేక యుండి యుండును. ఇంపైన విగ్రహమును, సరసపు మాటలును, తాకిక బుద్ధియునై కేవలము కుఱుచగాక, కేవలము పొడవుగాక, పటుత్వము, దార్ఢ్యము, బలముగలిగి జోషయా ప్రాంక్లినుపనులునునేర్చుగ నెరవేర్చుచుండెను. ఆయన “యవ్వనములు” అతని పూర్వల జన్మభూమి ఇంగ్లాండుని తోఁపఁజేయుచుండెను. నీటుగ, తేటుగ, బొమ్మలను వ్రాయుటయందును, వీణెను జక్కఁగఁ మీటుటయందును అతఁడు నేర్పు గలవాఁడు. అతని కంఠము శ్రావ్యముగనున్నను, గొంచెము బొంగుగ నుండును; సాయంసమయమున, తన చిత్రకృత్యములను ముగించుకొని, వీణెవాయించి పాడుచు, తన జన్మదేశము

నాదు రచింపఁబడిన పాటలను, కీర్తనలను గానముఁజేయుచు, దనవారి నందఱను డిల్లసింపఁ జేయుచుండును. అతని కంఠస్వర-
 పీఠాస్వరములు, పూర్ణాయుర్దాయుడై మసిన అతని కుమా-
 రునకు యానజ్జీవము వినఁబడుచు వచ్చి, తండ్రిగారితో నాట-
 పాటలయందుఁ గడపిన సాయం సమయములు జన్మాంతము
 వఱకు జ్ఞప్తికి వచ్చుచుండెను. జాగరూకత, నూతన షషయ
 ములను దెలిసికొనుటయందాసక్తి, స్వచ్ఛమైన మనస్సు, వీనిని
 గలిగి, బుద్ధిమంతులును తెలివిగల వారును నగున్న హితులతో
 పెంలఁగుచు, వారిలో గోష్ఠిచేయుటయం దిచ్చగలవాడైయుం-
 డెను. యుక్తాయుక్త విచక్షత, నిర్మలత్వము, సౌహార్దము కలవా-
 డని మెప్పువడసినందున, నిరుగు పొరుగువారేమి, పౌరవ్యాపార
 ములలోను, దేవస్థానవిషయములలోను దిరుగుచున్న పెద్దలేమి
 ఇతని సలహాను గోరి వచ్చుచుందురు. శుద్ధుఁడు, శాంతుఁడు,
 దాంతుఁడునై, కార్యములను పూనికతోను, నేర్పుతోను,
 చాకచక్యముతోను ఇతఁడు నెఱవేర్చుచుండెను. కావుననే
 'ఆబియాఫోలైరి' యీయనను జేఁబట్టి, యీయనకార్య నిర్వా-
 హక భారమునుగొంత తాను శ్రద్ధాభక్తులతో వహించెను.

ఈ దంపతులకు పదుగురు బిడ్డలైరి. సం॥ 1690 - రము
 డిశంబరున, జాను; సం॥ 1692 - రము నవంబరు తే-22-వ దిని,
 పీటరు; సం॥ 1694 - రము సెప్టెంబరు తే - 22 దిని, మేరీ యను

కూతురు, సం॥ 1697 - రము ఫిబ్రవరి తే - 4 దిని, కేము; సం॥ 1699 - రము జూలై తే - 9 దిని, సారా యనుకొమార్తె; సం॥ 1703 - రము డిశంబరు తే - 7 దిని, తామసు, సం॥ 1706 - రము జనవరి తే - 6 దిని, బెంజమిను ఫ్రాంక్లిను; సం॥ 1712 - రము మార్చి తే - 27 దిని, జేను యను కొమార్తెయుఁ బుట్టిరి. 'జేను' లండన్లోను చాల చక్కనిది. లండన్కి ముగ్గురిద్ద. బెంజమినుకు ముద్దు చెల్లెలు. వీరిరువురు అఱు వదివత్సరములవఱకు కుత్తర ప్రత్యుత్తరములను జరిపుచుండిరి.

'బెంజమిను ఫ్రాంక్లిను' ఆదివారమునఁ బుట్టెను. క్రైస్తవ్య లయమున కిరువది గజముల దూరములో వీరి గృహముండెను. తండ్రి ఈ శిశువును జీతులలో నుంచుకొని, ఆసమీపమున నున్న యాలయమునకుఁ దీసికొని వెళ్లి, ఆలయాధికారియైన 'డాక్టరు విలార్డు'చే, శిశువునకు జ్ఞానస్నానముఁ జేయించి 'బెంజమిను' అని తన తమ్ముని పేరిడెను.

పెద్దకుటుంబములో జన్మించి పెరుగుట శిశువుయొక్క పురాకృత పుణ్యఫలమేగాని మఱి యొకటికాదు చెడుచూర్గముల యందుఁ బ్రవర్తించుటకు శిశువున కవకాశములు తక్కువగ నుండును. తన్ను ప్రేమించువారు చాలమంది యాయు, తాను చాలమందిని ప్రేమించవలె ననియు తెలియును. పది మందిలో తానొక్కఁడనే భావమును బొంది, వారలకుఁగూడ

తనవలె చైతన్యము, స్వభావము, మమకారములు గలవని తెలిసికొన మార్గముండును.

ఈసు వచ్చి సంతానవంతుడైన పిదప, తండ్రితో సహా పంక్తిని కూర్చుండెను పన్నెండుగురు సోదర సోదరీలను బెంజమిను ప్రాంక్లిను జన్మప్రీతి దెచ్చుకొనుచుండును. బాల్యావస్థలో తమ గృహమందు బంగారు సౌఖ్యమునకు, నితరులు, ఇతని చెల్లెలు జేనును, నిదర్శనలయి యున్నారు “సంసార పక్షముగనున్న మన గృహములో బెరిగితిమి. లెస్సగఁ దిండీతిని, కోరిన నిత్రుములను గట్టుకొని, చలి కాచుకొనుచు, మనలో నేవిధమైన చుంకిలిలేక, కలసి నెలసి యుండెడి వారము. పెద్ద లందఱునుకూలముగనుండెవారు. సర్వత్ర వారు గౌరవమును బొందుచు వచ్చిరి” అని ఈమె వ్రాయుచున్నది.

గోప్తను పట్టణమందు నానాటికి పృథ్విగొంది, జోషయా ప్రాంక్లిను ధనికుఁడాయెను. ఇంగ్లాండు దేశముందుండిన నితని తమ్ముడు, బెంజమిను, ధనికుఁడు గాలేదు. బంధువులకు స్నేహితులకు వాత్సల్యమును గనఁబఱచి, అతఁడునుగుణ సంపత్తులను గలవాఁడయ్యెను కాని, సర్వకాల సర్వాస్థలయందు నుండవలసిన కొన్ని గుణములు అందు ముఖ్యముగ రాజ్యక్రాంతి ఖోధలు సంభవించునెడ తాను స్థానభ్రంశ మంద కుండుటకు

వలసినవి ఈతని యంధులకుండెను. దీనిబట్టియే “తన మేలుకు మించిన తాకికుడు” అని ఇతని యన్నకుమారుడు డితని విషయమై వ్రాసెను. దీనికి తోడుగ, సంసారదుఃఖము లితనిని బొందనాగెను. క్రమముగ, బార్య, శోష్మండుగురు పిల్లలు వియోగమంద, ఇతని తాకికవ్యాపారము లన్నియు నానాటికి ఊరినెను. కాని, యెన్నికష్టములు వచ్చినను, మనస్సును దృఢముగ నిలుపుకొని, చిదానంద స్వరూపుడై, తనకు లభించిన గ్రంథములను జరుపుచు, కాలయాపనము జేసెను. వ్యాసములు, మతబోధక వచనములు, మొదలగువానికితఁడుసంపాదకుడుగ నుండెను. తనకాలమునందలి రాచకీయ విషయముల కనుగుణ్యముగ తానుచేసిన స్వరలయరాహిత్యమైన పాటల బాగుటయుం దత్యధికాసక్తి జూపుచు వచ్చెను. భార్యాశుత్రాదుల వియోగముఁబొంది, స్నేహితులచే విడనాడబడినహించి, తన యన్నకుమారుడు తన పేరుకలవాఁడనివిని సంతసించి, వానియోగఁజేయుము లఱయుచు వచ్చెను.

“శోషయా,” “బెంజమిను” లిరువురును, తమ యోగజ్ఞములను తర ప్రత్యుత్తరములచే దెలిసికొనుచుండిరి. అవి వీరి వంశచారిత్రయందిమిడి యున్నవి. నానాఁడు తనయన్నకుమారునికి బెంజమిను బువిన పద్యము లీబాలుని జీవనము విషయమై తెలియఁదగిన ప్రథమాంశముల కాధారములు.

ఇతడు పారశాలలో తగుమాత్రము విద్యనభ్యసించెను. పూజ నియమములను తండ్రి, ప్రేమానుభవమున తల్లి పేరిదురు పురుషార్థములకయి జరిపిన గృహస్థశ్రమము, ప్రత్యక్షకాలవి స్ఫూర్తివిషయావలోకనము, తండ్రిగారి పుస్తకములు. స్నేహితులు, వీనిని మించి పినతండ్రి బెంజమిను పంపిన యచూర్యసీతి బోధక లేఖలు, చిన్ని బెంజమినునకు మార్గసూచకములయ్యె.

బుద్ధిని వికసింపజేయు నీ విషయములు, బెంజమినునకు సం॥9-వములుప్రాయమువచ్చువఱకుఁ బ్రసరించెను. బాలుఁడు మందబుద్ధియైన పక్షమున నివి శ్రేయోదాయకము లయినవై, కానివై, విమర్శించుటకు ఎడ ముండియుండును. కాని సహజముగ నూత్మబుద్ధిగలవాఁడై, నూతనవిషయ పరిగ్రహణేచ్ఛగలిగి, మేధావియైన బెంజమిను విషయమై, యివి శ్రేయోదాయకము లని వేరుగ చెప్పనేల?

ఈయన బాల్యావస్థలో జరిగిన ఒక్క యంశముసర్వజన సామాన్యముగ తెలిసినదే. “నే నేను సంవత్సరములు ప్రాయముగల వానిగ నున్నప్పు” యొక పండుగ రోజున నా స్నేహితులు నాజేబునిండ డబ్బులు పైసిరి. వెంటనే, నేను పిల్లలాడుకొను వస్తువులు దొరకు దుకాణమునకుఁబోయి, యొక్కడ యాకస్మికముగ నొక బాలుని చేతిలోనున్న యీలనుజూచి, దాని ధర్మనిని విని సంతసించి, నా జేబులోని

డబ్బులన్నియు ఆ బాటుని కిచ్చివేసి, యాయీలను బుచ్చుకొంటిని. దానిని బట్టుకొని, యింటికివచ్చి, మహాలోల్లాసముగ నీలగొట్టుచు, నింటినాలుగు వైపులు తిరిగి నందున, నింటి వారందఱు చికాకుపడిరి. నాయన్నదమ్ములు, చెల్లెండ్రు, నేను గొన్నవస్తువును జూచి నవ్వి, దాని ఖరీదు కంటె నాలుగు రెట్లు హెచ్చుసొమ్ము నిచ్చినా నని చెప్పి, పరిహాసముజేసినందున, నాకు విచారిము గలిగి, యాలకొనిన సంఘోషము లేకపోయెను. హెచ్చుగనిచ్చినసొమ్ముతో దీనికంటె మంచివస్తువులను గొనుటకు వీలుపడియుండు ననుట నా మనస్సును సదా నొప్పించుచున్నందున, నుత్తరోత్తరమిది నాకు మేలును గలుగజేసెను. ఎన్నడైన, ననుపయోగమైన వస్తువును గొనుటకు నుద్యుక్తుడ నైనప్పుడు, ఈలకువలె హెచ్చు సొమ్ము నిచ్చివేయును నేమోయని జ్ఞప్తికి దెచ్చుకొనుచు, ధనమును వృథాస్వయముజేయుట మానివేసితిని” అని ప్రాక్తిని తన స్వీయచరిత్రయందు వ్రాసియున్నాడు.

చిన్ననాటనుండి, బెంజమిను పుస్తకములు చదువటయందాసక్తిఁ జూపుటచే, నితనిని క్రైస్తవధర్మమునకై నియోగింపవలె ననితండ్రి యాలోచించెను. ఈ నియోగమును పినతండ్రి బెంజమినుగూడ సంగీకరించి, తనవద్దనున్న ప్రాచీన మహోపన్యాస సంపుటముల నితని కిచ్చెను. జోషయాను

సతః తేషు, ఇతని యితర సహోదరులు స్వానుగుణోచితవ్యాపారములయందు ప్రవేశించిరి. బెంజమిను శిశువుగ నుండినపుడే, “జోషయా” యను యన్నగారు సముద్రముపైని దేశాంతరగతుఁ డయ్యెను.

సం॥ 8 - రములు ప్రాయ మప్పడు, “బోస్తను వ్యాకరణ పాఠశాలలో” బెంజమిను ప్రవేశ పెట్టబడెను. మొదటి సంవత్సరమున, ఇతఁడు తన తరగతిబాలుర నతిక్రమించి, మైతరగతి చదువునకు యోగ్యతాపత్రికను పుచ్చుకొనుసమయమున, కుటుంబభార మత్యధికమై నందున ఇతనితండ్రి, మైచదువు చదివించుట తనస్థితికి మించిన పనియని యాలోచించి, కుమారుని చదువు మాన్పించెను. కొంతకాలమునకు పిదప బోధన, లేఖన, గణితములందు ప్రవీణుడని పేరొందిన “జార్జి బ్రామువేలు” పెట్టిప పాఠశాలకు బెంజమినును బంపిరి. ఒక సంవత్సరపర్యంత మాపాఠశాలలోనుండి బాగుగ వ్రాత వ్రాయుట నేర్చుకొనెను గాని, గణితము మాత్ర మతనికి బట్టునడలేదు. పదిసంవత్సరముల ప్రాయము వచ్చుసరికి, విద్యాభ్యాసము సరిపోయినది. నాట నుండి వ్యాపారములోదిగి, తండ్రికి సహాయముఁ జేయుచు, మూసలలోకఱగినక్రొవ్వునుపోసివత్తులనుదింపుచు, నుకాణము వద్ద సరకులనమ్మి, జాబులను వ్రాయుచు వచ్చెను. ఈ వ్యాపారమెంత యసహ్యకరమైనను, శ్రద్ధాభక్తులతో దానిని జేయుచు,

“తనయాశ్రమ ధర్మమెవఁగు పూనికతో నడపునో, నాఁడు మూర్ఖాభిషిక్తులసాన్నిధ్యమును బొందును; తుచ్ఛులను బొందఁ డని,” రాజర్షియైన సాలమను చెప్పిన నీతివాక్యమును తండ్రితన స్ఫురణకు సదా తెచ్చుచుండెనని తన స్వీయచరిత్రలో ప్రాంగ్లీను వ్రాసియున్నాఁడు. ఏబదిసంవత్సరములు గడచిన వెనుక డాక్టరు ప్రాంగ్లీనని పేరువహించి, రాజన్యుల సాన్నిధ్యముననుగడి, యీ నీతివాక్య చిత్రఁగు స్ఫురణకు దెచ్చుకొనుచుండె సఱు.

పనులు పుచ్చుకొనుటయగు దంతిగా కారిన్యమును తండ్రి వహింపనందుచ, బాలక్రీడలయందు విహరించుటకును, పుస్తక ములు చదువుటకును బెంజమినున కవకాశము దొరకుచుండెను. సముద్రతీరమున నివసించుటచే, జలక్రీడలయందు దామోదము బెంజమినునకు కలుగుటసహజము. చిన్న పడవలనునడపుట యందేకాక, యోచుటయందుఁగూడ, ప్రావీణ్యమును ఇతఁడు కొద్దికాలముతో నేనుపాదిగచెను. ఈతయందత్యధికమోహము గలవాఁడై, నయస్సు ముదిరినను దాన్నిఁ బ్రేమతోఁ జూచుచుండెను నేర్చుకొనదగిన ముఖ్యాంశములలో దీనిని నొక దానిగ నెంచి, తన యభిప్రాయమును స్థిరపఱుచుటకై యనేక వ్యాసములను వ్రాసెను.

‘ఒకరోజున గాలిపటమును వినోదార్థమెగరవేసి, దరిద్రా పుగ మైలు వెడల్పుగల యొక సరస్సు సమీపమానకు వచ్చి,

యొడ్డున నొకకొయ్యకుఁబటముయొక్క దారమునుగట్టి, నేనించుటకు నీటిలోగిరి, యంతరాళమున నెగురుచున్న పటమునుజూచి సంకోషించుచుంటిని. ఎగురుచున్న పటముఁ బట్టుకొని, యీదవలెనను అభిలాషఁగ నొడ్డునకువచ్చి, దారమును విప్పి, చేతఁ బట్టుకొని, నీటిలోనికి వెళ్లి, వెలికిలఁబడుకొని, చేతులతో దారముఁ బట్టుకొని నంచున, నీటిమీఁద మనోహరముగ లాగ బడితిని నాదుస్తులనవతలిగట్టునకుఁ దీసికొని రమ్మని నా స్నేహితునితోడెప్పి, సునాయాసముగను, చెప్పనలవికాని మనోల్లాసముతోను లాగఁబడి, సరస్సును దాటితిని" అని తన స్వీయ చరిత్ర యందొకచో నీతఁడు లిఖించియున్నాఁడు.

నీటిభయము లేకపోవుటకుఁ దోడు, తొడి యొక్క వ్యాపారమునందు రోతపుట్టుటచేత సముద్రముపై మాత్రజేయుట యుగదితని కభిలాషకలిగినాడున, తొడికి మనోవ్యాకులము విశేషముయ్య. దైవికముగ, సం॥ 1715-ర ప్రాంతమున, నితని పినతండ్రి బెంజమిను తన జీవిత కాలావశేషము తన యన్నగారివద్ద వ్యయపఱచుటకు నుద్దేశించి, యమెరికా దేశమునకు వచ్చెను. ఇట్లు చేరిన యన్నదమ్ముల కుటుంబములు రౌటికిని స్నేహము కుదుర, సహోదరు లిరువురును కలిసి నొక్కిచెప్పి, చిన్ని బెంజమినునకు సముద్ర ప్రయాణమందలి యత్సాహమును విఠిచివేసిరి.

అనేక కావ్యములను, సంక్షిప్తమతభోధకోపన్యాసములను ఇతని పినతండ్రి యింగ్లాండు దేశమునుండి తీసికొని వచ్చెను. అతఁడు స్థానిక భావసమన్విత విశుద్ధనాయత్త చిత్త్రాయన కపట రాహిత్య మనోవ్యాపారముల నాపాదించు సరస్వతీసితచతుర భాషణాబులచే యుక్తియుక్తముగ తన పేరిటిగానికి బుద్ధులు గఱపి, సంకేతలిపిని నేర్పి, తనకుంబలె సన్మార్గప్రచారణీయు నిగఁజేసి, యతని నీటిప్రయాణసన్నాహమును నిషేధింపించెను. నాలుగు సంవత్సరములు దనయన్నగారి గృహమందు నివసించి, తనకుమారుఁడు సామ్యుల్, వివాహమాడి, వేరుకాపురముపెట్టి నందున, పినతండ్రి బెంజమి నక్కడ నివసించుటకుఁ బోయెను. ఇతఁడు సం॥ 77-రములు జీవించి, సం॥ 1727-రమున లోకాంతర గతుడయ్యెను.

యశావనుడైన బెంజమినుయొక్క విద్యాసక్తి, యశావను వంతులచే బరింపఁబడిన గ్రంథములయందఁ బ్రసరించుటయే గాక, జ్ఞానోదయోద్దేశ సద్గ్రంథపారాయణమును సహితముఁ బ్రేరేపించెను. బనియనువ్రాసిన “యాత్రికుని సంచారిము” అను గ్రంథము, పూటార్కు వ్రాసిన “మహానీయుల జీవనములు”ను సతనికి శ్రేయోదాయకములయినవి.

“నేను చదువుకొను దినములలో” “మితండ్రిగారివలన వ్రాయఁబడినదని నే ననుకొనుచున్న ‘సన్మార్గోపదిష్టవ్యాసము’

లను పేరుగల గ్రంథము నాకు దొరికినది. ఈగ్రంథమిదివఱ
కెవరిదో, వారు దీనిని నిరాదరణతోఁ జూచుచుండి రనుటకు
తార్కాణముగ, దీనియందు కొన్ని పత్రములు దినిగి యున్నవి;
అయినను, శేషించిన పత్రములను జరుపుటవలన, నాఁడొచ
నావృత్తి నూతనపథాన్వేషణ విముఖయై, యావజ్జీవము నన్ను
సన్మార్గప్రవర్తకునిగఁ జేసెను. కీర్తిదాయకములైన వ్యాపా
రము లన్నిటిలోను, సత్కర్మనిరతుల నడచడిక లమూల్యము
లని యోచించుచున్నది. తమరినుకొనుచున్నప్రకారము, నేనే
సర్వజనోపకారియైన యెడల, చేనటు లనిపించుకొనుటకుఁగారణ
మీ గ్రంథ మేయని యూహించవలెను” అనిలేఖరు వ్రాసెను.

మతాచారముతోను నిష్ఠతో నితనినిఁ జెంచి. విధిప్రకా
రము సోదర సోదరీలతో నితఁడు క్రైస్తవాలయమునకు వెళ్ల
వలసియుండెను. అన్యోన్యముగాగముతో బిడ్డలు తల్లిదండ్రులయెడ
శ్రద్ధాభక్తి విషయపూర్వకముగ నడచుచుండిరి. భోజ
నాద్యంతములఁ జేయుప్రార్థన చాలకాలము బట్టుచున్నందున,
నది మనస్కురించకి, “నాయనగారు దైవప్రార్థన నొకమాటు
సేసిన, కాలాత్మికమణము జరుగ దని” బెంజమిను నుడివెను.

మొత్తముమీఁద, బెంజమిను బాల్యవస్థ సౌఖ్యముగ
జరుపఁబడెను. జీవితాంతమువఱకే బోస్టనుపట్టణమందలి యన
సనే నతఁడభిలషించుచుండెను, సం॥ 82 - రములు ప్రాయ

మప్పుడు సహితము తన జన్మస్థానము సత్యాదరముతో స్మరించుచు వచ్చెను. నిర్మలహృదయముతో స్వచ్ఛందముగ క్రీడలయందు విహరించిన ప్రదేశములుందుఁ దిరుగసంచరించుట శంతయుఁగోరికోరి, యలభ్యమనియెంచి, బోస్టనుపుర వాసులతో సంగమించి, సావకాశమైనపు డెల్ల వారితో సతః డిప్టాగోష్ఠిని కాలము జరపుచునామోదించుచుండెను. “బోస్టనుపట్టణాచారములు, అక్కడి సమాసావృత్తులు, మాటఘోరణి, కంఠసరళత యివి యన్నియు సంఘోషదాయకములై, నన్ను పునరోద్ధారణచేయునవిగా తోచెడివి” అని బెంజమిను వ్రాసెను.

రెండవ ప్రకరణము.

బోధనను పట్టణము - శుశ్రూష.

రెండుసంవత్సరములవఱకు బెంజమిను తండ్రికి సహాయముఁ జేయుచు వచ్చెను. తన జ్యేష్ఠభ్రాతృ జాను ఫ్రాంక్లిను, చిన్న నాటనుండి తండ్రికి పనిలో సహకారియై యుండి, రెండవసంవత్సరంతమున వివాహమాడి, 'గోమ' దీవికి కాపురమువెళ్లి, సబ్బు, కొప్పు నత్తులు, తయారు చేయుచుండెను. ఈకారణము చేత, బెంజమినుసహాయము తండ్రికి ముఖ్య నశ్యకమై, తన కిష్టములేని పనినుండి తప్పించుకొనుటకు మార్గములేవియు బెంజమినుకు గానరాకుండెను. ఈ సూచనలవల్ల చాలదుఃఖాక్రాంతుడై, యసంతుష్టి జెందినందున, నతఁడు సముద్రయానముఁ జేయుటకు బ్రయత్నించునేమోయని భయపడి, యతనికి మనస్కరించిన వ్యాపారమునందు నియోగించుటకు తండ్రి యుద్యక్తుఁడాయెను. వడంగులు, తరిమెన ట్టువారు, కంచరి వాండ్రు—వీరియంగళ్లకు తండ్రి కుమారుని గ్రమముగఁ దీసికొనివెళ్లి, యేవ్యాపారమునందితనికి మొగ్గుఁగలకో, దానియందతినిఁ బ్రవేశపెట్టి, యోడప్రయాణమును మానిపింపవలెనని తండ్రి యాలోచించెను.

లండను పట్టణము దచ్చుకొట్టుటను నేర్చుకొనిన బెంజమినుయొక్క జ్యేష్ఠభ్రాత, జేమ్సు ఫ్రాంక్లిను, భోస్తను పట్టణమునకు వచ్చి స్వంతముగ ముద్రాక్షరశాలను బెట్టెను. ఒక సంవత్సరమునకు పైగా నితని కచ్చుకనిలేక యుండెను. వర్తకులకు చిన్న పుస్తకముల నచ్చువేసి యిచ్చుటయు, స్త్రీల కుపయోగమైన పట్టు, నార, చీట్లమీద ముద్రించుట, మొదలుగోగల పనుల జేయుచు వచ్చెను.

తండ్రి కుమారులు కార్ఖానాలను గ్రమముగఁ దిరిగి చూచి నపుడు, ముద్రకుని వ్యాపార మంతగ వీరికి వచ్చినట్లు కనబడెను. ఎందుచేత నన, ఈ వ్యాపారము జేయుచున్న జేమ్సు కింతగా లాభము లేనందున, కుటుంబములో నిదివఱకే యొకఁడ వ్యాపారము జేయుటయే, చాలు నని తండ్రి యెంచెను.

జేమ్సు ఫ్రాంక్లిను వ్యాపార మారంభముచేసిన రెండవ సంవత్సరమున, బెంజమినుకు గ్రంథపారాయణయందండు అపరిమితాభిలాషను తల్లిదండ్రులూచూచి, చాల యాలోచనపైని, ముద్రకుని వ్యాపారమును నేర్చుకొనుటకై, జేమ్సుకు శుశ్రూష చేయునట్లులు బెంజమినును నిర్ణయించిరి. ఓడప్రయాణాభిలాష మనోగతమైనందున, నీ గురుకులవాసమునకు బెంజమిను మొదట శంక జేసెనుగాని, తుదకు సమ్మతించి, దీని పూర్వోత్తర మంతయు తన చరిత్రలో వ్రాసికొనెను.

“నేను సం॥ 12-రముల ప్రాయము వాడను. నాకు సం॥ 21-రమునప్పువఱకు నేను శుశ్రూష చేసి, యాఖరు సంవత్సరమున కూలివాని వేతనములను బుచ్చుకొనవలయునట. కొద్ది కాలములో బనిని బాగుగ నేర్చుకొని, నాయన్న కెంఱో సహకారిగ నున్నాను” అని స్వీయచరిత్రలో బెంజమిన్ వ్రాసెను.

ఇతరు శుశ్రూష చేయుకాలములో, నిప్పటివలె, బోస్టరు పట్టణము పుస్తకములకు, విద్యకు స్థాన మని ప్రసిద్ధి కెక్కినది. బెంజమిన్ పుట్టుట కిరువదిసంవత్సరములు పూర్వము, పుస్తకములమ్మవారయిదుగురునూత్రమీపట్టణమునందుండిరి. ఈనాటికి పదిమంది పోగయిరి. కావలసిన పుస్తకముల నింగ్లాండునుండి తెప్పించి, నిలవచేయుటయే కాక, మతోపన్యాసములు, వివాద గ్రంథములు, పంచాంగములు, నారుపాటలు, (Ballads) చిన్న పుస్తకములు మొదలగువానిని ముద్రింపించి ప్రచురించుచుండిరి. వీరికి దైవిక గ్రంథములే మూలాధార మయినవి. అయినను మాతృదేశమందు బుధులు పరనచేసెడు ముగ్రిత నూతన గ్రంథములన్నియు, నూతనసీమలకుఁ (Colonies) దేబడి, యక్కడి పట్టణము లందలిసాహిత్య విద్యానైపుణులచే ధారాళముగఁ జదువఁబడుచుండెను.

పుస్తకములు గొనుట కశక్తుఁడైనందున, పుస్తకములమ్మవారివద్ద పనిచేయువాని సహవాసమూలముగ వానిని

సంపాదించి బెంజమిను చదువుచుండెను. యజమానుడు పుస్తకము లేకపోవుట వలనఁ గోపగించు నేమోయను భయముగలిగి, సాయంత్ర మరుపుగఁ దెచ్చిన పుస్తకమును మరుచటి యుదయమున నిచ్చివేయవలసిన ధర్మము గనుక, రాత్రి చాలభాగము మేలుకొని దాని నీతఁడు చదువుచుండెను. “కొంతకాలము గడచిన పిదప, వివేకియు, సూక్ష్మబుద్ధిగల యొక ‘మాత్యూ ఆదామ్సు’ పేరుగల వర్తకుఁ డొకఁడు పుస్తక భాండాగారముగలవాఁడై, మా ముద్రాక్షర శాలకు తొలచుగ రాకపోకలు కలిగి, నన్ను తన భాండాగారమును జూచుటకు రమ్మను మని వేడి, చదువుటకు నేనుగోరిన పుస్తక ములను బగులిచ్చుటకు సంతసించెను ” అని ప్రాంక్షిను వ్రాసెను.

నవీన సుహృదులు తన కప్పడప్పు డిచ్చుచున్న కావ్యములు చదువుటచే తన పితండ్రి బెంజమినుచుబోలె, యతఁడుకూడ కవనముఁ జెప్పుట యం దభిరుచికలవాఁడై, యంత్య నియమా ములతోఁ గూడిన చరణముల నేకములుగఁ జెప్పెను. ఈ రచనా శక్తిని సార్థకముగ వినియోగింపవలె నని, నితనియన్న, జేమ్సున కాలోచనపుట్టెను. ఆ కాలమునందు వీధులలో నారుపాటలు పాడుట వాడుకయై యుండెను. సముద్రపు దొంగల ‘సాహస కృత్యములు, నరభూతకుల నుడిదీయ కథలు, దారికొట్టు దొం

గల పరాక్రమములు, భయావహమైనయోడలవిధ్వంసనములు, ఘోరమైన పాపములు, తదితర తత్కాల సంప్రాప్తానుభవాధిక్య విషయములు, నివి యన్నియు శోకరసాశ్లేష్ట ఛందో నిబద్ధకావ్య స్వరూపాలంకృతంబులై, గ్రామపురసీమలయందమ్మ బడుచు నచ్చినవి. అన్నగారి ప్రోత్సాహమున, బెంజమిను సర్వజన సమ్మోదసభలైకరించనాయత్త చిత్తుండయ్యెను.

తన కవనము రసవిహీన మైనదని బెంజమి నొప్పుకొనెను. ఇతనియన్న లక్షణ విరుద్ధము లయిన కావ్యములను ముద్రింపించి, ఛెల్లుబడ్కికై పైగ్రామములకు బాపుచువచ్చెను అయినను, కుమారుని సచ్చిత్తిరిరక్షింపవలయునని. అతని రచనాలోపములను జూపించి, యిట్టి లక్షణ విరుద్ధకవులు దరిద్రులగుదు రని చెప్పి, యీకవనరచనయం దెన్నటికిని యాధిక్యతను బొందుట కిష్టమని బెంజమినుకు జూపించి, దాని సతతంబు విడుచునట్లు తండ్రిచేసెను. తండ్రిగారి విమర్శనల మూలముగ, బెంజమిను శ్రొంగారరచన గద్యశైలిని వ్రాయుటకు మృక్తుడాయెను.

వాదప్రియుడు, మాటకాఠియు, గ్రంథపరసలోలుడైన 'జానుకాలిన్సు' అను నతఁ డీతని కీసమయమున సహకారియైయుండెను. పితృసంబంధ వివాద వైదిక గ్రంథపరసమూలమున, స్త్రాంక్షినుకూడ వివాదోద్ధిత చిత్తుడైనను, తుదకీ

షడ్గుణాతీతుఁ డయ్యెను. శాస్త్రాభ్యాసము స్త్రీల కెంతవఱకు సార్థకమో యనెడి వాదము స్నేహితు లిరువురికి జరిగెను. శాస్త్రజ్ఞానము స్త్రీలకు గలుగదని కాలిన్సు, గలుగునని ప్రాంక్షిన్సు, వాదించిరి. మంచివాగ్ధోరణి లేనివాఁడుగాన, వాదములో స్నేహితుఁడు చెప్పిన హేతువులకంటె, సతనివాక్రమవాహమే తనను నోరు మూసికొనునటుల చేయుచున్నదని బెంజమి నభిప్రాయపడెను. ఇదమిద్దమని నిర్ణయింపకయే, స్నేహితులకు వియోగము కలిగెను. కొంతకాలమువఱకు వీరు కలిసికొనుటకు వీలులేకపోయినందున, తన వాదములయొక్క సారాంశములను వ్రాసి బెంజమిను కాలిన్సుకు పంప, సతను వానినిఁ జదివి బ్రత్యుత్తర మిచ్చెను. ఈ యుత్తరప్రత్యుత్తరము లొకనాఁడు తండ్రిచూచి, వాదాంశము నెత్తక, ప్రతివాది యొక్క నిర్దుష్టశైలిని స్తుతించెను. ఐర్లక్రమమందు, వాక్య విరామస్థాని నిబంధనయందు, బెంజమిను నిర్దోషియని చెప్పి, స్పష్టత, సొపు—యీరెండును ప్రతివాది శైలిలోఁ గనఁబడుచున్నవని నిదర్శన వాక్యములను తండ్రి సూపించెను. తండ్రి చేసిన యాక్షేపణన్యాయమనివోచి, నాఁడు మొదలు బెంజమిను తన శైలిని జక్కఁ జెట్టుట కుద్యుక్తుఁడయెను.

నానావిధ గ్రంథపఠనమునకు, శుశ్రూషచేయుచున్న బెంజమినుకు కాలమెటుల సమకూరెను? సాయంసమయముల విరామ

ముందే కాబోలును. ఇది లేకపోయిన, దీపములు పెట్టిన తరువాత విశ్రాంతికాలముండెను. ఇతనుమాంసభక్షణమాని, శాకభక్షకుడై, తనకు వంటచేయువారి కెంతయుఁ గష్టముఁ గలుగఁజేయుచు వచ్చెను. భోజనమునకై యిచ్చుచున్న ద్రవ్యములో సగమే సరిపోవునని బెంజమిను చెప్పినందున, అన్నగా రెంతయు సంతసించి సగమే యిచ్చుచు వచ్చిరి. అతను (బెంజమిను) శాకభక్షకుడైనందున, నీ సగము సొమ్ములో సగము భోజనపదార్థములకు వినియోగించి, మిగిలిన సొమ్ముతో పుస్తకములను కొనుచు, ముద్రాక్షరశాలయందు భోజనము చేసి, విరామకాలములో వానిని జదువుచు వచ్చెను. ప్రాతఃకాలమున వేగముగ లేచి, పనియారంభముకు ముందొక గంటవఱ కతఁడు చదువుచుండెడి వాఁడు.

మూడవ ప్రకరణము.

వార్తాపత్రిక - పరాలి.

ఇట్లు, గ్రంథావలోకన కుశాహలాయత్త చిశ్రితుం డై, కాలమును బెంజమిరు గడపుచుండ, నాస్తికాభిప్రాయములు కొన్ని యబుద్ధి పూర్వకముగ నితని నాక్రమించెను. ఇవి మన స్సను వ్యాకుల పెట్టినందున, మిక్కిలి దుఃఖాక్రాంతుడై, కాల క్రమమున యుక్తాయుక్తవిచక్షణ సంపన్నుడై, వీనిని వదలి పెట్టెను. ఇట్లు మనస్సును శుద్ధిచేసి మతమున శెట్టియుపద్రవము రాకుండ, కల్లోలావృతమైన యశావనకాలమును దాటించి నందున కితఁడెంతయు కృతజ్ఞత కలవాడై, వృద్ధాప్యమునగూడ పరమేశ్వరుని ధ్యానించుచుండెను.

జేమ్సు ఫ్రాంక్లిను వ్యాపారమునానాట వృద్ధిసొందసాగి, సోదరు లిరువురికి యుత్తరోత్తర మైహిక సుఖములను సంఘ టించుకాలము సమకూడెను. బోస్టను పట్టణమందలి 'తపాలా ఫీసు' యజమాని యొక వార్తాపత్రికను బ్రచురింపించి ప్రకటన చేయుచుండెను. అచ్చట వ్యవహారరీతిచే మనస్పర్థలు కలిగి నందున, నతనిని యా యుద్యోగమునుండి తొలగించి, కొండఱు ప్రముఖులు తమ శ్రేయస్సును బురస్కరించుకొని, మొదటి

పత్రికకు ప్రతిగా, మఱియొక పత్రికను తమ వ్యవహారానుకూలముగ ముద్రింపించి ప్రచురించుటకు పూనుకొనిరి. తపాలాఫీసు యజమానత్వమునకు క్రొత్తగ వచ్చినవానిని వీరు ప్రోత్సాహపఱచుటకు నిశ్చయించుకొనిరి. ఇదియంతయు బెంజమిను పనిలోఁబ్రవేశించిన రెండవసంవత్సరమున జరిగెను. ఈవార్తా పత్రికకు తనను సంపాదకునిగ నియోగించెద రని నితనియన్న యువ్విఘ్నముండి తుదికి విఫలమనోరథుడై “బోస్టను గెజెటు” అను పేరుతో, నూతనముగ వార్తాపత్రికను సిద్ధపఱచుటకై చాలధనమును వ్యయపఱచెనుకాని, అచ్చట తుదకు స్వల్ప కలహములు తలఁపింప దానినిగూడ విఫలపరిచిన వాఁడాయెను. తక్కువగలవారు ఈపత్రికను మఱియొకనిచే నడిపింపసాగిరి. వారటులుచేయుటద్రోహమనియెంచి, జేమ్సు తన స్నేహితులు యెంత చెప్పినను వినక, కార్యణ్య బుద్ధివహించి, యొక పత్రికా ప్రచారమునకే యెడములేని సాదర్భమున మూఁడవ పత్రికను ప్రచురించుట కుద్యుక్తుడై, సం॥ 1721-2 ము ఆగష్టు తే 17-ది సోమవారమున, “న్యూఇంగ్లాండుకోరాన్టు” అను వార్తాపత్రిక యొక్క ప్రథమసంచికను స్వంతముగ ప్రచురముఁ జేసెను.

నూతన సీమలలోఁ బ్రచురింపఁబడు పత్రికలయందుఁ బ్రముఖమై, లోకోపకార బుద్ధిగలిగి, సాహసముతోను సరసముగాను చదువరులకు ప్రకరణములను ప్రదర్శించుచున్నందున,

‘కోరాన్తు’ పత్రికను నలుగురు స్లాఫిండుచుండిరి. కడమ పత్రిక లేక రీతిని నుండుటచే విరసములై యంతగ స్లాఫునీయములై యుండలేదు. “కోరాన్తు” పత్రిక లోకవార్తలను, వ్యాసములను, కట్టుకథలను, ప్రకటించుచు తాత్కాలిక వ్యవహారములను నిష్పక్షపాతముగ విమర్శించుచుండెను. ఇట్లు ధైర్య స్థైర్యములతోఁ గూడిన దగుట, నిది పురివాసులకు అనుకూల ప్రతికూల విషయములను చచ్చిపునెడి వారికి క్రమముగ హర్ష రోషములను బుట్టించుచుండెను.

ఇక్కాలమంతయు మన బెంజమినుయత్తురములకూర్పుచు, వివాదాభిలాషియైనను, యే విధమైన వివాదముతోను దిగక, తన పనిని చూచుకొనుచుండెను. సోదరభావ మంతఃకరణ పూర్వకము కానిదిగా, సోదరుఁ డితనిని కూలిచానిగఁ జూచుచు, నుకస్సులు కలియసండున, మాటలనువ్యయపఱచుచు, నొక్కొక్కఁడొ డితనిని గొట్టుచు వచ్చెను మఱికొన్ని సమయములయందున్న దమ్ముల వివాదములను దండ్రీ బరిష్కరించి బెంజమిను పక్షముం తిప్పు చెప్పుచుండును. ఈ దుర్భాషము కలవాడై, తమ్ముని యభిలాషలను చదువును గుర్తెఱుంగలేనందున, సం॥ 16-రముల యీదురాకపూర్వమే, బెంజమిను యిండుమించుగ తైలిలోను ధోరణిలోను ‘అడిసను’ను పోలి వ్యాసములను వ్రాయుశక్తిగలవాడను సంగతి యన్న తెలిసికొనఁజాలఁడయ్యె.

పత్రికలోనొక ప్రకరణమును వ్రాయనిశ్చయించి, బెంజమిను రహస్యముగ వ్రాసి, శాలాధికారి కార్యస్థానమున బడవేసెను. ప్రభాతానంతరమున సమావేశమైన పత్రికా లేఖకులందఱుక్రమముగ తనవ్యాసమునుచూచి విమర్శించి సంతసించినందున, నతఁడును మిక్కిలి యుప్పొంగి కన్నుల నానందబాష్పములచు విడిచెను. తదనంతరమది వారా పత్రికయందు ముద్రితమయ్యెను.

రానురాను, 'కోరాన్టు' వారాపత్రిక మహాతుంటరియై, పాపాత్ముల కానందసంధాయియై, ధర్మాత్ముల కాగ్రహజనితయై, విచ్చలవిడిగ బోధను పట్టణాధికారుల చర్యలు, చట్టములు, సిదాంతములు, పరువును సహితము పరిహసించినందున, నధికారులు కాలమునకు నిరీక్షించి 12 మాసము లూరకుండిరి. తుదకు వారి శాంతమును పోగొట్టునంతటి వ్యాసమొకటి ముద్రితమైనందున, వారు దానినిజూచి పత్రికాధిపతియైన జేమ్సు ప్రాంక్షినును విచారణకుఁదెచ్చి, విమర్శనానంతరమున నతనిని కారాగ్రహవాసిగఁ జేసిరి. కారాగృహమునం దొకవారము వాసముచేసి, తన మూర్ఖత్వము, కుభావము నొప్పుకొని, విషయవిధేయ పూర్వకముగ నపచార ఊమాపణ పత్రికను వ్రాసి, దొరతనము వారికిఁ బంపుకొనెను. వారు కటాక్షించి, విడుదలకాజ్ఞనొసంగ, కారాగృహ విమోచనమై, ఇతను బయ

టికు వచ్చునప్పటికి నెలదినములాయెను. మఱికొన్ని యంతః కలహములచే బ్రతిక తుద కంతరించెను.

తదనంతర మన్నదమ్ముల కలహమధికమైనందున, బెంజమి నన్న నుండి విడిపోయి, సమీపముననున్న 'న్యూయార్కు' పట్టణమునకుఁ బోవుటకు ప్రయత్నించెను. తన పూర్వపు స్నేహితుఁడు "జానుకాలిన్సు" తాను పడవమీఁద బోవుటకుఁ దగిన యేర్పాటుచేసినందున, బెంజమిను కొన్ని పుస్తకముల నమ్మి, 'యాసామ్మకొ' బడవచీటినిగొని ప్రయాణమైపోయెను.

ఈ ప్రయాణములో నొక విఠి జఱిగెను. పడవ గడపు వారిందఱు 'కాడు' చేపలను బట్టుకొని, వానిని మూఁకుడులో వేసి వేయింపసాగిరి. శాకభక్షకుడైన బెంజమినుకు వానివాసన సోకెను. అంత నతఁడు మఱిచెడి, దీక్షకువ్యతిరిక్తముగ, వానిని తినుట కుద్యక్తుఁ డయ్యెను.

ప్రయాణము చేయునాటికి, బెంజమిను సం॥ 18-రముల వయస్సుగలవాఁడు. మూఁడురోజులు ప్రయాణముచేసిన పిదప, న్యూయార్కు పట్టణమున కతఁడు వచ్చెను; పట్టణముం దెవరి నెఱుంగఁడు; చేతిలో డబ్బులేదు; ఎవనిని జూచుటకును తనపద్ద యోగ్యతా పత్రకలు లేవు.

7, 8 వేల జనసంఖ్య గల, న్యూయార్కు పట్టణములోఁ జూచునది వినునది యంతయు 'హోలాందు' మయమై

యుండెను. అందుతో నక్కడి ముద్రాక్షరశాలలం దాంగ్లేయుల కంతగఁబనిలేదు. సం॥ 1723-రమున నీపట్టణమునకు బెంజమిను వచ్చుసరి కక్కడి పుస్తకాలయమును నడియే లేదు. పేరుకు మాత్ర మొక ముద్రాక్షరశాల కలదు. ఇతను శాలాధ్యక్షుని జూచుటకు వెళ్లి, తన పూర్వోత్తరములను తెప్పకొని, తననే పనిలోనైన నియోగింపమని వేడెను. సమయమున కే పనియు లేదని శాలాధికారి చెప్పి, ఫిలడర్ఫియాలో నొక ముద్రాక్షర శాలాధికారిగ నున్న తన కుమారుని కొక పనివాఁడత్యావశ్యకముగఁ గావలసి యుండునని చెప్పి, బెంజమినును బంపి వేసెను. ఇప్పటికి, సముద్రపు ప్రయాణమునందలి యుత్సాహము తీరినందున, నింటికి తిరుగు ముఖమగుటయో లేక పని నిమిత్త మన్యపట్టణమునకు బోవుటయో యను మీమాంసలో నతఁడుబై గ్రామమునకుఁ బోవుటయే యుక్తమని యెంచి, తన వస్తువులను తూపించిపడవలోవేసి తానుక పడవనెక్కి బయలుదేరెను.

ఈ పడవ శిథిలమై చిటిగిపోయిన తెరచాపతో, యొక కళానుచేగడపఁబడుచుండెను. తప్ప త్రాగి మైమఱచిన హాలాందావాఁ డొకఁడు బెంజమినుతో వచ్చుచోఁ బడవలోనుండి నీటిలోఁ బడగా, వాని జట్టు పట్టుకొని పైకిలాగి బెంజమిను వానిని బడవలోవేసెను. ఇటులు గొంతదూరముపోయి, లాం

“లెండు” దీవి యొడ్డున ప్రబలముగ గాలి, వీచుచు, కెరటములు భయంకరముగ గొట్టుకొనుచున్నందున, పడవ గుడ్డుకొనునను భయము కలిగి, దానిని జాగ్రత్తో గడపి, వీ రొడ్డున వచ్చి చేరిరి. సముద్రపు టొడ్డునకు కొందఱు ఋనుజాతు వచ్చుట వీరు చూచి, గట్టిగ కేకలువేసి వానిని వీరు పిలిచినను, కెరటముల ధ్వనిచే, వారు విసలేదు. ‘రం’ సారాబుడ్డి తప్ప, పడవలో తినుబడి పదార్థములేవియు లేనందున, వీరాకలికొనిన వారైనను, గాలి తగ్గువఱకొడ్డున గూర్చుండవలసి వచ్చెను. పడవలో నిదురపోవలెనని వీరు ప్రయత్నించిరిగాని, గాలి హోరున వీచుచు, కెరటముల తుంపరలుమీఁద పడుటవలన, రాత్రి యంతయు నిదుర లేక శ్రమతో గడిపిరి. మరుసటి దిన ముదయముననే గాలి తగ్గినందున, పడవను దీసి గడపుట కారంభించి, యపరాహ్ణము తిరిగిన పిదప, ‘అంబాయి’ యను పట్టణమును జేరిరి. ముప్పది గంటల కాలము నిద్రాహారములు లేక గాలి దెబ్బలు తిన్నందున, బెంజమిను దేహమంతయు జడలి సల సల లాడెను. ఉష్ణము వచ్చుటకు పూర్వము శీతలోదకమును విస్తారము బుచ్చుకొనిన తగ్గునని చదివిన సంధతి బెంజమిను జ్ఞప్తిఁదెచ్చుకొని చల్లని నీరు సంతృప్తిగ త్రాగి, విశ్రమించి, నిదురపోయి, మరుసటి దినముదయమున నుష్ణపు చిహ్నములు స్వస్థతతో లేచెను.

జెలవేరు నదీతీరముననున్న 'బర్లింగుటను' పట్టణము లింబాయి పట్టణమునురడి, యేబదిమైళ్లదూరము. ఈపట్టణమునకు వెళ్లుట కుద్యుక్తుడై, చురుచటి దిన ముదయ ప్రభృతి యోగి పాతముగ వ్వింతుచున్నను, బయలుదేరి, దినమంతయు నడిచి, సాయంత్రమునకు దారిలోనుండిన పూటకూల్సుంటిలో 'బసచేసిను ; ఇన్నిదినముల కితని మనోధైర్యముచెడి, స్వగృహ మొందుకు విడిచితినిని' బెంజమిను విచారించెను. పరార్తియై వచ్చిన తన నెవరైన నిరోధింతు రనుభయము కలిగి, వ్యాకులచిత్తుడయ్యెను. తానుధరించిన వస్త్రములు వర్షములోఁ దడిసి నలిగిపోయినందున, బెంజమిను కర్తవ్యంశము తోఁపక యుండెను. వికసితముఖారవిందము, శరీరసౌష్ఠ్యము గలిగి, భవిష్యదుద్యోగార్హుడైనను, ప్రస్తుతము దురవస్థలోఁ జిక్కిను.

మఱుసటి దినము బయలుదేరి పోయిపోయి, సాయంత్రమునకు బర్లింగుటనుకు పదిమైళ్లదూరములో బసచేసి, రెండవ దినము శనివార ముదయమున పట్టణము జేరెను. ఫిలడల్ ఫియాకు పదునేడుమైళ్లు మీఁదుగ, బర్లింగుట నున్నది. నదీ తీరమునకుఁ జూపలెనని వీధుల వెంబడి బెంజమిను వెళ్లెను. ఏ ముడుసలిదానివద్ద తినుటకు రొట్టెను కొనెనో, సామె, జీర్ణ వస్త్రధారియైన బెంజమిను మహాత్ముకల్పవాడని, యెంచెను. నదీతీరమునకుఁజూచి, ప్రతిశనివారముచు ఫిలడల్ ఫియాకు వెళ్లు

పడవ బయలుదేరి పోవుటవిని, బెంజమిను ఖన్నుఁడై, ఏమియుఁ దోచక, తిరిగి యాముసుసలిదానివద్దకువచ్చి, జరిగిన సంగతి నామెతోఁ జెప్పెను; అతఁడుండు మంగళవారము వఱకు తన గృహమున బసచేయు మని యామె కోరినందున, మార్గాయాస ముచే బడలిన బెంజమి నందుకు సమ్మతించెను.

ఒకనాఁడు సాయంకాలమున, నదీతీరమున విహరించు చుండ, దైవికముగ, రాధారి మనుజుల నెక్కించుకొని ఫిలడల్ ఫియాకు బోవు పడవను బెంజమిను చూచెను. ఇతనిని తీసి కొని వెళ్లుటకు పడవవారంగీకరించినందున, పడవలోనికి బెంజమిను వెళ్లెను. గాలిలేనందున, వీరుపడవను నడుపవలసి వచ్చెను. ఆదివార ఘుడయమున, 8, 9 గంటలకు “ఫిలడల్ ఫియాకు” పడవచేరెను ఇతని వద్ద కొన్ని రాగిడబ్బులు, మూడురూప్యములు మాత్రముండెను. ఇతనుకూడ పడవను గడపించున, నితని వద్ద రుసుము పుచ్చుకొనుటకు కళాసు లివ్వపడక పోయిరి. అయినను, వారిని నిర్బంధముచేసి, తన రాగిడబ్బు లన్నియు బెంజమిను వారి కిచ్చివేసెను. “ధనము కలిగియున్న సమయములలోఁగాక, ధనము లేని సమయములలోనే, మనుజుఁడు తన యాదార్యమును జూపించును. తనవద్ద కొంచెము ధనమున్నదని నితరులకు తెలియకుండుటకు కాఁబోలు వాఁడిటులు చేయును” అని బెంజమిను వ్రాసెను.

తుద్వాధాయుతుడై కడుడస్సి, సమరలేక నీరిసంచి,
 రేపులో బెంజమిను దీగెను. షట్టణమునకుఁ బోవుచు, రొట్టెను
 బట్టుకొని వచ్చు బాలు నొకనిని దారిలోఁజూచి, వానివలన
 రొట్టెలమ్మఁబడు స్థలమునుగనుగొని, పెంటనేనక్కడకుఁబోయి
 మూఁడురొట్టెలనుగొని, వానిని తనజేబులలోఁ బెట్టుకొనుటకు
 పోలేక, రెండు పొట్లములుగట్టి చంక్రిందనుంచుకొని, మిగిలిన
 దానిని తినుచు, మార్కటు వీధిని బోవుచుండెను. ఇట్లు
 పోవుచు, రీడు భోరగారి యింటిమోదగు నతఁడు నడిచుట
 తటస్థించెను. అప్పుడు ద్వారమువద్ద నులుచుండిన 'కిన్యకరీడు'
 బెంజమిను వైఖరిఁజూచి, యాశ్చర్యమొందెను. ఈమెకు సం॥
 18-రముల వయస్సు. ఈమె ముందుకు గృహిణిప్రాంక్లిను
 కాగలదు. కాని ఈమె చూపులను బెంజమిను గమనింపక
 7000 వేల ప్రజాసంఖ్య కలిగి, ఉత్తమక్షేత్రగృహారామ
 ములతో వెలయుచున్న ఆ షట్టణమును విలోకించుచుబోయెను.
 వీధులన్నియుఁ దిరిగి తిరిగి, రేపునకు వచ్చి, బెంజమిను తన
 దానిని నోకించుచున్న ముదుసలికి, దాని కుమారునకు,
 శేషించిన గండు రొట్టెల నిచ్చివేసెను.

అక్కడినుండి తిరిగి వచ్చునపుడు, మార్కటు వీధిని బెంజ
 మిను రాగా, దాలో మఠపరిషత్తునకుఁ బోవు వారిని గలిసి,
 వారితోఁ బోయి, సభలోఁ గూర్చుండి, నిశ్చయముగ నుండు

టచే నిదురపోయెను. సభ ముగిసినతరువాత నొక డిలేనిని
లేపినందున, నతనితో బెంజమిను గలిసిపోయి, యతఁడు చూపిం
చిన పూటకూలియింటిలో బసచేసెను. పనిపాటలు లేక పద
నొకండు దినములు బెంజమిను వ్యయముజేసెను.

నాలవ ప్రకరణము.

లండనుకు ప్రయాణము.

ఉదయమున లేచి, వస్త్రములను ధరించి, యోగ్యతా పత్రమును బట్టుకొని, ముద్రాక్షరశాలాధికారియైన, 'బ్రాడుఫర్డు' ను జూచుటకు బెంజమిను వెళ్లెను. అతఁ డితనిని మర్యాదచేసి, మాటలాడి, భోజనము చేయు మని నిరోధించెను. తదనంతర మతఁడు, తనశాలలో బనిజేయువాఁ డప్పటి కనావశ్యకమని డెప్పి, 'కీమరు' అను సతఁడు నూతనముగ ముద్రాక్షరశాలను స్థాపించినందున, సతనికిఁ బనివాండ్రుగావలసియుండు నని నుడివి, యతఁడు గూడ జరుగురులేదనిన పక్షమున, తాను బెంజమినుకు బసయిచ్చి, చిన్నచిన్న పనులలో నప్పుడప్పుడు నియోగించుట కీష్టపడెను.

కాలాతీతము కానీయక, వెంటనే కీమరును జూచుటకు బెంజమిను వెళ్లెను. ప్రాతఃగిలి శిథిలమైన అచ్చయంత్రమువద్ద, నరిగిపోయిన యక్షరపూసలతోఁ బనిని జేయుచున్న 'కీమరు'ను కచ్చేగడిలో బెంజమిను దర్శించెను. వచ్చిన వానినిజూచి, కీమరు కొన్ని ప్రశ్నలువేసి, బెంజమినుయొక్క పనినేర్పును పరిశోధించి, తనకు జరుగురులేదని చెప్పి యతనిని బంపివేసెను.

బెంజమిను చాలదినములవఱకు బ్రాహ్మణ్య గృహములో బస చేసి, కొంచెము కొంచెము పనిజేయుచు వచ్చెను. తుదకు బెంజమినుకు కీమరు కబురుపంపి పిలిపించి, పనిలో నియోగించెను. నూతనముగ ముద్రించుట కుపయుక్తములగు సామగ్రిలను దెప్పించినందున, చిన్నపుస్తకములను ముద్రింపించి, కీమరు వానిని బ్రచురించుచుండెను. తనకు ప్రతిక్షులో జీరిన 'బ్రాహ్మణ్య' గృహములో బెంజమిను బసచేయుటకు సమ్మతింపక, కీమరు రితనిని రీడుఘారిగాలింటకి తీసికొనిపోయి, యక్కడ బసయేర్పాటు చేసెను. ఆ నాఁడాది వారమున రితను రొట్టెలు దినుచు వీధివెంబడివి బోలుచుండ, గుమ్మములో నిలబడి, బెంజమినుయొక్క వికారవైఖరినిజూచి యాశ్చర్యమును బొందిన 'కన్యకరీడు' యొక్క తండ్రియే యిరీడు ధొరగారు.

దివదిన ప్రవర్ధమానముగ, మంచి వేతనములను బెంజమిను సంపాదించుచు, తగుపాటి స్నేహితులతో సాయం సమయముల గ్రేడించుచు, తనయన్నగారి నిరంకుశాధికారముచే బోస్తను పట్టణము దసహ్యము కలవాడై, తన పూర్వపు స్నేహితుడు, జానుకాలినుతోడఁ దప్ప, తదితరులతో నుత్తర బ్రతు్యతరములు లేక యుండెను.

కొంతకాలమునకు స్వగృహమునుండి డేమవార్త వచ్చెను. బెంజమిను చెల్లెలు, బోస్తను డెలవేరు పట్టణముల మధ్యస్థముగ

తీరుగు సామాను పడవవాయకుడైన, 'రాబర్టు హోమ్స్'ను
 వినాహ మాడినటులు చెలిసెను. ఫిలడల్ఫియాకు 40 మైళ్లు
 క్రిందుగనుండు పట్టణములోఁ గాపురము జేయుటచే, పరారి
 యైన బావమఱది ఫిలడల్ఫియాలోనున్న సంగతిచెలిసి, బెంజ
 మినుకు హోమ్స్ జాబువ్రాసెను. అందులో తలిదండ్రు లితని
 విషయమై దుఃఖాక్రాంతులై యుండిరినియు, నితనిని వారి
 యొద్దకు వెళ్లుమనియు, వెళ్లి వారిని సంతోషపఱచుట ఇతినికి
 శ్రేయోదాయకమనియు వ్రాయఁబడియుండెను. బోస్టను
 పట్టణమును విడుచుటకుఁ గారణము విడివిగ్నాన, తాను ఫిలడల్
 ఫియాలోనుండుటకు నిశ్చయించినట్లు, బెంజమిను తన బావ
 మఱదికి చెలియజేసెను.

ఈ యుత్తరము బెంజమినుకు లాభకర మాయెను. దీనిని
 హోమ్స్ చదువుచున్న సమయమున, 'పెన్సిలువానియా' పర
 గణాగెవర్నరు 'సర్ విల్లియం కీతు,' తన వద్దనుండినామన, బావ
 మఱది వ్రాసిన నిర్దుష్ట శైలిగల లేఖను గవర్నరుకుఁ గూపించెను.
 వీరివుర్రా లేఖను జూచి సంతోషించి, యామాదిరి నితరులు
 వ్రాయ లేనియు, 'బ్రాకుఫరు' డజ్జనావృత్తుడనియు, కీమగు
 మూఁగుఁడు దొంగయనియు, తమలోఁ దాము బలుకుకొనిరి.
 బెంజమినును ప్రోత్సాహముఁ జేయవలెనని యెంచి, ఫిలడల్
 ఫియాలో నతనిచేస్వంతముగ ముద్రాక్షర శాలను స్థాపింపఁజేయు

టకుఁ దగిన సన్నాహముఁజేయ వారిరువురు యత్నించిరి. ఇందుచే, హామి బావమఱదికి వెంటనే ప్రత్యుత్తరము వ్రాయ లేకపోయెను. కొన్ని మాసములు గడిచినపిదప, బావ మఱియు లిరువురు గలిసికొనిరి.

ఒకరోజున, బెంజమిను యజమానితోఁ గలిసి శాలలోఁ బరచేయుచున్న సమయమున, ఇద్దరు పెద్దమనుష్యులు అచ్చా ఫీసులోనికిరాఁగా, వచ్చిన వారిలో నొకఁడు గవర్నరుకీతు, రెండవవాఁడు 'కర్నలుఫ్రెంచి' గా, వీరిరుగుని తెలిసికొని, తన నిమిత్తము వచ్చినవారిని గ్రహించుకొని, మేడదిగివచ్చి, వారిని కీమరు మర్యాదచేసెను. కొంతవఱకు కూర్చొని, గవర్నరు ఎవరు ఫ్రాంక్లిన్ కీమరువలన తెలిసికొని, బెంజమినుతో మర్యాదగ మాటలాడి, యతనిని స్తోత్రముచేసెను. అంత కాలమువఱకు తనను బెంజమిను చూడనందుకు యుర్రుఁడ, యొక విరామస్థలము కిత్తని రమ్మనుమచెప్పి కర్నలు ఫ్రెంచితో గవర్నరులేటి వెళ్లెను. ఫ్రాంక్లిను, కీమరు, లుభయు లాశ్చర్య మిస్తులయిరి. కోరిక ప్రకారము వారిని దర్శించుటకు బెంజమిను వెళ్లెను. వారింతతో కొంతవఱకు మాటలాడి, తుద కిత్తని సేవ్యాపారమునందు వియోగించుట యని యొందించిరి. తండ్రి సహాయముచే బెంజమిను స్వంతముగ నొక ముద్రాక్షరశాలను స్థాపించుట, గవర్నరందులకుఁ

దగిన సహాయము జేయుట, గవర్నరు వ్రాసియిచ్చిన శిఫారసు ఉత్తరమును బట్టుకొని తండ్రియొద్దకు బెంజమిన్ వెళ్లుటయు మొదలగు సంగతులను వీరుమాటలాడిరి. ఈ సంగతులను రెండవవారికి తెలియనీయక, యథాప్రకారము కీమరు యొద్దనే బెంజమిన్ పనిజేయుచు, సాధ్యమయినంతి వేముగ బోస్టునుపట్టణమునకు వెళ్లివలసినదని వీరు నిర్ణయించిరి. అప్పు డప్పుడు గవర్నరు తన గృహమునకు బెంజమిన్ను భోజనమునకు బిలుచుచుండెను.

సం॥ 1724-రము యేప్రిల్ నెలాఖరున నొక పడవవచ్చి నందున, బెంజమిన్ దానిమీద బయలుదేరి వెళ్లెను. తలిదండ్రులను జూచివచ్చెద నని నలుగురితో జెప్పెను. రెండువారములు తుపానులో ప్రయాణముచేసి, బోస్టును పట్టణముచేరెను. అన్నియైన జేమ్సుకు తప్ప, మిగిలిన వారికి సంగోషము కలుగునట్లులు బెంజమిన్ స్వగృహము జొచ్చెను.

పెన్నిలువానియా పరగణాలోని విశేషములను బెంజమిన్ వలనవిని, ఇతడు పూర్వపు స్నేహితుడు కాలిన్సు తపాలాఫీసులోని వని విడిచిపెట్టి, వెంటనే తన సామానును పడవలో వేయించి, నాటున వాడు బయలుదేరి వెళ్లెను.

శిఫారుసు త్తరమును జదివి, యేమియు జెప్పక, తండ్రి యూరకుండెను. ఇంతలో, హోమ్సువచ్చి, గవర్నరునుగూడించి

తెలిసిన సంగతులను మామగారితో జెప్పెను. సం॥ 18-రములు వయస్సుగలిగి, యుక్తాయుక్త విచక్షణ తెలియని బెంజీమినును స్వతంత్రముగ వ్యాపారమునందు ప్రవేశ పెట్టింపుమని వ్రాసి నందుకు, గవర్నరంత తెలివికలవాఁడుగ కనపడఁ డని తండ్రి పలికెను. అట్లుండెంత దూరము బావమఱుది విషయమై నొక్కి చెప్పినను, జోషయా ఫ్రాంక్లిను చెవి నొగ్గలేదు. కుమారుని యోగ్యతను గవర్నరు శ్లాఘించినందుకు, తండ్రి సంతసించెను. సం॥ 21-రము వఱకు ఫిలడల్ఫియాలో బనిచేసి, కొంతధనమును గూడ బెట్టినపిదప, కొంత పడినసామును దా నిచ్చుట కంగీకరించి, తదనంతరము కుమారుఁ డచ్చుయంత్రమును కొని స్వతంత్రముగ పరిపవచ్చునని, తండ్రి సలహా యిచ్చెను. కుమారుని విషయమై గవర్నరు స్తోత్రముగ వ్రాసినందుకు మన్నించి, వానిసలహా ప్రకారము నడచుట కప్పటి కవకాశము లేదని క్షమాపణ పూర్వకముగ వానికి తండ్రి జాబువ్రాసి పంపెను.

ఈ సమయములో నొక ముచ్చటజరిగెను. ఆముచ్చటను, సం॥ 60-రముల వయస్సున బెంజీమిను, కాటను మేధరు గారి కుమారుని జాబువ్రాసి పంపెను, “సం॥ 1724-ర ప్రారంభమున, నేను మీతండ్రిగారి నాఖరుపర్యాయము సూచితిని. ఆ సమయమున నేను పెన్నిలువానియాకు యెడటిమారు వెళ్లి

వచ్చితిని. వారునన్ను మర్యాదజేసిరి. వారి పుస్తక భాండా గార ముండిన గదిలో మేము గొంతవఱకు మాటలాడితిమి. నన్నంపకము పెట్టుటకు వారు నాతోవచ్చునపుడు, నేను వారితో మాటలాడుచుంటిని. మాటలసందడిని, దారిలోనున్న దూలమును నేను చూడనందున, వారు 'శిరస్సుచుచు, వంచు మని' ప్రక్కనుండి నాతోడెప్పిరిగాని, నాశిరస్సు దూలముఁ దాఁకి దెబ్బతినవఱకు, నేను వారిమాటనుగ్రహించ లేకపోతిని సమయోచితముగ బుద్ధిని గఱపువారుగాని, 'నీవు బాలుఁడవు, ఈ ప్రపంచములో శిరస్సువంచుకొని, నీవు తిరిగిన, ననేకములుగ దెబ్బలు తిననని నాతోవారు చెప్పిరి. ఈసలహా నాశిరస్సున నాటినందున, నేను బాగుపడితిని. శిరస్సు లెత్తుకొని, తమకు శృంగ భంగము జరిగి, విపత్తుల ననుభవించువారిని చూచి నపుడు, నాజ్ఞ ప్రికిసలహావచ్చుచుండెనని బెంజమినుక్రాంక్షిను.

తలిదండ్రుల దీవసలుపొంది, జ్ఞాపకార్థమై వారిచ్చినవస్తువులను బట్టుకొని, శారినెలవుగైకొని, బెంజమినుకుపడవ నెక్కినను. ఆపడవ 'న్యూపోర్టు' పట్టణమునకు వచ్చెను. అక్కడ బెంజమినుకుపడవదిగి, తనయన్న 'బాను'ను జూచుటకు వెళ్లెను. అన్నదమ్ములు కలిసికొని, పరస్పరాహ్లాదముతోఁగొంతమాటలాడిరి. 6, 7-సంవత్సరములకు బూర్వము వీరిరువురు దండ్రుల బనిలో సహకారులైయుండిరి. ఇట్లు, న్యూపోర్టులో గొంతకాల

ముండుటవలన, బెంజమిను ముందుకు నష్టమును బొందవలసి వచ్చెను. పెన్నిలువానియాలో, 6, 7 కాసులు ఋణముక్రింద నియ్యవలసిన వానియొద్ద నాసొమ్మును బుచ్చుకొనవలసిన దని, తన యన్న స్నేహితుడు 'వెర్నను' అనువాడు బెంజమినుకు త్తరమిచ్చెను. తానుదిరిగి వ్రాయువఱకు వసూలుచేసిన సొమ్మును బెంజమినునే జాగ్రత్తచేయుమని వెర్నను చెప్పెను. ఈ పని జేయుటకు బెంజమి నొప్పుకొనెను

'న్యూపోర్టు' పట్టణము వదిలి 'న్యూయార్కు'కు వచ్చునప్పటికి, బెంజమిను^{తో} గలిసి ఫిలడెల్ఫియాకు బోవుట కిత్ని స్నేహితుడు, కాలిన్సు ఎదురు చూచుచుండెను. గృహమునుండి వెలువడివచ్చినది మొదలతని నడవడి చెడినదని స్నేహితునివలన వినెందుకెంతయు బెంజమిను విచారించెను. సోమరియై, కాలిన్సుత్రాగుబోతాయెను. ఇతను న్యూయార్కులోఁ జేసిన ఋణములనుదీర్చుటయేగాక, ప్రయాణములోనితని కిర్పులకుఁగావలసినసొమ్మును బెంజమిను పెట్టెను. ఇందులకు, బెంజమిను ముందుకు విచారించవలసివచ్చెను. బెంజమిను తలఁచుకొననదియు, యిదికి ప్రీతికర మగునదియు నగుసంగతి యొకటి న్యూయార్కుపట్టణములో జరిగెను.

నూతన సీమలలో నుండువారికి పుస్తకాపేక్ష, యన్యోన్యానురాగమునాపాదించునతిలంఘవచ్చును. ఆకాలమునందు

పుస్తకములువిశేషమువెలగలవి, సర్వజనోపయోగముగలపుస్తకభాండాగారములు లేవు; గృహస్థులు తగుమాత్రము స్వోపయోగమునకు వానిని సంపాదించుటకలదు, మతగ్రంథములను దప్ప, తదితరగ్రంథములను పరనఁజేయువారులేరు. బెంజమిను యొక్క చిన్నతనములో, గ్రంథపారాయణచేయువాడనినను, యేబదిసంపుటములను సంపాదించినవాడనినను, అట్టివానిని గౌరవముగ నితరు లెన్నుటకలదు. మొదటినుండి, పాండిత్యమును నూతన సీమలవాసు లెక్కించు జూచుచుండిరి.

సం॥ 1724-రమున 'విల్లియంబర్నెట్టు' అను సతఁడు న్యాయార్కు-పట్టణమున గవర్నరుగనుండెను. 'పనిముండు, తరువాత నాలోచన'ఁ జేయువాడీగవర్నరు. నూతన సీమలలోని యధికారులతోఁ జిరుకలహములాడి, గవర్నరుతనమంచిప్రాయ మంతయుఁ బోగొట్టుకొనెను, స్థాపింపఁబడినపుస్తకభాండాగారములలో మంచి దొకటి గవర్నరుకు గలదు. పుస్తకములనిన, వానిని జనువువారనిన, నితనికిఁ బ్రాణము. బోస్టరునుండి వచ్చుప్రయాణికులలోనొకఁడు కొన్ని సంపుటములుగలవాడని సతఁడుపడవలోనుండెనని, పడవయధికారివలన గవర్నరు విచెను. అతనిని తనయొద్దకు. తీసికొనిరమ్మను మంచి పడవయధికారితో గవర్నరు చెప్పెను. "నేను గవర్నరును జూచుటకు వెళ్లితిని. కాలిన్సుత్రాగి తెలివితేక పడియున్నందున నాతో వానిని తీసి

కొని వెళ్లుటకు వీలులేకపోయెను. గవర్నరు నన్ను మర్యాద చేసి, తన పుస్తకములన్నియు నాకు జూపించెను. కొంతవఱకు పుస్తకములు, గ్రంథకర్తలను గుఱించి మేము ముచ్చటించితిమి. నన్ను గౌరవించి, నాతో మాటలాడిన వారిలో నితఁడు 'రెండవ గవర్నరు. ఇట్టిసన్మానము నావంటి దీనుల కెంతమోల్లాసముగ నుండు?' నని యితఁడు వ్రాసెను.

బెంజమిను, కాలిన్సు, లిరువురు బయలుదేరి ఫిలడల్ఫియాకు పోయిరి. వెర్ననుకు రావలసిన సామ్మను మార్గములో బెంజమిను వసూలుచేసెను. కాలిన్సు, దురావరి కర్చుదారుఁడైనందున, నతని విమిత్తము కొంతయు తనవిషయమున కొంతయు ఈ ధనములోనుండి బెంజమిను వ్యయపఱుపనలసి వచ్చెను.

ఈ కాలమందు, డెలవేరు నిదిమొఁద ప్రయాణముఁజేయు నపుడు జరిగిన విశేషమును, మరి సం॥ 55-రములయిన పిదప, శాస్త్రజ్ఞుఁడైన 'ప్రీస్టీ' తో బెంజమిను చెప్పెను. దీనిని 'ప్రపంచమునందలి యన్నియవధలు తద్ధర్మానుసారముగ నొడుదొడు కులు గలవి మనుజులు ప్రస్తుతావస్థసంబంధి దుఃఖము లనుభవించుచు తాము కోరు అవస్థలలో నెట్టి శ్రమలుండునో తెలియనేరదు" అను నీతివాక్యమును ముచ్చటించు సందర్భమున చెప్పెను.

“డెలవేరు నదిమీద దిగువగ వెల్లుచున్న నొకపడవలో నేను పోవుచుంటిని. గాలిలేచిందున పడవను గట్టివేయవలసి వచ్చెను. పడవమీద నొడచిప్పులు కురియుచుండెను. అందులోని వారినెవరిని నేనెఱుంగరు. పడవలో నుడుటకుగట్టముగ నుండెను. ఒడ్డుననేదో పచ్చికబయలుకలె నొకటి నాకు గనబడెను. దాని మధ్య నొక వృక్షమునుజూచితిని. పడవ నడచువఱకు, చెట్టునీడకుఁబోయి పుస్తకమును జమప్రకొనవలె నని కోరి, పడవయధికారి నడిగితిని. వాడు సమ్మతించినందున, నే నొడ్డున చేర్చుబడితిని. ఈ ప్రదేశము చాలభాగము చిత్తడి నేల యగుటవలన, మోకాలుబంటి బురదలో దిగఁబడి, కష్టముతోఁ జెట్టుచేరితిని. ఇక్కడ నైదునిమిషముల కాలమైనవ్యయము కాకమునుచే, మదలకొలఁది దోమలువచ్చి, నా కాళ్లు, చేతులు, ముఖమును గఱచివేసినవి అక్కడినుండితిరిగి, యొడ్డునకువచ్చి, తెప్పమీద దాఁటి, పడవలోనికిఁ బోతిని. ఎండబాధ భరింపవలసివచ్చెను. ఇతరుల పరిహాసమునకుఁశాలయితిని. సంసారములోఁ దీరింబోలిన విషయము లనేకములు నాకు దృగ్గోచరము లయినవి”

తండ్రి వ్రాసియిచ్చిన యుత్తరమును బెంజమిన్ గవర్నరు కీతునకు కనపఱచెను. పట్టినపట్టు విడువక, బెంజమిన్ ను పనిలోఁ బ్రవేశపెట్టుటకు గవర్నరు డుపగమించెను. “సీతండ్రి వివే

కముగ నడవ లేదు. అతని సలహా బాగులేదు. మనుజులలోఁ జాల వ్యత్యాసముగలదు. ఈశుతో విచక్షణరాదు. గూఢాచర పురుషులు విచక్షణ లేక యుండరు. నిన్ను పనిలోఁ బెట్టుట కతని కిష్టములేదు గనుక నేనట్లు చేసెదను. ఇంగ్లాండునుండి తెప్పింప వలసిన వస్తువులను పట్టీ వ్రాసియుమ్ము. నేను వానిని దెప్పించి నీకిచ్చెదను. నీకు డబ్బుకలిగినపుడు, ఆఋణమును దీర్చవచ్చును. ఈ గ్రామములోఁ దెలివిగల ముద్రకుఁ డొకఁడుండవలయును. అదితప్పదు. నీవాపనిని బాగుగ నెరవేర్చెదవని నా నమ్మకము” అని గవర్నరు వేషెను. ఈ మాటలను విశ్వసించి, యుత్సహించి, కావలసిన వస్తువులను నూరుకాసులు విలువగునట్లు పట్టీ వ్రాసి బెంజమి నుగవర్నరు చేతికిచ్చెను. ఈ జాబితాను గవర్నరు పుచ్చుకొని, బెంజమిను స్వయముగ సింగ్లాండు వెళ్లి కావలసినవస్తువుల నెంచుకొని వానిని కొనుట మంచిదని యతనితో జెప్పెను. “ఇంతియకాదు. ఒక పర్యాయము నీ వక్కడికి వెళ్లి, నలుగురు ముద్రాక్షర శాలాధికారులతోను, పుస్తకముల దుకాణదారులతోను సహవాసముఁ జేయుటకు నీ కవకాశము గలుగును” అని గవర్నరు చెప్పినమాటను బెంజమిను విని, పరమ సంతోషమును లోలోపునఁబొంది, వెంటనే సమ్మతించి నందున, “నీ సమ్మతము బాగుగనున్నది. వెంటనే ప్రయాణ మగుము, ఓడకత్తాను ‘ఆనిస్సు’తోఁగలిసి, వెల్లుమని” గవర్నరు నుడి

వెను. ఈయోడ ప్రతిరేపును దాచుచు సంవత్సరమున కొక పర్యాయము, ఫిలడల్ఫియానుండి బయలుదేరి లండనుపట్టణమునకుఁ బోవుట వాడుకయై యున్నది.

ఓడ బయలుదేరుటకు కొన్ని నెలలు కాలమున్నందున బెంజమిను వెర్రిబాగులవాడైన గవర్నరుకు పనులుచేయుచు, తమయుభయులకు జరిగినమీమాంస యెవరికిని చెప్పక కాలము గడుపు చుండెను. అందుచేత, నీ గవర్నరు డాంబీకిములు, యప్రామాణికములు, వ్యర్థము లైన మాటలను జెప్పిజరంజ కమును గోరువాడని, బెంజమినుతోఁ జెప్పట కవకాశ మెవరి కిని గలుగలేదు. అతఁ మాటలను నిండుగ విశ్వసించి, సుఖముగ నాగామిచింతతో ననేక నెలలు గడిపెను. ఓడకు నిరీక్షించుచు, ఏ మాసముల నీ చింతతో గడిపెనో, యామాసము లీయనకు సంఖ్యోపాస్పదము లయినవి యని బెంజమినుకుఁ దోచెను. ఆశానుకూలనుహృదై శ్వస్యయాపనోపేతుడై, స్వమోహంగీకారమోహినీలాలిత నిర్భరచేతస్కుండై, కాలమును బనులలో నెమ్మదిగ నడిపి, దినములు పండుగలవలె బెంజమిను వెళ్లబుచ్చెను.

ఎంతనెమ్మదిగఁ గాలమును వెళ్లబుచ్చుట కభిలషించినను, మధ్యమధ్య గొన్ని యచాంతరములు వచ్చుచుండును. జానుకాలీన్సు, సోమరియై, పనిపాటలు చేయక, బెంజమిను బసలోఁ

జేరి, వాని డబ్బును బుచ్చుకొనుచు, పనిలోఁ బ్రవేశించి ఋణమును దీర్చెద నని చెప్పుచు, శరీరముపైని స్మారకము పోవు నటులు డబ్బుత్రాగుచుండెను. ఒకనాఁడు, వీరిరువురును, మరి కొందఱును గలిసి విహారార్థముపడవ నెక్కినదిమీఁదఁ బ్రయాణమయిరి. వారొండొండపడవను గడపుచుండిరి. అపుడుకాలిన్సు పడవగడవవలసివచ్చెను. అతను పడవను గడప నని మూర్ఖుఁడగుచు, అందుపైని స్నేహితు లిరువురుగలహించిపోట్లాడినందున, నీత నేర్చినవాఁడని తెలిసి, బెంజరు నితనిని నీటిలోనికి బడఁబ్రదోసి, కడమవారిలోఁ బడవను గడపుకొని పోయెను. ఈఁగుకొని పడవదగ్గిఱకుకాలిన్సు వచ్చినను, పడవనుగడపుట కిష్టపడిన లోనికి రానిచ్చెద మని వీరు చెప్పు, వాఁడుగడప నని బడులు చెప్పినందున, పడవను దోసికొని దూరముగ వీరు వెళ్లిపోయిరి. కాలిన్సు మండి పడెను. ఈదుటచే బడలివవానిని కరుణించి, పడవలోనికి వారు లాగుకొనిరి. అనంతర మందఁ రాగట్టుజేరి, స్వగృహములకు వెళ్లిరి. తరువాత స్నేహితు లిరువురు సఖ్యతగ నుండలేదు.

ఎక్కడనున్నను, బెంజరునుచుబోలిన నాధువు లితరులను స్నేహముఁ జేసికొనకయుండరు. ఇప్పుడితనికి మువ్వరుస్నేహితులుగలరు; ఇతనివలె, సంసారపక్షముగ నున్నవారు. కొంచెము పడవడిలో భేదమున్నను, గ్రంథావలోకనాసక్తి వీరిని దగ్గఱకుఁ

జేర్చెను. ఆసోబ్బర్ను, రాల్పు, బెంజమిను, వీరుమువ్వరు పద్య కావ్యములయం దభిరుచికలవారు. కనుకనే, చాటుపద్య ములను వీరు చెప్పుచువచ్చిరి. “ఆదివారములనాఁడు, విహారార్థమేటిగట్టునఁబోవుచు, మేమొకరికొకరు చదువుచు, చదివినదానిని విమర్శించుచుంటిమి” అని బెంజమిను వ్రాసెను

ఈ కాలములోనే, బెంజమిను కన్యకరీకుల కన్యోన్యానురాగము బలసెను. ఆరోజులలో, కన్యకను తన కనురాగాస్పదఁడైన పురుషుని వినాహమాడనీయక, పరునకిచ్చు స్వాతంత్ర్యము తండ్రికి గల దైనను, దీనినంతగఁ దిండ్రులు బాటించుచుండలేదు. బెంజమిను లండనుకు బయలుదేరి వెళ్లుటకు రెండు నెలలుపూర్వమే, జానురీడులోకాంతరగతుఁడయ్యెను. ముందుకు తాను ముద్రాశాలాధ్యక్షుఁడు కాగలనని ‘గ్లౌషిణిరీడు’ షోఁజెప్పి, తన కామెకూతురునందుగల ప్రేమను బెంజమిను నూచించెను. ఆమె, బుద్ధిమంతురాలుగాన, నితనిమాటలను విని, సంబంధమున కొప్పుకొని, నధూవరులు 19 సంవత్సరములు పూర్తిగ నిండలేనివా రగుటవలనను, ఇతను ప్రయాణోన్ముఖుఁడై యుండుటవలనను నాసమయము మంచిదికాదని చెప్పెను. అందువలన, లండనుకు వెళ్లి, తిరిగివచ్చి, పని లోనిలు కడను బొందువఱకు బెంజమిను నిరీక్షింపవలసి వచ్చెను. ‘తల్లిరీడు’ షో నిటులు నిర్ణయించుకొని, బెంజమిను ‘కన్యకరీడు’

లు మాటలాడునపుడు, తమయన్యోన్యస్వరూపము లొకరి కొకరు వెల్లడిచేసికొని, బద్ధులగురి.

ఇంతలో గ్రీష్మము గడచెను శరదృతువు అంతము గావచ్చెను. లండనుకుఁబోవు యోడ సిద్ధముగ నుండెను. అది బయలుదేరు రోజు సమీపించెను. ఆశఁజూపుచు, లండనులో నున్న తన స్నేహితులకు యోగ్యతా పత్రికల నిచ్చెదనని చెప్పుచు, ప్రతిరోజున తనయింటికి రమ్మనుచు, బెంజమినును గవర్నరు త్రిప్పించుండెను. బయలుదేరు రోజునకూడ యోగ్యతా పత్రికల నియ్యక, 'న్యూకాసిలు' పట్టణపు రేవుకు వచ్చు సరికి పనిమీద తానక్కడికివచ్చి యోగ్యతా పత్రికలనిచ్చెదనని చెప్పి, బెంజమినును గవర్నరు పంపివేసెను. బెంజమిను పడవ నెక్కిను. లంగరెత్తిరి. ఓడనడవసాగెను. అందులో జేమ్సు రాల్ఫు, బెంజమినుకు ప్రత్యక్షమయ్యెను. భార్యపుత్రాదుల విడనాడి, కీర్తిసూపదలను బొందుటకు లండనుకు రాల్ఫు పోవు చుండెను.

ఓడ న్యూకాసిలు రేవులో లంగరు దిండెను. గవర్నరును దర్శించుటకు బెంజమిను వెళ్లెనుగాని, వానిదర్శనము కాలేదు. అతని కార్యదర్శి వచ్చి, పనితొందరలో నుండుటచే గవర్నరును జూచుటకు బెంజమినుకు వీలుపడ దనియు, ఇతనికి కావలసిన యోగ్యతా పత్రికలను వెనుక నుండి గవర్నరు పంపుననియు చెప్పి

సందున చేయుట కేమియు తోచలేదుగాని, మనస్సులో అపనమ్మకము మాత్రము బెంజమినుకుఁ బుట్టలేదు. బెంజమిను యోడలోనికి వచ్చిచేరెను. అంతలోనే, గవర్నరుపంపిన యుత్తరములను బట్టుకొని, తట్టుమీదికి కర్నలుఁ డ్రెంచివచ్చెను. వానిని కప్తానుకుఁ డ్రెంచియుచ్చివేసెను. తనయుత్తరములనియ్యవలసినదని కప్తానును బెంజమి నడుగ, ఇంగ్లాండు వెళ్లులోపున నుత్తరములను సంచిలోనుంచి తీసికొనవచ్చునని కప్తానుచెప్పెను.

నవంబరు తే 10 ది నాఁడు, యోడ సముద్రముమీఁద బోవుచుండెను. చాల కష్టదినములు యాత్రకుఁ బట్టియుండెను. సంచివిప్పి యుత్తరములఁ జూడఁగ, సందులోఁ గొన్నియుత్తరములపైని బెంజమిను విలాసము వ్రాయఁబడియుండెను. వానిలో నొకటి, రాజుగారి ముద్రాశాలాధ్యక్షునకు, మరియొకటి పుస్తకముల దుకాణదారునకు, చిరునామా వ్రాయఁబడియుండెను. ఇవి తనవియే యని బెంజమిను తలంచెను.

. డిశంబరు తే 24 ది నాటికి, లండనుపట్టణపు రేవులో నోడ లంగరు వేసెను. ఉత్తరమును పట్టుకొని, వెంటనే బెంజమిను దుకాణదారునియొద్దకు వెళ్లి, గవర్నరు కీతువాసిపంపిన లేఖను, వానిచేతిలోఁ బెట్టెను. గవర్నరు కీతుపేరు వినితోడనే, “అతనవరో నేనెఱుంగనే” అని దుకాణదారుఁడుచెప్పి, యుత్తరమును విప్పి చదువుకొని, “ఇది, ‘రిడిల్సు’డనుఅనువాదువాసిన

యుత్తరము. వీడు దుర్భాగ్యుడని కొద్దిరోజులక్రిందట నేను విని యుంటిని వీనితో నాకేమిపని? వీని యుత్తరములను జూచుట యేల?" అని కోపగించి, యుత్తరము పారవైచి, తన ఖాతాదారునికీ గావలసిన వస్తువుల నిచ్చుటకు నుకాణదారుడు వెళ్లెను.

మిగిలిన యుత్తరములు గవర్నరు వ్రాయనటులు బెంజమినుకుఁ గోఁచెను. ఇన్నిరోజులకు గవర్నరుయొక్క సౌజన్యతను సంఘోషించి, యోడగోఁ బరిచయముగలిగిన “డెనుహము” తో సకృచ్ఛముగ నీ సంగతిని బెంజమిను చెప్పెను తీణములో సంగతిని గ్రహించి, గవర్నరు బెంజమిను విషయమై యెవరికి నుత్తరములు వ్రాసియుండఁడనియు, గవర్నరుమాట లవిశ్వసనీయము లనియు, గవర్నరుకుఁ బరిపత్తిలేదనియు బెంజమినుతో ‘డెనుహము’ చెప్పెను. మనోధైర్యముచెడినవాడై, డబ్బులేదని బెంజమిను డెనుహముతోఁజెప్ప, “ఇక్కడి ముద్రకు లతోఁగలిసి పనిచేసిన, నీవు లాభమును బొందఁగలవు. అమెరికాకుపోయి స్వత్రాత్రముగఁ బనిచేయుటకు సమర్థుడవగుచువు” అని డెనుహము బెంజమినునకు సలహాయుచ్చెను.

రెట్టించిన యధైర్యమును గలిగించుటకు, రాల్ఫు లండను లోనె యుండిపోయెడ నని బెంజమినుతోఁ జెప్పెను. రాల్ఫు డబ్బులేనివాడనియు, కాసిచ్చి సహాయముఁజేయు స్నేహి

తుండు తాను దప్ప మరియెవరు నతని కింగ్లాండులో లేరనియు బెంజమినుకుఁ దెలియును.

గవర్నరు చేసిన ఈ సహింప రాని పితలాటకమును గుఱించి, బెంజమిను వ్రాసిన యాక్షేపణ న్యాయముగ శ్లాఘింపబడి యున్నది. “అజ్ఞానులైన బీదకుఱ్ఱవాండ్రను నిహితముగ మోసపుచ్చి వారియెడల కపటముగ ప్రవర్తించిన గవర్నరెట్టి వాఁడని యూహింపవచ్చును? అట్లుచేయుట, మొదటినుండి యతని కలవాటుగ నున్నది అందఱును సంజోష పెట్టవలె నని యభిలషించి, వారి కిచ్చుటకేమియు సొమ్ములేక, వారికి యాశ మాత్రము గవర్నరు చూపించుచుండెను. ఇంతకుతప్ప, మిగిలిన విషయములలో వివేకమును, చురుకుదనమును కలిగి, మంచి లేకరియై, ప్రజలను బాగుగ పరిపాలించువాఁడు,” అని బెంజమిను వ్రాసెను.

అయిదవ ప్రకరణము.

లండనులోని యనుభవములు.

షయస్ఫూర్తులనున్న బెంజమిను రాల్ఫు ఇరువురు వారమునకు మూడురూప్యము లద్దె నిచ్చుటకు నిర్ణయించుకొని, 'లిటిలు బ్రిటను' పేరిలో నొక బస్సును నిచ్చుకొనిరి. పీర్మోకరి నొకరు విశువలేకయుండిరి, బెంజమినుచే బోషింపు బడుచున్నందున, నితనిని విడుచుటకు రాల్ఫును వీలు లేకపోయెను. తనకంటె తక్కువ వాడైనను, స్వారస్యముగ మాటలాడువాడని రాల్ఫును బెంజమిను ప్రేమించుచుండెను. సం॥ 50-రములు గడిచిన పిదప, రాల్ఫును బోలిన రసికుని చూచి యెఱుంగ నని బెంజమిను చెప్పెను. బెంజమిను నెమ్మదిగలవాఁడును, మాటలలో వెనుకదీయువాఁడును. గాంభీర్యముతోడనపనిని జూచుకొనువాఁడును, చూచుట కింపైన, వాఁడును, పెద్దపిన్న తారతమ్యముకలవాడై, మాటల నేర్పుగలిగి, లౌకిక వ్యాపారాభివృద్ధిని గోరువాఁడు రాల్ఫు. వీలయినచో వీరిరువురిలో, రాల్ఫె గొప్పవాఁడగు నని వీరిని జూచినవారు చెప్పియుందురు.

రాల్ఫువద్దలేని రెండువిశేషములు బెంజమినుకు కలవు. అవి సర్వసాధారణములయినను, బెంజమిను కప్పటికి శ్రేయోదాయకము లయ్యెను. పదికాసులసొమ్ము, చేతిలోని పని— యీరెండును బెంజమినుకుకలవు. వారమునకు పాతికరూప్యముల సొమ్మును గలిగించు శక్తిగల పనిని బెంజమిను నేర్చియుండెను. విలంబముగాని, కష్టముగాని లేకయే, యిదివఱకే పడుగురు పనివాంఛున్నను, 'పామరు' కంపెనీలో బెంజమినునకుఁ బని దొరికెను. అతివేగముగ నక్షరములను గూర్చుటయందు బెంజమిను సమర్థత కలవాఁడు. పనిలోఁ బ్రవేశించుటకు రాల్ఫుచేసిన ప్రయత్నములన్నియు వృథాయాయెను. అందుచే, బెంజమిను పోషితవర్గములో నతఁడుండెను. దరిద్రాపుగ నొక సంవత్సరము కంపెనీలో బనిచేసి, మంచివేతనములను సంపాదించి, వానిని బెంజమిను వ్యయము జేయుచుండెను.

ఇప్పుడు బెంజమిను జీవితకాలములో జరిగిన యంశ మొకటి వినఁదగి యున్నది. గత శతాబ్దములో జన సమ్మతమై, 'వల్ఫ్రాను' చేవ్రాయఁబడిన 'ప్రకృతిమతవర్ణన' యను గ్రంథ రాజమును ముద్రించుటకు బెంజమిను అక్షరములను కూర్చుచుండెను. జీవహత్య, దొంగతనము, వ్యభిచారము— వీనిని నేర్పఁగఁగలిగిన ధర్మశాస్త్రములు శాసింపకపోయియుండినను వీని నుపచరించుట అకర్తవ్యమని చూపించుటయే గ్రంథకర్త

యొక్క ముఖ్యాభిప్రాయము. ఇట్టి మనోహరమైన గ్రంథము, బలవద్విరోధము లగు బ్రహ్మహలను బెంజమినుకుఁ గలిగించెను. ఆగ్రంథమును ఖండించుచు, నిత నొక ముప్పదిరెండు పుటల పుస్తకమును వ్రాసెను. ఈ గ్రంథమును వ్రాయుట వలన, బెంజమిను గొప్పవాడియ్యెను. దీని ప్రతియొకటి, రణ వైద్యుడైన 'లయన్సు' చూచి చదివి సంతసించి, దీనికర్తను వెతకుచు వచ్చి, కని, గౌరవముగ బెంజమినును పలకరించెను. "మానుషాభిప్రాయములు బుద్ధిప్రమాద రాహిత్యము"లను గ్రంథమును లయన్సు వ్రాసెను. ఇత నాకాలపు (Sceptics) సంశయ యాళువుల పరిచయము గలవాఁడు. "సారంగములకథ" యను గ్రంథమును వ్రాసి, "సంశయ యాళువుల సంఘమున" కధ్యక్షుడై యుండిన "డాక్టరు మాండవిలు" దర్శనము బెంజమినుకు లయన్సు చేయించెను. వైద్యుడు, పదార్థవిజ్ఞాన శాస్త్రవేత్తయు, గణితశాస్త్రజ్ఞుడు, రాజపోషిత సంఘము (Royal Society) లోనివాఁడు, సర్విజ్ఞానులనుకు స్నేహితుఁడును, అయిన డాక్టరు పెంబర్తనుగారి దర్శనము బెంజమినుచేసెను. సహస్రమాస వృద్ధి, దుర్బలుడైన న్యూటనును దర్శించుటకు బెంజమినుకు విలులేకపోయెను. "ఆంగ్లేయ చిత్రవస్తుప్రదర్శనశాలా" స్థాపకుఁడు, సృష్టి వైచిత్ర్యసంపాదకుఁడు (Anti-quarian) వయిన, సర్ హాన్సుస్లోను గారి పరిచయ మీకాల

ములోనె బెంజమినుకుఁ గలిగెను. “ఆ శ్చైస్తాసు” అను చిత్రపస్తువు నమెరికానుండి బెంజమిను తెచ్చెను. దానిని జూచు టకు స్లోనుగా రితనిబసకువచ్చి, కొంతవఱకు ముచ్చటించి, తగిన వెలవిచ్చి, వానిని బుచ్చుకొని, నితనిని తన గృహమునకుఁ దోడుకొనిపోయి, యక్కడనుండు వైచిత్ర్యములను బెంజమినుకు జూపించెను.

ప్రస్తుతముకంటె నధికముగ ధనమును గూడబెట్టవలయు ననికోరి ‘పామురు’ కంపెనీలో పనిమాని, ‘వాట్సను’ కంపెనీలోఁ బనిని బెంజమిను స్వీకరించెను. ఇగుసులోఁ బనిజేయువా రందఱు త్రాగుబోతులుగాన, ‘ఉదకపానిని’ అని బెంజమినుకు మాఱుపేరిడిరి. హెచ్చరికను పుట్టించు వంచి మద్యమును త్రాగు తమకంటె, నీరుత్రాగి దృఢముగనుండు బెంజమిను జూచి వారాశ్చర్యమును బొందిరి. “నాతోఁబనిచేయువాఁ డొకఁ డుదయమున నొక పైంటు, భోజనకాలమున నొక పైంటు, తదు పరి మఱియొకటి, మధ్యాహ్న కాల భోజనముచేయుపుడొకటి, సాయంసమయమున నొకటి, పని ముగిసిన పిదప మఱియొక పైంటు—ఈ విధమున మద్యపానముచేయుట కలదు. అట్లు పుచ్చుకొనినగాని పనిజేయుటకు సామర్థ్యముండదని వాని యభిప్రాయము... ప్రతిశనివారము రాత్రి 3, 4 మాప్యములు సారాయి నమ్మువాని కితఁ డిచ్చుచుండెను. ఈ ఖర్చు నాకులేదు” అని

బెంజమిను వ్రాసెను. అనేకు లితని నిజాచి మద్యపానమును విడిచిపెట్టిరి. మద్యముకన్న గంజి నీరు శ్రేష్ఠమని యాంగ్లేయులకు బెంజమిను నమ్మకి ము పుట్టించినందున జీవదృష్టాంతముయొక్క యుహిమ యేమని బెప్పునచ్చు? మద్యపానము విశుచుటవలన, వ్యయము తగ్గుటయేకాక, బుద్ధినిర్మలముగ నుండును. “దిన మంతయు మద్యమును బుచ్చుకొనువారు, సొమ్ములేక, దుకాణములో పరపతిని బోగొట్టుకొనినందున, వారికి నేను సొమ్ము నియ్యవలసి వచ్చుచుండెను” అని బెంజమిను వ్రాసెను.

ఇటు లందరిని సురాపానవిముఖులుగఁజేసి, ప్రతికూలముల కెదురుగ నడిచి, ముద్రాక్షరశాలలోని కొన్ని నిబంధనల నుపయుక్త మగునటులు మార్చెను. అక్షరములను గూర్చుటయందు హస్తలాఘవము చూపి, సతతపరిశ్రమచే యజమానికృపను సంపాదించి, క్రమ క్రమముగ హెచ్చువేతనములకెక్కి నుగుణ గణ విరాజమానుడయి కొంత సంతోష దైవభవముల నందెను.

బెంజమిను ధనమునుకూడ బెట్టవలయునని గృహకృత్యములను పోషిమిహో నిర్వహించుచు వచ్చెను. “ఢ్యూకువీధి” లో నొక బసను మాటలాడి, వారమునకు సుమారు మూడు రూప్యము లిచ్చుట కొప్పుకొని, ముద్రాక్షరశాలకు సమీప

ముగ నుండెను. ఇంటిలో మనుజుని సహాయమావశ్యకమని యెంచి, యిల్లుగలామె తక్కువ సొమ్ముకు బసనిచ్చెను. అంతలో, వారముకొకరూపాయి యద్దెకు బసదొరుకునని తెలిసి, యక్కడికి పోవుటకు బెంజమిను యత్నించెను. ఇతనియందు గరుణగలిగి, సాయంసమయముల నితని సంభాషణములకు సంతసించి, యితను తన బసనుండి వెళ్లుట కిష్టపడక, రూపాయి యద్దెకొడంబడి, ఆమె తన బసలో బెంజమిను నుంచిపెసెను. “ఈ యద్దె నిచ్చుచు లండనులో బసచేసి యుంటి”నని బెంజమిను వ్రాసెను. వీరిరువు రన్యోన్య మైత్రితోఁ గాలమును గడిపిరి. మాటలును, కథలును చెప్పి, ఆమె బెంజమినుకు సంతోషమును గలిగించుచుండెను. ఆమె వయోవృద్ధు—కాలులే నందున, సాధారణముగ నిల్లువిడిచి బయటకుఁ బోవుటలేదు. దయార్థహృదయురాలు. ఆమె సాంగత్య మితనికి సంతోషమును గలిగించినందున, వీలు లేదని చెప్పక యామె పిలిచి నపుడెల్ల మాటలాడుటకు బెంజమిను వెళ్లుట కలదు.

పాట్లు ముద్రాక్షరశాలలో నితనితోఁగలిసి పాటుపడు వారలలో ‘డేవిడుహాలు’ అను వానిని బెంజమిను బాగుగ నెరుగును. ఇతఁడు ఫిలడల్ఫీయాలోఁ జాలకాలము బెంజమినుతో సహకారియై యుండెను. ‘వై గేటు’ అను మఱియొకనిని

సహిత మితఁ డెటు గును. ఇతఁడు బాగుగఁ జదువుకొనినవాఁడు. ఇతనికిని, ఇతని స్నేహతునికిని రెండుపాఠములలో బెంజమిను, ఈత నేర్చెను. బెంజమిను మంచియీతగాడు. జలశయన, జలస్తంభన మొదలగు చమత్కారములను నేర్చియుండెను. ఒక పర్యాయము, నాలుగు మైళ్లదూర మితఁ డీఁడెను. ఇతని నేర్పునకు, యోపికకు మిగుల ముదమంది, బెంజమినునందు వైగేటొ బద్ధానురాగముగలవాడై, యీతవలన నొట్టపోసి కొనుచు, యెరోసాఖండములో సంచించి వత్తమా యని ఇతఁడు బెంజమినును సలహా యడిగెను.

అమెరికానుండి యోడలోఁ గలిసివచ్చినపుడు కలిగిన పరిచయమును బోగొట్టుకొననందున, బెంజమిను 'డెనుహము' యొద్దకుఁ బోయి, యీ ప్రయాణము సంగతి వానితో ముచ్చటించెను. అతఁడు విని, ప్రయాణోన్ముఖుడైన బెంజమినును విమంతుని జేసెను. పెన్నిలువానియాకు నెట్లు ఆలోచనఁజేయుమని యతనికి బోధపఱచి, తానుగూడ విశేషనస్తు సామగ్రితో బయలు దేరుచున్నానని డెనుహము చెప్పెను. ఇతఁడు వర్తకులలో నిష్కలంకగార్హస్థ్యధర్మానుచరుడై, వర్తక సంఘమున కదివఱకున్న నిందను బోగొట్టి, త్రైస్తవ దేశముల యందు దీనికి నామ రూపములను దెచ్చిన మహనీయుఁడు. ఇతఁడింగ్లాడుకువచ్చి, బ్రిష్టులు ఘట్టణమునకు తన కప్పిచ్చిన వాఁ

నందఱు సమావేశముచేసి, తన ఋణముల సంగతిలో వారు రాజీనామా పడినందు కెంతయు సంతసించెను. అనాఁడువారికి విందుచేసి, వారి కియ్యవలసిన సొమ్ము అసలు వృద్ధులతో నితఁ డిచ్చివేసెను. తా నమెరికాలో నెల్ల వ్యాపారమును సాగించుటకుగాను వస్తుసామగ్రినింగ్లాండులోఁ గొనెను. సంవత్సరమున కేఁబదికాసులు వేతనము పుచ్చుకొని తన కార్యదర్శిగనుండుమని డెనుహాము బెంజమినును కోరెను. ఇంతకధికముగ బెంజమినుకు సొమ్ము దొరుకుచుండెను. వర్తక వ్యాపారములోఁ గొంత తేటి పారినపిదప, మరికొన్ని పనులలో బెంజమినును నియోగించుటకు వీలగునని డెనుహాము వానితోఁ జెప్పెను. డెనుహాము యొద్ద పనిచేయుట కతఁ డొప్పుకొనెను.

లండను, అక్కడిజీవనము, — ఈ రెండును బెంజమిను క సహ్యము పుట్టించి యుండెను. ఫిలడల్ఫియాలో నిశ్చింతగ జటిసిన మాసములను అనేకపర్యాయములు జ్ఞప్తికిదెచ్చుకొని, వానిని బెంజమి నభిలషించుచుండెను. కావున ముద్రాక్షర శాలలోని పనిని విడిచి, వస్తుసామగ్రిని కట్టి యొడకెక్కించెను. ఇట్లు కొన్ని రోజులకుగాని యొడ బయలు దేరలేదు.

ప్రయాణమునకు ముందొక రోజున, ఘనతపహించి, కోశాధ్యక్షుడైన, సర్విల్లియంవిందుహాము, వర్తమానము

బంపినందున, వానిని దర్శించుటకు బెంజమిను వెళ్లెను. “నీకీత బాగుగ దెలియునని, నీవిద్దటి కది నేర్పితి వని, నాలుగుమైల్ల దితివనియు వినుచున్నాను. నా కుమారులు ప్రయాణోన్ముఖులయి యున్నారు. వారు వెళ్లుటకు పూర్వమే, నీ వీ విద్యను వారికి నేర్పవలయును” అని బెంజమినును ‘వింకుహము’ వేడుకొనెను. ఇతడు ప్రయాణ సన్నద్ధుడైనందున, దానికి సమ్మతించుటకు వీలు లేకపోయెను. “అమెరికాకునా ప్రయాణము సిద్ధముకాక మునుపు, నాకీ పర్తమానము వచ్చియుండిన, నేను ప్రయాణమును తలపెట్టక, ఇంగ్లాండులో నీతవిద్యపారశాలను బెట్టియుందు”నని బెంజమిను వ్రాసెను.

ఆటవ ప్రశ్నిరణము.

ఫిలడల్ ఫియాకు తిరుగుదల.

కస్తాను క్లార్కుచే గడవఁబడిన 'బెర్కుషియరు' యోడలో బెంజమిను బయలు దేరెను. జూలై 21-ది మధ్యాహ్నమున, 'గ్రేపు శెండు' యొద్ద వీరు లంగరు వేసిరి. "ఇది పాడుప్రదేశము. ఇక్కడి ప్రజలు మార్గస్థులను మోసపుచ్చుటయే పనిగాఁగల వారలు. వీరియొద్ద వస్తువులను గొని, వారు గోరిన వెలలలో సగము నిచ్చిన, ఇవియు నిజమైన వెలకు రెండింతలుండును. దై వానుగ్రహమున చిక్కడినుండి రేపు బయలుదేరుచున్నార" మని బెంజమిను న్రాసెను. మరుఁనాఁడు బయలుదేరి, పోర్టును తు రేపులో లంగరు వేసిరి. ఓడల గమ్యస్థానముఁ (harbour) జూచుటకు కస్తాను, డెనుహము, ఇతని లేకరి, ముగ్గురు నోడ దిగి ఓట్టణములోనికి వెళ్లిరి. అనేక దినములవఱకీ యోడ 'పోర్టును తు వైటు' దీనికి మధ్యప్రదేశమున నుండెను. ఈ లోపున బెంజమిను 'వైటుదీవి' లోనికిఁ బోయి "కానిస్ట్రబూకు" దుర్గము మొదలగువానిని దర్శించెను.

మరి కొన్ని రోజులవఱకు, వైటుదీవి రేపులో నోడ లంగరు వేయుచు, ఎత్తుచు, సోలాంటునదిపైఁ దేలుచు, సముద్రమునకుఁ

బోవలెనని యత్నము జేయునపుడు, 'స్పెల్ హెడు' రేపుకోనికి గాలిచే గొట్టబడెను. 'యార్ మతు' పట్టణమువద్ద కొండలు ప్రయాణికులకుఁ గలిగిన విపత్తును బెంజమిను సాంతముగా వ్రాసెను. దీవిలోఁ గొంతసొచ్చించి, సాయంకాలమున యార్ మతునకు వీరుగాఁగా, చేవునకుఁ బోయెడి మార్గమును దప్పి నట్లు వీరికిఁదోచెను. దేవుమూలమున లేచి విరివియైనదో, యా కయ్యను వీరుదాఁకి కయ్యముఖద్వారమున నున్న దోనెవద్దకు వచ్చిరి. దానిపైకి దాఁకి, పట్టణములోనికి బోవలె నని వీ రభిప్రాయపడిరి.

'గడపువాడు' లేనందున, వానిగుడిసెకు మేము వెళ్లితిమి. వాడు మంచమునెక్కి పరుగిడియుండెను. మమ్ములను దాఁకింప ననెను. అప్పుడు, దోసెను లొగి తెచ్చి, దానిని గడుపుకొని పోవుటకు నిశ్చయించి, నీటియొడ్డునకు మేము వచ్చితిమి. దోసె నీటికి 50 గజములు దూరమున గుంజకు గట్టబడియున్నందున, దానిని మేము లొగలేక పోతిమి దానియొద్దకు బోవలెనని బట్టలు తీసివేసితిని. దానిదగ్గిఱకు తీసికొనిపోవు గాతికట్టుమార్గమును దప్పినందున గుండెలు మోయ, బురదలోఁ దిగబడితిని. తుదకు గుంజ వద్దకు వచ్చితినిగాని, దోసె గొలుసుతో గట్టబడితాళమువేయఁబడియున్నందున, చాలదిగులు పొంచితిని. అన్ని విధముల దోసెను తీయవలె నని యత్నించితిగాని, ప్రయోజ

సములేకపోయెను. తడిసి, బురదలో నొక గంటవఱకు ప్రయాణ పడి, తుదకు దోనెను తీయలేక, మరలివచ్చితి"నని బెంజమిను వ్రాసెను. "మాజేబులలో డబ్బులేదు. గాలికి అడుగున్నను, మేమొక గడ్డి కుప్పయొద్ద నారాత్రి గడపుటకు పుచ్చించితిమి. ఇటులు శ్రమదమలు పడుచుంటిమి ఇంతలో నూగో నొకడు తన జేబులోనుండి యినుపలాడా (Horse-shoe) నుతీసి, దానితోఁ దాళమును బగులకొట్టుటకు వీలగు నని నాకొకజెప్పి, నాచేతికి దానినిచ్చెను. నేను దాని పట్టుకొనివెళ్లి, తాళమును బగులఁగొట్టి, దోనెను నీటిలో తేల్చితిని. మేమందఱము సొగో ప్పించి, దానిలో నెక్కితిమి. నేను బట్టలను వేసికొనినపైని, దానిని మేము గడిపితిమి. పెద్దకప్పము ముందుకు రానున్నది. అప్పుడు పోటు సమయము గనుక, నంతట నీరు నిండియుండెను. వెన్నెల రాత్రియైనను, కయ్యనుండి పోవుకాలున యేదోమాకు డెలియ లేదు. తొలఁచినటుల దోనెను తిన్నగ గడిపించున, సగము దూరముపోవు ప్పటికి, బురదలో దోనె చిక్కుపడినట్టు మాకు దోఁచెను. తెడ్డలను బురదలోనాటి, దోనెనునీటిలోనికిద్రోయ వలెననియన్నించి, మేమొక తెడ్డను వీచివేసితిమి. నాలుగంగుళమునీరైన లేనందున, దోనెతో మేముడ్డెక్కితిమి. ఏమిచేయుట కునుదోఁచక, చీకాకుపడుచుంటిమి. పాటో, పోటోమాకు తెలియలేదు. కొంతసేవటికి, పాటుసమయ మనిగ్రహించితిమి. తెడ్లు

మునుగుటకు తగిన నీరైనలేదు. రాత్రియంతయు గాలి చెబ్బు తినుచు, దోనెలోనుగుట కష్టమైనను, మరుచటి దిన ముదియ మన దోనెవాఁడు వచ్చినపుడు మేము తెల్లముఖమువేయవలసి వచ్చును విచారించుచుంటిమి. ఒక యరిగింటవఱకు గుజగుజ లాడి క్రింద మీనుపడితిమిగాని, కార్యము లేకపోయెను చేతులు నులుపుకొనుచు గూర్చుంటిమి. ఒడ్డున చేరుమార్గము కనబడ దాయెను. సముద్రపు సోకితగైరు. క్రిందికి దిగి, కొంతుక మోయ బురదలో దిగిబడివలసి వచ్చును అప్పుడు తెలిచి, యిరువురము బట్టలు తీసివేసి, క్రిందికి దిగి, మామోకాళ్ళలో 50 గజముల వఱకు దోనెను గంటుకొనవచ్చి, నీటిలో దానిని తేల్చితిమి. ఒకట తెడ్డుంటచే, గట్టమున మేముడ్డున జేరి తిమి. మా వచ్చిన, నాగిదియు బసోలో మమ్ములకై ఎదురు చూచుచుండిరి. ఆరాత్రి మేముష్టర గిడిపిమి మా విశార మిటుల ముగిసెనని బెంజును వ్రాసెను.

స్పిల్ హెడ్ వదలిన మూలవారములకు ఈ ప్రయాణములు అట్లాంటికు చురకసముద్రమును జూచిరి ప్రయాణము దీర్ఘమై, వినుగు పుట్టిచెరు ఈ ప్రయాణములోనే, గతిచినకాలము లోని తప్పులను స్మరణకుఁ దెచ్చుకొని, మూడుకు బాగుగ నడిచుటకై, బెంజును నొక నడవడిపట్టికను వ్రాసెను. తరువాత కొండతాపట్టిక దొరకలే దనిరిగాని, ఇటీవల బెంజుమిచు స్వహస్త లిఖిత ప్రతి యొకటి లభించినది.

“పద్యకావ్యమును రచించువారు దానిని పరన యోగ్యము చేయవలె ననిన వ్రాయుటకు బూర్వము, దాని యాద్యంతములను బాగుగ యోచించవలెను. అటులనే, జీవితకాలము, దానిని గడపుటకు తిన్ననిమార్గము వేయనంగున, నేను చిక్కుదారులలోఁబడి, మార్గము తప్పితిని. నాగార్హస్థ్యధర్మము మారినది గనుక, కొన్ని నిబంధనలను గ్రహ్యములను సవరించి, నాజీవితకాలమును జూచివలె గడపుటకు నిశ్చయించి, ఈ దిగువ నిబంధనలను వ్రాయుచున్నాను.

“ (1) ఋణములను తీర్చువఱకు నేను మితముగ ధనమును వ్యయము చేయవలెను.

(2) ఎల్లప్పుడు సత్యమును బలుకుదును. — నేను నిర్వహించుటకు శక్తిలేనికార్యములయొద్దకుల కాశకలిగించను. మనోవాక్కాయ కర్మములలో సౌజన్యతను చూపింతును.

(3) పూనినపనిని పూనికతో తుడముట్టి చెదను, స్వకర్మమును విడిచిపెట్టి, ధనార్జన కిత్తరపనులను చేయను. శ్రేష్ఠపనిని, యోగ్యుడోఁ బనిని చేయుటయే ధనార్జనకుమార్గము.

(4) ఇతరుల దుర్గుణముల నెఱచను. వారి సుగుణములనే యెఱుఁతును. ఇతరుల లభ్యాయముగ దుర్గుణమొకనియం దారోపించినచు, సమయము చిక్కినపు డెల్లవాని సుగుణముల జెప్పుదు” నని బెంజమిను వ్రాసెను.

ఇంతటితోఁ జాలించక, నాఁడు మొదలుగార్హస్థ్యధర్మములను సరిగా నడుపుచున్నది లేనిది బెంజమిను పరీక్షించుకొనుచుండెను. దీని ఫలితమును ముందు జూడగలము.

ఆనాఁడట్లాంటికుమహాసముద్రము జలార్ణవమే. 'బెర్కుషియరు' యోడలోని వారు మరియొక యోడను జూచుసరికి, 50 దినములయ్యెను. ఈయోడ స్నేహపక్షము వారిదైనందున, వారు జూచి సంతసించిరి. అది దగ్గిఱకు వచ్చుట వలన, దానిలో నున్న ప్రయాణికులతో పేరు మాటలాడిరి. దాని చూచుట వలన బెంజమినుయొక్క మనస్సు కరగెను. — "ఇది 'సోన్' అను పేరుగల యోడ. స్త్రీపురుషులేఁబడిమంది నెక్కించుకొని, 'డబ్లిను' పట్టణమునుండి 'న్యూయార్కు' కుఁ బోవుచున్నది. ఇందులోని వారందఱు తట్టుపైకి వచ్చి మమ్ములను జూచి సంతసించినట్లు నాకు గనఁబడెను. ఇట్లు దైవికముగ, మహాసముద్రముమీఁద రెండోడలు గలిసినపుడు, వానిలోని యాత్రికులెంతసంతసించుదురు! వారి మనస్సులలో నెంత యుల్లాసము కలుగును! ఆ యోడలోని వారి ముఖములను జూడఁగ, సంతోషముచే నాహృదయము తపతపలాడి, యంతఃకరణ పూర్వముగ బయలు వెడలిసండున, నే నానందమును పట్టలేక పోతి" నని బెంజమిను వ్రాసెను.

మరి పదియారు దినములకు, తట్టుమీదనుండు వారి కానందమును గలుగజేయుచు, యోషియేకు చెప్పివాడు “భూమి, భూమి” యని యఱచెను. “అందరివలె నేను వేగముగ జూడలేకపోతిని. నానేత్రములానాది బాష్పములతో నిండెను.” అని బెంజమిను వ్రాసెను మరి రెండు రోజులు గడచినపిదప, ఫిలడల్ఫియా కారుమైదు దిగువగ, కెలవేరు నదిలో సాయంత్రము 8 గంటలకీ యోషిలంగరు వేసెను. “విశాచార్థము పడవనెక్కి, ఫిలడల్ఫియాలోని గాలురు కొండరు దైవికముగ నెచ్చి, మా యోషి తట్టుచేర్చి, మమ్ముల కొడుకుల గీసికొ పోవుటకు సమ్మతించినాడని, మేము వారిలోని బడవ లోనికి దిగి, 10 గంటల కొద్దిని చేరితిమి. మేము పుట్టింది భీతావహమైన సమద్రపు ప్రయాణమును సుకప్రచయగ జేసినందు కొకరికొకరు వాదనములు చేసికొని, మేముగతము దైవకటాక్షమును గొని యాదితి”మని బెంజమిను వ్రాసెను.

ఓడిచిగి, ఫిలడల్ఫియాపీఠులలో బోవుచుండగా, నుద్యోగముచేసి కొలగింసబడి, గవర్నరుకీతును బెంజమినునాకస్మికముగ దానితో జూచెను. స్వార్థేతుకిముగి బెంజమినును మోసపుచ్చినందుకు, సిగ్గుపడి, బెంజమినును బలుకొంచక, కీతువెల్లిపోయెను. దర్శిద్మును, అలన్కీతునునునై, వివసార్థము నూతన సీమలచారిత్రములను వ్రాయుచు, మరి పాతికసంవత్సరములు

ప్రపంచములో కొట్లాడి, సం॥ 80-రముల వయస్సున, లండను పట్టణములో, సం॥ 1749-రమున, కీర్తిస్థరస్సుఁ డయ్యెను.

కన్యకీ సంఘం దపేక్షకలవాడై, యామెను బెజమిను మరవలేదు. లండనులోనుండు దింఘు లంతమగుమును, రాల్ఫుగారి చిక్కును వదిలించుకొని, బెజమిను స్వస్థతను బొంది, ప్రాచీనమోహముంకురింప, “మోహపాశములలో చిక్కి, దింఘులముననితగ్గానుచుండి ఫిలడల్ ఫయాకునచ్చితి” నని బెజమిను వ్రాసెను. ఇతఁ డిగ్గొంగుచుండి రాఁడని సిద్ధమై, “రాజగిరి” అను కుమ్మరివాని, కన్యకరీఘ వివాహమాచి. ఈ దాంపత్య మచుకూలము కాకున, వానిని వివాహి, కన్యకరీఘ తన మాతృగృహము వచ్చి చేరి యుండును. ఈ సంగతియు బెజమినుకుఁ దెలిసి, ఇదియం తయు తనలోనమువలన జరిగినదని విచారించెను. ఋణస్థుల గాధపడలేక, ‘కుమ్మరి కోజమ్మ’ పచ్చిమ దీప్రలకుఁబోయి, కొంతకాలమున నక్కడి మృతినొందె నని వార్త వచ్చెను.

బెజమిను దేశములోలేని సమయమున, కీమరు వ్యాపార మును బాగుగ నుపింపించుకొని కనబడెను. మునుపటిదానకంఠె బాగుగనున్న బసలో కీమరు దుకాణమును పెట్టెను. ముద్రాక్షర శాలకు కావలసిన నూతన కూర్పులను (New types) వాఁడు

తెప్పించెను. విశేషముగ పనివాండ్రను నియోగించి, వ్యాపారమును వాఁడు సాగించుచుండెను.

పెంటనే, బెంజమిను పనిలో ప్రవేశించెను. డెనుహము, 'వాటరు ఫీథి'లోనిట్లు పుచ్చుకొని, దానిని సామానుతోనింపి, దుకాణముపెట్టెను. శ్రద్ధాభక్తులతో గ్రొత్తపనిని బెంజమిను చేయుచు, కొద్దికాలములోనే వ్యాపారమునందు తేర్పరియయ్యెను. పుత్రవాత్సల్యముతో బెంజమినుని యజమానుఁడు, పితృవాత్సల్యముతో యజమానుని బెంజమిను, చూచుకొనుచుండిరి. ఒక యింటిలో పుచ్చుకొని కలిసియుండిరి. ఇట్లు కాలమును సౌఖ్యముగ గడపుచున్నందున, బెంజమినుకు వర్తకయోగము తప్ప, మరియొకటిలేనట్లుతోచెను. కొద్దికాలములో నీ వ్యవహారములో పంతుదారుఁ డగుట కవకాశముగలిగి, డెనుహముయొక్క స్థానము నాక్రమించు నేమోయని నలుగురికిఁ దోచెను. అన్నివిధముల తుష్టిపుష్టికలవాఁడైనను వెర్ననుయొక్క ఋణమును తీర్చలే దనియు రీడుకన్య నన్యాయముగ దుఃఖముల పాలుచేసితి ననియు బెంజమిను విచారించుచుండెను.

మొదటిమాసములలో, పని సాగుటవలన, నితనియోగము బాగుగ నుండునను యాశ కలిగినను, పనియోగదళ హతాత్తుగ నంతరించెను. దుకాణముపెట్టిన నాలుగునెలలకు, సం

1727-రము ఫి బ్రెవరి నెలలో, డెనుహము-బెంజమినులుచాపు సంకటముపడిరి. పార్శ్వతూలచే బెంజమిను బాధపడి, చాపుకు సిద్ధమయ్యెను. “నేను విస్తారము బాధపడితిని. సర్వము విడిచితిని. రోగము కుదిరినందున ఖిన్నుడనై, లేచి తిరిగి యీపనులనే మరలజేయవలసి వచ్చెను గదా యని విచారించితి” నని బెంజమిను వ్రాసెను. డెనుహము చాలకాలము బాధపడి, తుదకు కాలవశమును బొందెను. తన వాత్సల్యమును జూపించుటకు, గొంతధనమును బెంజమిను కీయవలసిన దని, మరణశాసనముతో డెనుహము వ్రాసెను. తదనంతర మతని సొత్తును సంరక్షింపకు లాక్రమించినందున, బెంజమిను ప లేక గాలికి తిరుగవలసివచ్చెను.

అనంతరము, కీయరుయొక్క ముద్రాక్షరశాలలో హెచ్చువేతనమునకు బని సంగీకరించెను. ఇతనికి కీమరునకు మనస్సంతగ కలియకపోయినను, కీమరు విషయమై చెడువార్తలను వినచున్నను, శరీరపోషణార్థ మింపని బెంజమినుచేయుచుండెను. ఇక్కడ పనిచేయువారలలో, న్యాయ బుద్ధిగల ‘హ్యూమెరిడితు’ అను నాటుపురమువాని పరిచయము బెంజమినుకు గలిగెను. ఏడు వినేకి, యనుభవశాలి, తెస్సగఁ జమప్రకొనినవాఁడు. అయినను, మద్యపానమును జేయువాఁడు; ఈ క్రొత్త పనియందు శ్రద్ధలేనివాఁడు.

ఎల్లప్పుడు, ఉల్లసస్వభావము కలవాడగుగాఁగఁపనివాండ్ర
 లో గలసి మెలసి బెంజమిను తిరుగుచుండెను. ఏదియో యొక
 క్రొత్తసంగతిని పనివాండ్రకు ప్రతిరోజున పనిలోఁ జూపించుట
 వలన, వారందఱిలోని గౌరవముగ జూచుచుండిరి. ఇతనిచే
 శిక్షింపఁబడి, వారు పనిలోఁజేరి పోరి. శీమరు వ్యాపారమును
 వారు బాగుగసాగించిరి.

ఏవర ప్రకరణము

‘సమాజము’

ఈ ప్రకరణమునందు సమాజమునకు ప్రతి ఒక్కరినూ
ముందుగా నెఱిగింపజేయుచు సమాజము మునుపటి ‘జాతి’ అను
సమాజమునకుఁ బోలికల నెఱిగింపజేయుచు సమాజము 40-రములు
వఱకు ప్రకటించినది. మునుపటి సమాజమునందు సమాజము
వలెనున్నది. మునుపటి సమాజమునందు సమాజము
కొంత సమాజమునందు సమాజమునందు సమాజము
మునుపటి సమాజమునందు సమాజమునందు సమాజము
వేరొకటి, దిగువ ప్రకరణమునందు సమాజమునందు సమాజము
ఆ సమాజమునందు సమాజమునందు సమాజము —

(1) ‘సమాజము’ అనునది సమాజమునందు సమాజమునందు సమాజము
చేయును.

(2) ఏ సమాజమునందు సమాజమునందు సమాజమునందు సమాజము
మునుపటి సమాజమునందు సమాజమునందు సమాజము

(3) ‘సమాజము’ అనునది సమాజమునందు సమాజమునందు సమాజము
విధమున ప్రకటించినది. మునుపటి సమాజమునందు సమాజము
నందు సమాజమునందు సమాజమునందు సమాజము

(4) “సత్యమును సత్యమునకే బ్రేమించెదను. నిష్పక్ష పాతముగ సత్యమును తెలిసికొని, దాని సతరులకు తెలియఁ జేయుదును.” ప్రతి శుక్రవారము సాయంత్రము సమాజము వారు సభ చేయుచుండిరి.

సమస్త శాస్త్రవిషయముల సే సభలో పీఠు తిర్క్కించు చుండిరి. ఇందులో వాదముచేయుట కలదు.

“సత్యమును తెలియుటకు వివాద మాడవలయునుగాని, జగడ నొండితినము గూడదు” అని బెంజమిను వ్రాసెను. ఈ సమాజాభివృద్ధికొఱకు బెంజమిను కష్టపడుచుండెను. ఈసమాజములో ముచ్చటించిన విషయముల నిందు పొందుపఱచుచున్నారము.

“స్వలాభమునకా, మనుజులు పనిచేయుచున్నారు?”
 “ఉద్దేశము మంచిది, చేసినపని చెప్పని, దురుద్దేశము, చేసిన పని మంచిది—వీనిలో నేది శ్రేష్ఠము?” “వేదాంతము మొక్కలక్ష్యము, కోరికలను భేదించుటయా?” “సౌఖ్యమున నేమి?”
 “మనుజుడు ఏవిధకాలములోఁ బూర్ణత్వమునుబొందఁగలఁడా?”
 “బుద్ధి, ముంచినడవడియుఁ గలబీదవాడు; బుద్ధి ముంచినడవడియు లేని భాగ్యవంతుడు—వీరిలో నెవరిన్నే హము మంచిది?”
 “వీరు మృతినొందిన, వీరిలో నెవరి మరణమువలన దేశము

“ప్రభువును బొందును?” “వీరిలో నెవరు సుఖవీరులు?” వీనిని సమాజములోఁ బూర్వోత్తరముగ సమన్వయించుచుండిరి.

దీనిని స్థాపించిన కొన్ని శోకాలకు, బెంజమిను దీనిని విడిచి వేయవలసి వచ్చుచు భయము కలిగెను. కీమరు ముద్రాక్షర శాలలో బుచ్చేయుచు, 6 మాసములు సుఖముగ బెంజమిను గడిపెను. పూర్వమునలె, బెంజమిను దగ్గరికు జేసీయక, కీమరు వారిని దూరముగనుంచుచు వచ్చెను. ఇంతలో కీమరు యొక్క వ్యవహారము తగ్గిరి. అతని ఋణములు లావయ్యెను. అయినను, సతరి పరివాండ్రందఱు, బెంజమినుచే శిక్షింపఁబడి, పనిలోఁగడిరి పారిరి. అందుచే, హెచ్చువేతనమిచ్చి బెంజమినును పనిలోఁగఁదుటకు కీమరు కష్టములేక పోయెను. ఏదోచిన్న బగడము తెచ్చి, కీమరునిని కోపగించెను. అందుకు రోషముకలిగి, బెంజమిను పనిమాట లేచిపోయెను.

గృహమునకుఁబోయి, శాంతుఁడై తానుచేసిన పనిని బెంజమిను వితర్కించెను. బోధనపట్టణమునకుఁ బోవలెనని యితఁడాలోచించెను. నాలుగు సంవత్సరములనుండి స్వగృహమునకు వెళ్లలేదు. ఈ లోపున తానుచేసిన పనులేమియు మంచివికావని బెంజమినును కొనెను. ధనమైననుగూడఁ బెట్టలేదు. వెన్నను కియ్యవలసిన సొమ్ము నియ్యలేదు.

శాస్త్రవేత్తయైన 'ఎమ్మసు' డబ్ల్యు విథియుగ, బెంజమినునుబోలి వారిని హాజీరీగా చేసి, అతనిని అరెస్టు చేసెదరు. ఒక నాటి సాయంత్రమున, హాజీరీయందు, అతని పాదాలను యొద్దకువచ్చి, మిమ్మలనుండి, మీరు మాకు పాలయిన సంగతిని అపైరు. ఇంతకు, మీరు ఒకప్పుడేనాన ఇంతలో నంతలోనా, నా కను పుగియుండియు, వారు స్వంతముగ ముద్రాక్షరించుట సాహిత్యపరిజ్ఞానమునందు, వారు పలుకుకొని. పాదాలను పుచ్చి, కావలయు సామానులను జెప్పించుటకు, ముందుగా పనిచేసి, అధ్యక్షులను సమముగ పుచ్చుకొనుటకు సమర్థులగుచిరి

గవర్నమెంటు నోరుకాగితములను గ్రహించుటకు కనురుని నియోగించిరి. పాపచేత్తినా వానిని పంపి బాగుగ జేయలేరు. అందుచే, బెంజమినును గోపమువారి కన్యకా జేర మని వాడు జేరినా. బెంజమిను పంపిరికిని ప్రవేశించెను. అందుచేత, రెండుమూడుసంవత్సరములవఱకు కనురుకు వ్యాపారము సాగెను. కావలసిన అచ్చులు సిద్ధమైనానా, న్యాయశాస్త్రాధికారుల యెదుట ముద్రాక్షరించుటకు, వీరిరువురు కలిసి 'బర్లింగులు' పట్టణమునకుఁ బోయిరి. ఈ సమయముననే, వారిపరిచయము వీనికి గలిగెను. "నామంస్సు పరనములన పరిపక్వము నొందినందున, నాసంభాషణయందు వారిచ్చుకలిగి

యుండిరి. వారిగృహములకు నన్ను పిలుచుకొనెనె, వారి స్నేహితుల దర్శనము నాకు జేయించుచుండిరి. కీమరు నేను పొందిన మర్యాదను గూడ లేకు. సిజముగి, కీమరు పెద్దరిగాగుల వాడు. ప్రపంచరీతిని చెలియ, వాడు. జనసమృద్ధితాభిప్రాయములను కాదనువాడు. రోతను పుట్టిమనా తివలక్షణముకల వాడను” అని గర్వముగ బెంజమిను వ్రాసెను.

ఇదివఱలో వ్రాసిన ప్రకారం బొంగ్గానుండి, సం॥ 1728-రము ప్రారంభమున, సచ్చయంత్రము, కూర్పులువచ్చినందున, కీమరుతో న్యనకుమును చక్కఁ జెడికొని, సెడికిత్తు బెంజమినులు కిలిసి, ముద్రాక్షరశాలను స్థాపించుటకు సమకట్టిరి.

ఈకాలమున నే బెంజమిను, తననోమీంద్రనాయకవలసినదిగా నదిగువ చరిణముచు వ్రాసెను. “ముద్రకుండైన బెంజమినుయొక్క దేహము (అతిరమణ్య వానిబోయి, ప్రాతినిధ్య గ్రంథముయొక్క యట్టవలె), క్రిమికీటకములకాహ్లా మై, యిక్కడనున్నది. ఈ గ్రంథము నాశముపొందక, స్పష్టికి రచే ఉద్దబధిసవరణచేయబడి, దీనికంటె రమ్యమైనకూర్పులో వేయబడి, తిరిగి ప్రచురింపబడు నని వాని నమ్మకము.”

ఎనిమిదవ ప్రకరణము.

బెంజమిను - మెరిడిత్తు: - ముద్రకులు.

జాగరూకతతో వీరు పని నారంభించిరి. సంవత్సరమున
కిరుపదినాలుగుకాసు లద్దె కొప్పందముచేసికొని, బసను మాట
లాడిరి. కొంతభాగమును తమ స్వంతమున కుంచుకొని, శేషిం
చినదాని నితరుల కద్దెకిచ్చివేసిరి. అక్షరకూర్పులనువిప్పి, యంత్ర
మును స్థాపించి, కావలసిన వస్తువులనుగొని, పనినారంభము
చేయుసరికి, దగ్గిరినున్న గొక్కము వ్యయములు పోయినందున,
చేతిలో నొక కాసులేకయే, వీరు పనినిసాగించిరి

దినచర్యకుఁ దగినసాము, వీరికిఁపనిలో వచ్చుటలేదు. అప్పు
డప్పుడు 'జంటో' సమాజమువారును, వారు శిఫారీసుచేయు
టచే వచ్చినవారు మాత్రము వీరికే బని నిచ్చుచుండిరి. ఇంత
మాత్రమున, పని సడచునా! అయినను, సమాజమువారి
ప్రావకము కలదా. అందుచే, వారు దీనిని నిలఁబెట్టుటకు తగిన
ప్రయత్నములు, వ్రాత, మాటల మూలమున జేయుచుండిరి,
బెంజమినుయొక్క శ్రద్ధాభక్తులను, పనినేర్పును, బుద్ధికుశలతను,
సవిస్తరముగ వీరు పొగడుచు వచ్చిరి. చేయవలసినపనిని జాగ

నూతనో రాత్రింబగళ్లు కష్టపడి, పేరు నిలబెట్టుటకు బెంజు
మిను ప్రయత్నించుచుండెను.

ఇతను మొదటినుండి, వార్తాపత్రికను ముద్రించి ప్రచు
రము చేయవలె నని కోరుచుండెను. చేయఁబూనినపని నా నరణ
లోనికి తెచ్చువఱకు దానిని గోప్యముగ నుంచు స్వభావముకల
వాడైనను, పొరబాటున నొకనితో నీ సంగతిని జెప్పినందున,
నతఁడు దానిని కీమదు చెవినివేసెను. ఏపనియు లేనందున, నతఁడు
వార్తాపత్రికను ముద్రించుటకు సన్నద్ధు డయ్యెను. ‘సర్వ
శాస్త్ర - కార్యభోధిని’ యనుపేరుతో నొక పత్రిక నతఁడు
ప్రచురముచేసెను. దీని నందఱు శ్లాఘించిరి.

దీనినిచూచి రోహయత్తచిత్తుడై, బెంజును వ్యాకులము
పొందెను. ధైర్యము తెచ్చుకొని, జుర్రోసమాజము వారి
సహాయమున, నితఁ డొక పత్రికను ప్రచురించుట కారంభిం
చెను. ‘అధికప్రసంగి’ యను పేరుతో నిపత్రిక వెడలెను.
ఇది యన్నిటిని పరిహసించి, యెగతాళిచేయుచుండెను. “మేము
సత్యమును చెప్పటచే, మీకందఱికి కిష్టముగ నుండును.
మీ తప్పులను దెలిసికొనుటకు కదా, మీరు సంవత్సరమున
తెనిమిది రూప్యములను మా కిచ్చుచున్నారు అవును ఇప్పుడు
మీతప్పులను జూచి నవ్వునారి సమయముకూడ వచ్చునుగాన,
మీరిప్పుడు వారినిజూచి నవ్వువచ్చును” అని ‘అధిక ప్రసం

గిలో'' వ్రాయబడెను. ఇందులో కీమరును యెత్తిపొడిచి బెంజమిను వ్రాయుటయు— ' బోధిని ' లో నితని యెత్తి పొడిచి కీమరు వ్రాయుటయు, జరిగెను.

ఋణగ్రస్తుఁ డైచందాచ, కీమరు పత్రికను సాగించలేక పోయెను. తుదకు దానిని బెంజమిను కతఁడమ్మివేసెను. పూర్వపు పేరు తీసివేసి, ' పెన్నిలు వానియాగెజెటు' అను పేరుతో 'బోధిని' ని బెంజమిను ప్రచురించెను. ఇగివఱలోఁ దన చిన్న తనముతో, దినయన్న గారికి ' కోరాంటు' పత్రికను ప్రచురించి నగుదుకు జరిగిన పరాధవమును జ్ఞప్తికిఁ దెచ్చుకొని, బెంజమిని పత్రికను జాగ్రూఁకతతోను వివేకముతోను బ్రచురముజేసెను. సత్యమును రూఢిగ వ్రాయుచు, యప్రియమైన సత్యమును మృదువుగఁ జెప్పుచు, ఇతరుల మనస్సును నొప్పిపఱచి, యందఱికి మేలుకలుగుటయు, బెంజమిని పత్రికను నడిపించుచుండెను.

ఇప్పటికిని, వీరి ముద్రక వ్యాపారము బహుళముగ నుండలేదు. వీరు బీదవారుగ నుండిరి. సహాయముచేయుట కోరికఁ జేసినను లేడయ్యెను. ఇచ్చుమిచ్చుగి పనిసంతయు బెంజమిను చేయుచుండెను. మెరిడిత్తు పని తెలియనివాఁడు, త్రాగుబోతు. ఎలప్పుడు, వాఁడు మై మఱచియుండును.

ఋణమును చేయనేకూడదు. చేసినవెంటనే దానిని తీరు మానము చేయవలెను. లేనియెడల, నొకానొకప్పుడు, మన

క సాధ్యముగ నున్న కాలములో నా తీరుమానముకు తటస్థ మగును. అన్ని వాసుద్యములు వాయిచి, నాలుగు వైపుల నుండి ధనమువచ్చు నేమోయని చూచుచు, మురుగుచున్న వ్యాపారమును లేవనెత్తుటకు సమర్థుఁడుగనున్న బెంజమినుకు ఋణము సంగతిని క్షాపకము తెచ్చుటకు, వెర్నను మృదువుగ నొక శోభను వ్రాసిపంపెను. తన తప్పు నొప్పుకొని, కొంచెము కాలము గడుపుచేయ మని బెంజమిను ప్రత్యుత్తర మతనికి వ్రాసెను. అటుల గడుపుచూపించున, నేడు సంవత్సరముల నుండి బాధించుచున్న ఋణము నసలువృద్ధులతోఁ దీర్చుటకు కొద్దికాలములో నితని కవకాశము జిక్కినను.

ఇదివఱకు, సర్కారుకు కావలసిన కాగితములను 'బ్రాడు పర్ల' ముద్రించుచుండెను. ఇతఁడు కొన్నిలోపములు చేసినందున, వీనిని మానిపించి, వా రాపనిని బెంజమినుకు చూడ మనిరి. ఇందు మూలమున, 'బెంజమిను మెరిడిత్తు' ల కంతగ లాభము లేకపోయినను, కొంతవఱకు వీరికి పేరువచ్చి, వీరు నిలఁబడుట కవకాశమయ్యెను.

రెండు సంవత్సరములనుండి కష్టపడుచున్నను, జీవనాధార మస్థిరమై, బెంజమినుకు పని నిలకడతోనుండగల దనునమ్మకము లేకపోయెను. వెచ్చము పెట్టిన 200 కాసులతోను సగము సొమ్మును 'తండ్రిమెరిడిత్తు' జాగ్రత్తచేయకలిగెను

ఇంగ్లాండునుండి వస్తూసామగ్రి నంతయు పరపతికి తెచ్చినందున, పరపతినిచ్చిసవాడు వీరుచేసిన విలంబమునకు భయపడి, న్యాయసభలో వీరి సామానులమీద తీరుమానమును బొందెను. జామీనుపైని వీరిరుపురిని నదిలిరి. ' ఇట్టి స్థితిలో, నాస్తియన్నే హితు లిరుపురు వెవ్వేరుగ నామొద్దకువచ్చి, నేను కోరినసామ్మనిచ్చెదమని నాతో జెప్పిరి. మెరిడిత్తుగ వాతును బోగొట్టుకొని, స్వతంత్రముగ నన్నుగడ మనిరి. వాచుచేసిన మేలు నాకు మరిపునకు రాదు"అని కృత్రిజ్ఞతాపూర్వకముగ జెంజమిను వ్రాసెను.

ఈ స్నేహితులు, "విల్లియంకొల్మాను, "రాబర్టుగ్రేసు" అనువారు. వీరు "జుంటో" సమాచారముగ్గనివారు. తీవ్రతకాల మంతయు వీరు జెంజమిను కాపులుగినుగడిరి. తండ్రి, కుమార మెరిడిత్తులవలన మేలుపొంది నగున, వారిని విడుచుటకు కష్ట మనియు, పత్రముప్రకారము వారు నడుచుకొనిన పక్షమున, వంతువారిగ్గ వచులుకొనుటకు తన కిష్టములేదని స్నేహితు లతో నితడు జెప్పెను. అంతలో, వంతుదారుడైన కుమార మెరిడిత్తును కలిసి, "నీవుచేసిన వ్యవహారము నీతండ్రి కిష్టము లేనట్లు కనబడుచున్నది. ఇచ్చెద ననిన సామ్మనతేడు నీ కిచ్చు నేమోగాని, మనకిచ్చుటలు నాకు దోచుదు. ఏమాటయు, నీవునాతో రూఢిగ జెప్పిన, సర్వము నీకువదిలి, నాపనినిజూచు

కొనడను" అని బెంజమిను చెప్పెను. అప్పుడు, "నాతోడి మోస
పోయెను. అతని యెద్ద సొమ్ములేక మరీ నే నతనిని అందర
చేయలేరు ఈపని నాకు తిగిపడినాక. నేను మొదట న్యవ
సాయదాసును, కట్టణముచెచ్చి ముప్పదియేండ్లు వచ్చినవైన,
క్రొత్తవ్యాపారముతో దిగుట నాబుది శక్తుచ..... నేను నిరుగ
దున్నుకొనుటచు బోయెదను. నీ స్నేహితులు నీకు సహ
యము చేసి, వారిని జూచుకొనుము. మనము ముగిసినచేసిన
ఋణములను తీర్చుటకు శక్తి నీ గుఱు యెడల, నాతోడ్చినుగుఱ
నిమిత్తమిచ్చి, నూరుకానుల నిచ్చివేయుము, నేను స్వయముగ
చేసిన ఋణములను తీర్చివేయుచు, నాకు ముప్పదికానుల
నిచ్చిన, నావంతుడు నీకు విశిదిప్రేక్షుచును. నీవే స్వస్వమును
బాంపనచ్చుచు" అని తుహాబు అడిగెత్తు చెప్పెను.

మిలనీ, దీనికి గౌజరుచు సమ్మతించి, నూరుకానులు
కొప్పుకొని స్నేహితుల యొక గుఱుచే, అశిత్తుని కిచ్చి
వేసి, స్వయముగ వ్యాపారముచు బెట్టెను. నేను మొదలు
విశేషముగా అనుమోచుచున్నాను, సరముగా అతని వ్యాపారము
నడచుచున్న నానాటికి పాఠశాల కి, ను యొక్కాదివిద్యార్థ
చేష్టావంతుడై. బెంజమిను తన వ్యాపారముతో బంజు
చుండెను.

తొమ్మిదవ ప్రకరణము

వివాహము

వ్యవహారికమును సాగించుటకు మార్గము తిన్నగమునుట చేత, స్వస్థులైన, బంజమిను వివాహములు జరిగెను. “గృహిణిగాడ్చి” యొద్ద నిలిచి బస చేయుచున్నందున, నామె, బామగులయొద్దనున్న “కన్యకాడ్చి” కి తన తగిన వరుడని, యోచించెను.

“ఈమె సొమ్ములను సమంపాదముచేయుచుండెను. ఇంటి వారు నన్ను భోజనమునకు బిలుచుచుండిరి. భోజనాంతరమున, మే మిరువురము మాటలాడుచు కవకాశ మిచ్చుటకు, వారు స్వస్థులగు లేచిపోవుదునచ్చిరి. తుదకు, వారిలో నా యుద్దేశమును తెప్పించి, గృహిణిగాడ్చియైన నామాటను బంపితిని. నా చుర్రాక్షరశాలకు నేను చేసిన ఋణములో, శేషించిన నూరుకాసులను వారిని కీర్చివేయమని, వారికి మాటను బంపితిని. వారు సొమ్ము నియ్యలేమని చెప్పినందున, వారి గృహమును, తొక్కిలుపెట్టి సొమ్ము నియ్యవలసదని గురుగోరితిని. దీనికి వారు సమ్మతించలేదు. కొద్దిలోలకు, బ్రాహ్మ ఫర్షు—కీమరులవలె, నేనుకూడ ఎచ్చుపనిలో దిగువాఁడు నని

యెంచి, కన్యక గొడ్డితో నన్ను మాటలాడనీయసందున, నామె నా కగుపడలేదు. నేనుగూడ వెళ్లుట మానివేసితిని. ఈ విధమున నాకామెయందనురాగమున్నది లేనిది వారు తెలిసికొన గోరలేమోగాని, నేనుమాత్రము కోపముచేత వెళ్లి లేదు. అందుచేత, వారు కలవరిపడి, రమ్మనుమని నాకు వర్తమానము బుపినను, నేను వెళ్లలేదు. ఇల్లుతెయు నాకువదిలి, వారు లేదిపోయిరి. నేను మరియెవరిని బసలో వింపలే” దని బెంజమిను వ్రాసెను.

కిన్యకరీషు, యీగొప్పున నొంటిగినుండి కుంకుమము వాస్తవముగ, కుమ్మరిరోజున చనిపోయెను. అప్పుడప్పుడు, బెంజమిను గృహిణిరీషుకు జూచుటకు వెళ్లుచున్నాను. ఆమెకు సలహా నిచ్చుటకలను. కిన్యకరీషుకు దురవస్థతెలుసు పగచుచుండెను. అందుచేత, మనస్సును కురుదుచేసికొని, యే కష్టములు వచ్చినను భరించుటకు నిశ్చయించి, సం॥ 1730-ము సెప్టెంబరు నెలలో బెంజమిను కిన్యకరీషును వినాహమాడెను.

గృహిణి బెంజమినుని విధముల ధర్మచారియై యుండును. భర్తకు పనిపాటులలో సహకారయై, గృహకృత్యములను నేర్పుగ నిర్వర్తించుచు, నామె దయాపూర్ణురా లుపించుకొనెను. “స్వయముగ కుట్టిన, లీనెను, రోమపు దాస్తులను, నేను భరించుట కామె యిచ్చును. ఈ సంగతి జ్ఞాపకము వచ్చిన

పుసు, నామనస్సు కరగను. ఎల్లప్పు డామె సంశోషముగ నుండును. ఇతరుల లోపాలోపములను సవరణచేయు స్వభావము కలది. స్వల్పవిషయములనుకూడ పట్టుదలతోఁ జూచుచుండును. స్వల్పవిషయములలోనే మనుజులు సంతృప్తిచెందవలెను. 18-వ శతాబ్దమున జీవించుటచేత నామె చదువరికాదు. ఉత్తరముల నామె తెలివితేటలతో వ్రాసినను, వాని వర్ణక్రమము సరియైనదికాదని పరదేశములో నుండినపుడు బెంజమిను వ్రాసెను. ఆమె చక్కనిది, ఆమె ముఖారవిందము వికించియుండును. ఆమె పిల్లలు, మనుమలు చక్కనివారని నూతననీమలలోఁ బ్రసిద్ధికెక్కిరి.

అతడు స్త్రీలోలుడుకాకపోయినను, భార్యను మృదువుగను, దయతోను, యుక్తముగను జూచుచుండెను. ఇట్టి భర్తను బొందినందు కామె గర్విం చెను. ఇరువు రన్యోన్యానురాగము కలవారలు. 'మే మొకరి నొకరు సంతోసింపజేయవలయునని కోరుచుంటిమి' అని బెంజమిను వ్రాసెను. 'మాయెద్ద, పనికిమిది సేవకులు లేరు. మేము సుసారిపక్షముగ నుంటిమి. లేనిపోని షేషజములు మాకులేవు. సుమారు పదు నెనిమిది రూప్యము' కొని వెండిగరితురు నాభార్యనాకు తెలియకుండకొనెను. నేను మొదలు వెండిసామాను, పింగాణివస్తువులు మాయుటిగో కనబడుచుండెను. మేము ధనవంతుల మైనకొలది, నీ

సామానులు హెచ్చుచుండె"నని కూడ బెంజమిను వ్రాసెను. వివాహమైన కొన్ని రోజుల తీర్మానములు జరిగెను. ఇతని వ్యవహార మైనను బాగుగాలేక, నిండుతేరు, వెల్లిలేరు. పనులన్నియు స్వయముగ నితనిచేసి కేసులునుండించెను. ఈ సమయములో, సర్వజనోపయోగ్యమైన పుస్తకభాగదాగరమును స్థాపించుటకుఁ దనఁ బ్రయత్నముల నితఁడు చేసెను.

"జగో" సమాజము స్థాపించినపుడు, స్వంతమాదిర మేరియు దానికిలేదు. సమాజములోనివారఁడు "కాబట్టగ్రేసు" కరుణతో నొక గది నిర్మింపఁగఁ, దానిలో సమాజమువారు కూర్చుండిరి. వివాదాంశములను విశదీకరించుటకు సభ్యులు కొన్ని పుస్తకములను సభకు తీసికొనివచ్చి, వని ముగిసినపై, వానిని తమ గృహములకుఁ దీసికొనిపోవుచుండిరి. మందిరములో నొక గదిలో ప్రతిసభ్యుఁడు తన పుస్తకములనుంచుటవలన, వానిని ఒకచుట్ట కగినితోకిని నీలగుఁచి బెంజమిను ముచ్చగించెను. వల్లెయచి యందఱాగీకరించిరి ముదిరములోఁ బుస్తకములుంచబడెను. వానిని వాఁలొకఁడు సర్వసమానముగఁ బండ్లు కలఁగఁ దుకారు గరక, కొన్ని పుస్తకములు మాపిపోయినవి. అంచుచేసి, వీరి య ? మారులు విసిగికొని, తనపుస్తకములను స్వగృహములకుఁ దీసికొనిపోయిరి. అట్లందఱు చేసిరి. పుస్తకములను గొనుటకు శక్తిలేని సంసారు లివివఱకు వీధిని చదువుట

వలన లాభమును బొంది, ప్రస్తుత మవిలేసందున నిండు వ్యసనమును బొందిరి.

చందాతీసి, పుస్తక భాండాగారము నొకటి లేవనెత్తవలెనని బెంజమినుయోచించెను. ప్రతిచందాదారుఁడు ప్రధమమున సంచితములను గొనుటకు రెండుకాసుల నిచ్చి, ప్రతిసంచితమును మూరెనియిది రూప్యముల నిచ్చుకొనవలసిన దని, బెంజమి నేర్పాటుచేసెను. అక్కడ ధనము నిచ్చువారు లేరు. చగులకొను వారు లేరు. బానియూ దాసక్కియున్నవారు లేరు. అందుచేత, చందాతీయుట కిష్టమయ్యెను. ఎలుగుకొరచూచి, వారికి దాను స్వయముగ చెప్పి, వారిచేత నితరులకు చెప్పించి, యితఁడు కష్టపడెను. అనుకొనిన 5-నెలలకు, సం॥ 1731-నవంబరు వచ్చుసరికి, 50-చందాదారులు గూడిరి. సం॥ 1732-ముమ్మానెలవచ్చు సరికి, చందాసొమ్ము పసూలుకాబడినను. ఇంకొక సంచితపుస్తకములను చెప్పించుట కితఁడు వ్రాసెను. 'కాలిన్సు' పుస్తక భాండాగారపు కార్యాధ్యక్షుఁడగు, ముప్పదిసంచితములుండెను. స్నేహితులు కృపతో గొన్ని పుస్తకములను బహుమతి చేసిరి. అవి వచ్చినతరువాత, ప్రతిదాన ప్రతిచందాదారుఁడు చదివి ముఖ్యాశముల నెత్తి, వ్రాయవలసిన దని యొక పద్ధతి నందఱి సమ్మతముపైని బెంజమిను వ్రాసెను.

అక్టోబరు నెలలోఁ బుస్తకములు వచ్చెను. సమాజము వారొకనిని భాండాగారపు కార్యదర్శిగ నియమించిరి. వారముగో నొకగోఁజన ప్రతివాఁడు పుస్తకములను తేచ్చుకొనుచుండును. రెండవసంవత్సరములో బెంజమిను కార్యదర్శిగ నుండెను. దీని ననుసరించి దేశమం దంతటను మఱికొన్ని భాండాగారములు లేచెను. సం॥ 1785-రములో 5487, సం॥ 1807-రములో 14,457, సం॥ 1861-రములో 70,000, పుస్తకము లుండెను. నూటపాతికి సంవత్సరములవఱకు కివిచ్చిన్నముగ నిదిశ్రేయస్సు నొచ్చుచుండెను. ఇదిముగదుకూడ నిజముననే యుండునని యోచించుచున్నది. ముచ్చిట్లు దిట్టము లేర్పడి, వ్యవహారమును బాగుగ జరిపించి, బెంజమిను, వీని స్నేహితులు, దీనిని గ్రంథాంగణముగా నున్న నాగున, ఇత యభివృద్ధిగోని కీ భాండాగారము వచ్చెను. “తామస్సు పెన్ను” అను నతఁడు ఫిలడల్ఫియాకు వచ్చినపుడు, వాని దర్శించునకు వెళ్లి, కాగ్యవాహకు లొక ప్పెనును జదివెరి. అతఁడు సంతసించి, బహుమానముగ నొన్ని పుస్తకముల నిచ్చెను. “గ్రంథాలయ, నాగరిక మైత్రహిణి, యెచ్చుబడి” అనెను. యరనమునుండి వీనిని పొడదీయుటకు తగిన వివోదము లాకాలమున లేనందున, వీరు గ్రంథాలయ కలము చేయుచు కాలము వ్యయముచేసిరి. ఆకాలము దన్యదేశీయుల కంటె, నాగుగ గ్రంథములకు జుహుప్రవాహవీరే” యని బెంజమిను వ్రాసెను.

చదువరియై, క్రిస్టియన్ ఫిల్సలను బొందిన బెంజమిన్ వ్యవహారస్థుడుగ నెట్టలవన్నె కెక్కెనోమనమిడినుమాడవలయును. సం॥ 1728-రము మొదలు సం॥ 1748-రము వఱకు మంచి వ్యవహారస్థుడని బెంజమిన్ పేరొందెను. ముద్రకుడు, గ్రంథసవరికీసుడు, కూర్పువాడు, ప్రకటించువాడుగ, నితఁడుండెను. సిరా, చీటిగుడ్డలు, సబ్బు, బాతు రెక్కలు, మొనలగువాని నితఁ డమ్ముచుండెను. దేశ సమాచారములను తెలిసికొనుట కితని దుకాణమున కిందఁబు వచ్చుచుండురు.

‘ఫెర్నిలువానియాగెజెటు’ అను వార్తాపత్రిక మునుపటి కంటె వెల్లడిగ వ్యాపించెను. ఇది నూతన సీమలలో వన్నె కెక్కెను. అక్కడివారికి సోదరభావమును బుట్టించెను, ప్రజలకుపకార బుద్ధి బోధించెను. శాస్త్రోక్తప్రకరణములు, వ్యాసములు, సమాచారములు, వర్తకవిశేషములును గలిగి. వీనిని ధారాళముగ్రాముచు, మతిభేదముల నిది బోగొట్టుచుండెను.

సం॥ 1732-రము డిశంబరులో, ‘పూరురిచ్చర్లు’ అను పేరు పెట్టి, యొక పంచాంగము నితఁడు ప్రకటించెను. ఇది నాలుగు వైపులను వ్యాపించింది. దీనిలో గొభీరిమైన నితివాక్యములు కలవు. ఇది హాస్యరసము ప్రధానముగ కలిగియుండెను. ఇది సరసమైన పంచాంగము. ఇందు ఉపోద్ఘాతములు, ప్రకటనలు ప్రకృతి విశేషములు, గ్రహణములు, వింతగ్రవాయుబహు

చుండెను. సామి తెలు, పద్యములు సగసమైనవి. సరసములేని, సీరసము కాని విశేషములు లేవు.

‘ఇందులోని సత్యమేమన, నేను కటికిదొంగడను. నాభార్య మగచిది, గిట్వెట్టి. నా రిగడ్డలు కట్టుకొని, రాత్తుము నొద్దను గూర్చునుట కామె యిష్టపడదు. పనిలేక, నేను నక్షత్రములను జూచుచుండు నని నామీద నామెకు గోపము. నా పుస్తకములను తగులపెట్టుకొనసి, నన్న భయపెట్టును. అందుచేత, నామె కోరిన ప్రకారము, లాభవగు పని నేదైన నేను చేయవలయుచుగాదా తదనుగుణముగ, నీపని నారంభించితిని” అని పూరుణిచ్చర్ల పంచాంగములో లిఖించబడెను. మరియొక పర్యాయము, ‘ఒక జరి చెప్పలు, రెండు నారపంచ లామెకు, నాకొక కోటిను కొనినాను. ఇదివఱకు కోటి లేనందున, బయటకు పోవుటకు సిగ్గుపడితిని. ఆమె కోడము కొంచెము లిగినది. అందుచేత, మునుపటికింట, నివ్వకు గాత్రవేళల స్వస్థగ నిద్రించుచుంటిని” అని ‘పూరుణిచ్చర్ల’లో వ్రాయబడెను. ఇందులో కొన్ని సరసముగ వ్రాయబడిన సంగతుల నందు పొందుపఱచుచున్నారము:— “కొట్టవలెను, ప్రేమించవలెను.” “బంగారమును పరీక్షించునది నిప్పు; స్త్రీని, బంగారము, పురుషుని, స్త్రీ.” “నూతనమైన సత్యము, సత్యమే, పురాతనమైన తప్పు, తప్పే,” ‘ఇరువురు చనిపోయిన, మువ్వరు రహస్యము నుంచు

గలరు.” “నీవు దుకాణముచుంచుము—దుకాణము నిచ్చుంచును.” “వక్తయొక్కమాటలు పూర్ణస్వావము, తెలివి పూర్ణానుస్వారము.” “నీవు చెప్పిన సంగతులను విని, యామె నవ్వచున్నది. ఎందుచేతను? ఆమెకు మంచిదంతములుకలవు.” “చుట్టము, చూపులకు వచ్చిన వారు, చేపలు మూడుకోజులలో కంపుగొట్టురు.” “కోగము కు దుర్బు వాడు చైవము, కట్టుము పుచ్చుకొనువాడు వైద్యుడు.” “నమ్మకమైన స్నేహితులు మువ్వరు—ముసలిభార్య, ముసలికుక్క, రొక్కము ధనము” “వివాహమునకు ముందు కండ్లు తెరిచియుండుము; తరువాతి, సగము వానిని మూయుము.”

పదిసంవత్సరములకు, స్వగ్రామమునకు బెంజమిను వెళ్లెను. జీవితకాలములో ప్రతి పదిసంవత్సరముల కొకపర్యాయము అతడు స్వగ్రామమునకు వెళ్లుచుండెను. తిరుగుదలలో న్యూ పోర్ట్ కు వచ్చి, తనయన్న నితడు చూచెను. పూర్వపు మన స్మరణలు మఱచి, కొంతకాల మన్నదమ్ములు కలసి మెలసి యుండిరి. జేమ్సు ప్రాంక్షిను జబ్బుగనున్నందున, నతడు తన కుమారుని తమ్ముని కప్పగించెను. ఆ ప్రకారమే, వానికి చదువు చెప్పించి, ముద్రకుని వ్యాపారమును బెంజమిను నేర్పెను. ఇంతలో జేమ్సు కాలధర్మము మొందినందున, నతని భార్య

‘న్యూఢోగ్’లో చే వ్యాపారముచేయుచుండెను చదువు ముగి
సివైని, కుమారుడు తల్లియొద్దకు వెళ్లెను.

బెంజమిను ఫిలడల్ఫియాలో స్వంతపనులను జూచు
కొనుచు, స్వగ్రామస్థులచే మన్ననలను బొందెను. సం॥ 1786-
రములో “సామాన్యప్రజాసభ”కు లేఖకునిగ, బెంజమినును
నియోగించిరి. పెన్సిలువానియాలో నితఁడే మతిమంతుఁడు.
ఈ యుద్ధోగము వలన ధనము దొరికక పోయినను రాష్ట్రము
వారి ముద్రకపనులను ‘జూచుటచేత, నితనికి లాభము గలిగెను.
ఈ పనిలో బదునాలుగు సంవత్సరము లతఁ డుండెను. ఫిలడల్
ఫియాలో ‘పోస్టుచూపు’గ నియోగింపఁబడినందున, దేశము
లోని సమాచారములను తెలిసికొనుట కి త ని కి వీలుపడి,
తనవార్తాపత్రికను విశేషముగ విస్తరింపఁజేసెను. నేడు మొద
లవిచ్చిన్నముగ నితఁడు శరీరయాత్రను గడిపెను.

అతఁ డాతరంగమున జరిపిన జీవితచరిత్రమతియాహ్లాదకర
ముగ నుండును!

పదియవ ప్రకరణము

స్వయంకృషి.

పుస్తక భాండాగారములోని పుస్తకము లన్నియు బెంజిమిను చదివెను. ఇతను మొదట దేశచరిత్రలను, మహాపురుషుల జీవన చరిత్రములను, జదివినటుల గనబడుచున్నది “చరిత్రపరనోద్భాసితాభిప్రాయము” లను నొక వ్యాసము నితఁడు వ్రాసెను. ఏబది సంవత్సరము లైరోపాలోని రాజుల దివాణ వ్రాసిన విధమున నీ వ్యాసము వ్రాయఁబడినదిగాని, నూతన సీమ లలో స్వానుభవము లేని పశుచావాడు వ్రాసినట్లు కనబడదు. ఈ వ్యాసము చాలకాలము ప్రచురములేక పడియుండెను.

ధర్మాత్ముల నందఱిని సమాహారముచేసి, యొక సంఘమును స్థాపించవలెనని బెంజిమిను యత్నించి, తన స్నేహితులతో నీ సంగతిని ముచ్చటించ, వారందు కంగీకరించిరి. “ముక్తులు - స్వాస్థ్యము సంఘము” అని దీనికి బేరుపెట్టట కితను తలచెను. ముక్తులన, పాపము, ఋణములనుండి ముక్తిని పొందినవారు. ఈ రెండుబాధలులేనందున, స్వాస్థ్యము. ముక్తులగు

ధర్మాచరణము నిశేధు పూర్ణత్వమును బొందఁగోరెను. ఏకాల మందును తప్పచే మక యుగడవలెను. పొరపాటుచేతఁ జేయు స్నేహితుల ప్రోద్బలముచేతఁ జేయు, తప్పలను ముందుకుఁ జేయు కుండుటకు నేను ప్రయత్నించితిని. 'ఇది తప్పు, అదియొప్పు' అని నాకు తెలియిను. అట్టి స్థితిగో, తప్పునుమాని, యొప్పు నెందుకు నేను చేయరాదు? ఇదియే కష్టమని తోచుచున్నది. ఒక తప్పును మానివేయుటకు ప్రయత్నించినందున, నకస్మాత్తుగ మరియొకటి చేయనగుచున్నది. అజ్ఞాగ్రతగ నుండుట వలన, నే నలవాఁడ చేత తప్పు మార్గములోనికి వచ్చుచుంటిని. బుద్ధితేనందున, నామనస్సు విచ్ఛలవిడిగ వెళ్లుచున్నది." అని బెంజమిను వ్రాసెను.

అతిఁ జాచరణగోనికిఁ దెచ్చిన ధర్మము లివి:— యుక్తా హారము, సకాగము, క్రమము, శాంతము, దాంతము, నిర్మలము, శుచిత్వము, పక్షివ్రతము, అణఁకువ, శ్రద్ధ, భక్తి, న్యాయము, క్షుప్తత ఈ పదమూఁడు ధర్మములను వారమున కొక్కొక్కటి గోప్పన యాచరణఁ జేయుచు బ్రతిధర్మమునకు సంవత్సరమునకు నాలు గావృత్తుల నితఁ డిచ్చుచుండెను. ఇది సానుకూలముగ తుడముట్టుట కష్టమని తోచెనుగాని, కొన్ని రోజులకు వీనిలాభము స్పష్టముగ నతనికిఁ గనఁబడెను.

అన్ని ధర్మములలోను, రెండుమాత్ర మితఁడు ప్రవృత్తి లోనికిఁ దెచ్చుటకు వీలు లేకపోయెను. అవి, “క్రమము, అణఁ కువ.” పేరుకు మాత్రముగాని, నిజమైనయణఁకువ తనకు లేదని యతఁడు వ్రాసెను. గర్వము పాపిష్టిది. దానికి బదులు, యణఁ కువయుండి, మనుజుఁడందుకు గర్వించిన బాగుగనుండును. క్రమ ముగఁ బనిచేయుట కొంచె మితనికిఁ దెలియును. అగున, నేపని నెప్పుడు చేయవలయునో, యేయేవస్తువు నెక్కడ నుంచవల యునో, బెంజమినుకు బాగుగఁ దెలియదు.

అన్ని ధర్మములను సానుకూలముగ నాచరణలోనుంచి, మనుజు లెంతో శ్రమపడిన పక్షిమున, నొక ధర్మమునందు వారికి స్థిరబుద్ధి కలుగును? ఒక సమయమున మరకొక ధర్మమునందు బుద్ధి కలిగినను, మనమాత్ర్య చిగ్రహము మాత్రముచేయ లేము. అభ్యాసమువలన నిది పొందవలసినదియేకాని, మరియొకటి కాదు. బెంజమి నాచరణచేసిన విధ మతని దేశ కాలావస్థల కను గుణ్యముగ నున్నది. అంతకు మించినది మంచిది నీకు తెలివిన, నీవు దాని ననుష్ఠించుము. “ముందురాఁబోవువారి కీ సంగతిని తెలియఁజేయుట మంచిది. ఈ ప్రకారము నడచుటచేత, దైవా నుగ్రహమువలన, నేను వృద్ధాప్యములో సుఖజీవనమును బొం దితిని. రాఁబోవు కష్టసుఖములు దై వాధీనములు. ఒక వేళ నవి వచ్చినను, గతములో ననుభవించిన వానిని జ్ఞప్తికిఁ దెచ్చు

కొని విరాగముతో వీనిని భరింతును. యుక్తాహారము పుచ్చు కొనుటచేత, నిరోగిగ నుంటిని” అని, సం॥ 79-రములు వియస్సున బెంజమిను వ్రాసెను.

ధర్మాచరణ కష్ట సాధ్యమైన పనియని తెలిసి, “ముక్తులయు స్వాస్థ్యులయు సంఘము”లో బ్రవేశించుటకుముందు, ప్రతివాఁడును, పదమూడు వారములలో కనీస మొక వారమైన నాత్మ పరిశోధన జేసినగాని యర్హత కలుగ దని బెంజమిను నిబాధన చేసెను. సంఘము మాత్రము సమకూడలేదు. వ్యవహారము దట్టచు నున్నందున, దీని విషయమై శ్రద్ధవహించుట కతనికి వీలులేకపోయెను.

సం॥ 1783-రములో భాషలను చదువుట కితఁ డారంభించి, కొద్దికాలములో, “ప్రైది, ఇటాలియా, స్పానిషు” భాషలను వ్రాయును చదువను నేర్చెను. ఇతనికి చతురంగము నాడుటయం దత్రిప్రేమ గనుక, కొంతవఱ కితఁడు ‘ఇటాలియా’ భాషను వేగముగ నేర్చుకొనుటకు వీలుకలిగెను. ఇతనివలె నిటాలియా భాషను నేర్చుకొనుచున్న స్నేహితుఁ డొకఁడు, బెంజమిను చదువును మాని యాటకు వచ్చినటులఁ జేయుచుండెను. ఓడిన తాఁడు మరల యాటకు వచ్చులోపునక్రియాపదములను వర్ణించుటయో లేదా భాషాంతరీకరణము చేయుటయో యీ రెండు

పనులలో నేదీయైన చేయవలయు నని నిర్ణయించుకొని, వారు సరిసమముగ నాడుచు వచ్చిరి. ఈ విగ్గమున, నిటాలియా భాషను వీరు సాతముగ నేర్చిరి. ఈ భాషలను బూర్ణముగఁ జదివి, 'లాటిను' భాషను జనువనేర్చి, దాని నితఁడు తుడ ముట్టినభ్యసిం చెను.

సంగీతమును విలాసార్థముగ నితఁ డాగంభించి, యెక్కుడు తృప్తిహముతో దానిని నేర్చుకొనెను. ఇతఁ డన్ని వాయిద్యములు వాయించుట యెఱిగి, స్వరజ్ఞానమును బొందెను. ఇతఁడు ప్రకృతిని కన్నులు విప్పి పరీక్షించుచుండెను, గాని సంపద్యై భవములకు సంతసించుచుండెను. ఇతఁడు ప్రకృతిలో మునిగి యుండెను

'స్వీడను' దేశపు సర్కారుచే పంపఁబడిన, వృక్షశాస్త్రజ్ఞుఁడు 'కాము' అను నతఁడు, సం॥ 174-రములో బెంజమినును జూచెను. వీరిరువురికి స్నేహముకలిగెను. "తమలోఁ దాము మాటలాడుకొను శక్తిచీమలకు కల దనుటకు నిదర్శనముగ, నొక స్వానుభవ విషయమును బెంజమిను నాతో, జెప్పెను. పంచదారను చీమచూచి, తనకన్నములోనికిపోవును. కొంతసేపటికి, వందలు వేలు చీమలు వచ్చి, పంచదారనుఁ తీసికొనిపోవును. అటులనే, చచ్చిన యీగను జూచి

తానొక్కటి దానిని మోసికొని పోలేక పోయిన పక్షమున,
వెంటనే చీమ కన్నములోనికి జోవును. క్రమక్రమముగ,
చీమలు ప్రాకుచువచ్చి, దానిని తీసికొనిపోవును. ఒక సమయ
మున చిన్నకుండలో తేనెవేసి, దానిని పదిలముగ బెంజమిను
దాచెను. దానిలో మెల్లగ ప్రవేశించి, కొంత తేనెను చీమలు
తినవేసెను. వానిని జూచి దులిపివేసి, యాకుండు నింటి
వెన్నుకు త్రాటితో నతడు ప్రేలగట్టెను. పొరబాటున నొక
చీమ దానిలోనుండి పోయెను. పైకి ప్రాకిపోవుటకు వీలులేక,
నటునిటు తిరిగి, త్రాడుమీదుగ వెన్నుకుపోయి, తప్పించు
కొని క్రిందికి దిగెను. ఇది దిగిన మఱియొక యరగంటకు నంద
చీమలు గోడమీద ప్రాకుచువెన్నెక్కి, త్రాడుమీదుగకుండ
లోనికి దిగిపోయి, తేనెను తిను టకారంభించెను. తుదకా తేనె
నంతయు నవి తినివేసెను. ” అని, తనతో బెంజమిను చెప్పి
నట్లు, స్వీడినుదేశపు పండితుడు వ్రాసెను.

బుద్ధిమంతు లేసంగతిని జూచినను లెస్సగ విచారించు
దురు తుపానుల మార్గమును కనిపెట్టి చెప్పుటకు బెంజమిను
కనకాశమయ్యెను. “పూరుచిచ్చు” పత్రికలో, నొక నాటి
రాత్రి 9-గంటలకు చంద్రగ్రహణము పట్టవని, వ్రాయబడి
యుండెను. దానిని జూచుటకు బెంజమిను సమకట్టెను గ్రహ
ణము పట్టుటకు పూర్వమొకగంట కీశాన్యమూలనుండి, గాలి

వాన ప్రళయముగ లేచి, యారాత్రియు మరుచటి దినమంతయు గొట్టుచుండెను. సముద్రముమీఁద, దేశమందంతట నది వ్యాపించి, చాలనాశముఁ జేసెను. ఈ సంగతిని మాతన సీమలలోని వార్తాపత్రికలు ముచ్చటించెను. బోస్టను పట్టణములోని వార్తాపత్రికలో తుపాను సంగతియేకాక, గ్రహణము సంగతి కూడవ్రాయఁబడియున్నందుకు, బెంజమినాశ్చర్యపడెను. బోస్టనులో నితరియన్న గాఢికి లేఖనువ్రాయ, గ్రహణము పట్టువదిలిన గంటకు తుపానాగంభమయిన దిని వాగవలన విని బెంజమినాశ్చర్యపడెను. సకృచ్ఛముగ వీస సంగతినిఁ దెలిసికొని, యీశ్వరములనుండి వచ్చి యట్లాంటికు తీరమందు వీచు తుపానులు వెనుకకు నడచును—అనఁగా, నైఋతిమూలనుండి ఈ శాస్త్రములకుఁబోవుచుఁ గ్రమముగ వీనికి బలము తగ్గును—అను సంగతిని బెంజమిను గనిపెట్టెను. ఈ కాలములో, నితనిచే “ఫ్రాంక్లినుస్ట్రు” చేయఁబడెను. రెండుపురుషాంతరములవారు దీనిని వాడుకొని అటువైని దీనిని పరులు వృద్ధిచేసిరి. కిష్టలు లేకపోవుటవలన, పొగ బాధచేతను, దీని నితఁడు కనిపెట్టుట కుద్యుక్తుఁ డయ్యెను. దీనివలన నతఁడు లాభము పొందవలెనని కోరలేను. లాభమును బొందలేదు. “పెన్నిలు వానియూ గవర్నరు దీనినిజూచి, సంతోషించి, దీనిమూదిరిని మరికొన్ని తయారుచేయుటకు హక్కు నాకే యుండునటుల

చేయుదు ననినాఁడో, జెప్పెనుగాని, నేను దానికి సమ్మతించలేదు. ఇతరులుకనిపెట్టిన క్రొత్త సంగతులవలన మనమెటులలాభమును బొందుచుంటిమో, యటులనే మనము కనిపెట్టిన వానివలన నితరులుకూడ సంతసించవలెను. పరోపకారమునకు కదా, మనము కష్టపడుచుంటిమి” అని బెంజమిను వ్రాసెను.

సభవారు వాదముచేయుచున్న కాలమున, ఏతఁడు లేకరి గనుక, వారివాదములయం దిష్టములేనందున, గోళ్లు మీటుచు కాలయాపనముచేయుట కితనికి కష్టముగ నుండెను. అందుచేత నితని స్నేహితుఁడు ‘లోగను’ అనువాఁడు ఫ్రెంచిభాషలో వ్రాయబడిన ‘చమత్కారచతుష్కీర్ణము’ అను నాటను నేర్పుపుస్తకము నితని చేతిలోఁ బెట్టెను. ఈ ప్రక్కపుటలో వ్రాసినదే అట్టి “చమత్కార చతుష్కీర్ణము”.

ఈ చౌకముతో నిలుపుగనున్న యంకెలను కలిపిన, 260 మొత్తము వచ్చును. సగము వరుసకలిపిన, దానిలో సగము మొత్తము వచ్చును. ఆరోహణ, అవరోహణగ, ఐశ్వర్యాలంకెలను కలిపిన, 260 మొత్తము వచ్చును. అతఁ డీ చౌకమును చతురముతో గలుపుచు కాలము పుచ్చుచుండెను

52	61	4	13	20	29	36	45
14	3	62	51	46	35	30	19
53	60	5	12	21	28	37	44
11	6	50	54	43	38	27	22
55	58	7	10	23	26	39	42
9	8	57	56	41	40	25	24
50	63	2	15	18	31	34	47
16	1	64	49	48	33	32	17

చతుర్థాంశ చతుర్థాంశము

పదునొకండవ ప్రకరణము

దేశోపకారి

సుశీలుని వ్యాపారము సాగిన, అతని సుశీలము వన్నె కెక్కును. అట్లు సాగుటవలన సంతోషముగ నున్న కిరంగును, నమ్రత వహించు. సంతోషముగ నుండును. కర్తృత్వమవలన వచ్చిన సామృద్ధి కు మేలు చేయునట సాదేహము అనాధారిణమైన ధర్మబుద్ధి, వివేకము కలిగియుండినది. కర్తృత్వశ్రేయస్సును పొందుట శక్తియు. మానవశరీరము కనుక ధనము దీనికి మాం ద్యము కలిగించును. అందుచేత ప్రజలకు వీలుపకారియగుట గు వీలులేదు. ముందు వెనుక లాలోచించి, క్రియముగ వ్యాపారము సాగుటవలన లాభమును బొందువాఁడు, చాలకాల మనుభవించి, తుదకు స్వార్థము నుపద్వినియోగముచేయును.

బెంజమిను నొదిది ప్రవర్థమానముగ వృద్ధిపొందుచు వచ్చెను. కరిగణాలో నిలిచి 'గెడ్డు' వార్తాపత్రిక పేరు కెక్కి, ముఖ్య పత్రిక యయ్యెను. 'పూరుచిచ్చు' పత్రిక ప్రచురింపఁబడి, జనులకు సంతోషము కలుగ జేయు చుండెను. వీనవలన బెంజమినుకు లాభము వచ్చుచుండెను.

వ్యాపారము సాగినకొలది స్వగ్రామస్థులమన్ననల నతఁడు బొంగుచు ఎచ్చెను. పురాతనపద్ధతి నవలంబించి పట్టణమును రాత్రివేళల కాపాడువారిసంఘమును సంస్కరించుట కితఁడు మొదట సమకట్టెను. “ఎవేటతలారు లాపేటను రాత్రివేళగాపాడుచుండిరి. రాత్రిసంచారములో దనకుఁ దోడుగ నుండుట కింటి యజమానుల కొందిటిని తలారి పిలుచుచుండెను. అట్లు తోడుగఁ బోవుట కీష్టములేనివారు, తలారికి సావత్తరమునకు సుమారయిదు యావ్యము లిచ్చుచుండిరి. ఈ ధనమును వేతనముగ నిచ్చి, వీడితరులను దినకు సహాయముగ రాత్రివేళలదీసికొని బోవుటమాని, యాధనమును తానెచాచుకొనుచుండెను. ఇందుచేత వానిపని బాగుగనుండెను. ఒకదిరాము సారాయిని తలారివలనఁ బుచ్చుకొని, యతనివెంట ననేకదుండగీండుపోవుచున్నందున, వారిలోఁ గలిసి తలారిలో బోవుటకుఁగొందఱు గృహస్థు లిష్టపడలేదు. వీరు గస్తీతిరుగుట మానివేరిరి. చాల రాత్రులు వీరు త్రాగి మైమఱచియుండుట కల”దని బెంజమినుప్రాంక్లిను.

‘అగ్ని నివారణసైన్యము’ నొక టితఁడు స్థాపించెను ఈ దండులో జేరిన ప్రతివాడు తోలుసంచులు, బుట్టలు మొదలగువానిని సిద్ధముగ నుంచుకొనవలెను. ఎక్కడనైన, నిప్పు తగులుకొనిన, నాస్థలమునకు వీరందఱు తమవస్తువులతో

బోయి, నిప్పునార్పుచుండిరి. నెలకొక పర్యాయము వీరు కలిసి కొనుట కలదు. అప్పుడు, కాలానుగుణముగ, దండు యొక్క పద్ధతులను మార్పుటయో, లేక నూతనపద్ధతులను జేయుటయో జరుగుచుండెను.

సం॥ 1743-రము మేయి నెలలో, “అమెరికా శాస్త్రపరిశోధన సంఘము”ను స్థాపించుట కితఁడు ప్రయత్నముచేసెను. ఈ సంఘముయొక్క ముఖ్యోద్దేశములను వ్రాసి, యతఁడు స్నేహితులకుఁ బంపెను. మొక్కలు, దుంపలు, వేర్లు, వీని గుణములు, నుపయోగములు, వీనిని నలుగురికి తెలియజేయు విధము, ఖనులు, లోహములు, వర్తికవిశేషములు; నదులు, వీనియపసదుల సంగమము, సరస్సులు, పర్వతములు; ఉపయోగమైన జంతువులను వృద్ధిజేయుట, తమదేశములో లేని జంతువులను బరదేశములనుండి తెప్పించి, వానిని బెంచువిధము; మొక్కలు నాటుట, నీటిటలు వేయువిధము, ఈ మొదలగు విశేషాంశములను జర్పించుటకు నీ సంఘమును సమకూర్చవలెనని బెంజమిను కోరెను. “తనకంటె గొప్పవాఁడు సమకూడువఱకు, యోచనాంశములను వ్రాసి పంపినటువంటి బెంజమిను, సంఘమునకు కార్యదర్శిగ నుండుటకు సమ్మతించెను” అని బెంజమిను వ్రాసెను. సంఘము రూపముబొంది కొన్ని సంవత్సరములవఱకు వర్ధిల్లెను. అయినను, దీనివలనఁ గలిగినమేలు

శాశ్వతమైనదిగాని, యెన్నిక పొందినదిగాని కాలేదు. ఎందు చేతనన, దీనినివృద్ధిచేయుటకుఁ దగినపండితు లాకాలమున విశేషముగ లేరు.

సం॥ 1740-రము మొదలు సం॥ 1748-రము వఱకు, 'ఐరోపా' ఖండము సమరకల్లోలాప్వితమై యుండెను. 'న్యూ ఇంగ్లాండు' సంస్థానములలోని ప్రజలు తమ తీరములకు సమర భయము కలుగునని యెంచి, రక్షణ భర్తములుగట్టి, సైన్యము జతపఱచి, యుద్ధనావలకు సన్నద్ధముచేసి, సంరక్షణకు యుక్తమైన గిరిసన్నాహమునుజేసిరి. సం॥ 1744-రము వఱకు, వీరు భయపడుటకు గారణము కనపడలేదు. కాని, నాఁగుమొదలు సం॥ 1748-రములో జరిగిన "ఐక్కులాచపల్" సంధివఱకునూతన సీమలవారు సమరభయ కంపితగాత్రులైనను, "ఆత్మసంయమ శత్రుచ్ఛేదము"లకు తగిన సన్నాహమును వీరు చేయలేదు. బెంజమినుయొక్క ప్రేరణచే, గ్రామస్థులు స్వగ్రామమును రక్షించుటకుఁ బూనుకొనిరి.

సమరాద్యంత సామ్రాట్టమఃఖములను బెంజమినునివరిణాశో వ్రాసెను. "రిణభేరినాదము వినినతోడనే, నందఱు భీతమానసు లగుదురు. ఒకని కొకఁడు సహాయముచేయు నను నవ్యక్తము లేదు గాన, ప్రతిమనుజుఁడు పరారియగును. తమయొద్దనున్న దానికంటె హెచ్చుభవము నిమ్మని శత్రువులు పీడించుదు రను

భయముచేత, భాగ్యవంతులు ముందుగ పఠారు లగుదురు. పెండ్లాము, బిడ్డలు కలవాడు, వారిరోదనముజూచి వారిని దోడ్కొనిపోవును. ఎక్కడజూచినను రోదనమే..... కొండలు వెచ్చగనూర్పుచు, మడికొండలు ముఖమున దప్పిచేర, పరుగిడుచుంగురు భయావహమాహవము” అని బెంజమిను ప్రాసెను. “ఐక్కులాచపల్” సంధివలన వీరు నిర్భయు లయిరి.

బెంజమిను తలదండ్రులు నేటివఱకు సజీవులయి యుండిరి. వయోవృద్ధులు గనుక, వృద్ధాప్యముచేత వారు బాధపడుచుండిరి. వారు శ్రమపడుటకు విచారించి, బెంజమిను వారికి నుత్తరములను ప్రాయశ్చింఁడెను. సం॥ 80-రములు జీవించి, సం॥ 1744-రమున నితనితొడి, జోషయా ప్రాంక్లినుఁ స్వర్గస్థు డయ్యెను.

సోక సంవత్సరములు విద్యుచ్ఛక్తి విషయమై బెంజమిను పాటుపడెను. పదార్థ విజ్ఞానశాస్త్రజ్ఞుఁ డని పేరొందెను. విద్యుత్సంబంధప్రయోగముల నితఁడు జీయుచుండెను. ఇటులాటుసంవత్సరములు గడిచినవి. పిడుగులోని శక్తివిద్యుచ్ఛక్తియని కనిపెట్టిన మహానియుఁ డితఁడే.

పంజాబ్ వప్తా పరిణామము

మహాపాకారములు - ఇతర వ్యాపారములు.

జ్ఞానాభివృద్ధికిఁ బాటుపడిన విధమున, తత్ప్రచారము నకుఁ దగిన సదుపాయములను బెంజమిను చేసెను. న్యాయాదు పట్టణములోగాని పెన్సిలువానియాపరగణాలోగాని, యీ దువచ్చిన బాలురు చదువుకొనుటకుఁ దగిన పాఠశాలలేక పోవుటవలన, పదమూడు సంవత్సరములు ప్రాయముగల తన కుమారుని విద్యాభ్యాసము నిలిచిపోయెను. ఘరశాల లేమిని బోగొట్టుటకై, జంటోనమాజము వారినోగూసి, బెంజమిను శ్రమపడి, 5000, కాసులు చందాను ప్రోగుచేసెను. వెంటనే, పాఠశాల స్థాపింపబడెను. గుంపులు గుంపులుగ, బాలురు పాఠశాలకుఁ బోవుచుండిరి. ఇదియే, సం॥ 1779-80 మున, “పెన్సిలువానియా సర్వకళాశాల” యయ్యెను. నేటివఱ కీ కళాశాల వృద్ధిలో నున్నది.

“డాక్టరు ధామస్సుబాండు” లను వాడుకొంచ, బెంజమిను సహాయముచేత నొకవైద్యశాల పెట్టబడెను. “సీ సహాయములేనిది, యేపని జరుగదు. వైద్యశాలను స్థాపించుటకు

సొమ్ము నిమ్మసి నే నెవరినడిగిన, వారు ని సలహా నడిగితినో లేదోయని నన్ను అగుచుందురు. నేను నీ సలహా నడుగ లేదని చెప్పిన, వారు వెనుకనుండి చూచి నిచ్చెద మని చెప్పి వెళ్లుదురు” అని డాక్టరు బాండు బెంజమినుకు వ్రాసెను. క్రైస్తవదేశము లలో బాగుగ జరపబడుచుండిన వైద్యశాలలలోనిది యొకటియై యున్నది.

బెంజమిను స్వదేశమునందలి ప్రజలకు విరోధయై, పరదేశమువారిచే మెప్పుబడసిన మనుజుడని కెప్పురాదు. అతనినిఁ దెలిసినవారతనిని లెస్సగఁ బ్రేమించుచుండిరి. ప్రతికూలపవర్తన కాగ్రహపడనివారిని మర్యాదచేసి, వారితో నితఁడు మర్యాదగ మాటలాడుచుండెను. తల్లి, సోదరులు, మిత్రులు, చెల్లెలు—వీరి కితనువ్రాసిన యుత్తరములు చదువుట కింపుగ నుండును. అతని యుచ్చదశలో, నతని తల్లి, వృద్ధాప్యముచేత నిత్రుశస్త్రములణిగి, క్రమముగ జీర్ణించుచుండెను. సం॥ 84-ర ములువయస్సు కలదైనను, తల్లికుమారునికే బ్రత్యుత్తర మిచ్చుచుండెను. సం॥ 1752-రము మెయిచెలలోనామె స్వప్నములేని విదురజెందెను.

తల్లి మరణానంతరమున, నితఁడు తన చెల్లెలుజేనుకు వ్రాసిన యుత్తరములు దయారసపూర్ణములయి యున్నవి. తన చెల్లెలికి గూఁతురు పుట్టినదని విని, “నా మేనకోడలిని ముద్దిడినాను. అది

నోటిలో బెట్టుకొని కొఱకుట కొక కాసుపంపిరిని వాని బుచ్చుకొనుము. ముందుకు నీ కూతు రీకాసుతో బిక్కలను కొని కొఱకుటకు పీలగు"నని చెల్లెలికి బెంజమిను వ్రాసెను. ఆమె పిల్ల చనిపోయినపుడు, "మనము బ్రతికిన కొలఁది, మనకిట్టి విపత్తులు సగప్రాప్తమగును. దైవానుగ్రహమువలన ఇట్టివి సగప్రాప్తమగునని, దైవవిధికి మనము బద్ధులమని తెలిసినను, మనవలె నిదివఱ కెంద రిట్టి కష్టము అనుభవించిరో, ముందు నకెంద అనుభవించెదరో అను జ్ఞానములేక, మనఃకష్టము భరించుటకు శక్యముకాదని తలంచెదము. ఉపశమనపుమాటలెన్ని చెప్పినను కార్యములేదు. రిక్తస్పర్శగనుక, దుఃఖముకొంతకాలమువఱకు వ్యాపించి, క్రమముగ జల్లారును. ఇది నా స్వానుభవమువలన తెప్పినమాట. కష్టములో నీవు దైవకిటాక్షములను మఱచిపో నగుదుకు నే నొతయు సంతసించుచున్నాను. దైవకృపచేత, ఏకు మిగిలిన పిల్లలు సజీవులుగనుగూరుగాక" అని బెంజమిను వ్రాసెను.

ఎన్ని పనులున్న నతఁడు తాప్రాభిలాషను బోగొట్టుకొనలేదు. ఏకముగ విద్యుచ్ఛక్తి విషయములోనే నీతఁడు పాటు పడుచుండలేదు. ఇతని ప్రోత్సాహమున, నాయువ్యమూలగ నాశియాఖండమునకుఁబోవు మార్గమునుగనిపెట్టుటకు, ఫిలడల్ఫియాలో వర్తకులందఱు సమావేశమై, యుత్తరార్ధమమున

కొక యోధను బంపుటకు సన్నాహముఁజేసిరి. ఇతఁ డాహూయము చేసినందున, స్వీడనుదేశపు వృక్షశాస్త్రజ్ఞుఁడు ‘కాము’ అనువాఁ డమెరికాకు వచ్చెను. బెంజమిను ఆల్చనలను మన్నించువారి నందఱిని, పండితుని దర్శనమున కతఁడు తీసికొని వెళ్లెను. ఊపిరితిత్తులనుండి వెలువడు వాయు వపరిశుద్ధమైన దని కనిపెట్టినవాఁడు బెంజమిను, గృహములలోగాలి వ్యాపకము కాగుగ నుండవలయు నని దృఢముగ సిద్ధాంతముఁ జేసినవాఁ డితఁడే.

ఇతని మతవిషయాభిప్రాయములు మార లేదు. మనుజులకు మతము ముఖ్యమైన దను దృఢానమ్మకి మిత్రుకీగలదు. పిచ్చిభ్రమలను ఖండింపటకు బతులు, సత్యమును బ్రకటముఁ జేసి, వాని నంతరింపఁజేసిన, మతము పరిశుభ్రముగ నుండునని, ఇతని యభిప్రాయము. క్రీస్తుమతముయొక్క సత్యాధిక్యమును విశేషముగ గుర్తెఱిగినవా రితనికంటె మరియెవరును లేరు. గృహములు, వృక్షములు, ప్రదేశములు మొదలయిన యచేతనములు పవిత్రము లయినవి యని, యేభయముకలదో, యది మాత్ర మితనికి లేదు. “ఇతరులనిమిత్తము నేను పాటపజినపుడు, వారిని నే ననుగ్రహించితి నని తలంచక, విధాయక మైనపని జేసితి నని తలంచెదను. నాయాత్రలలో నేమి, నేను స్థిరముగ నుండినపుడేమి, జనులు నన్ను దయతో జూచుచుండిరి. తగిన

ప్రత్యుపకారము వారికి నేనెన్నటికిని జేయలేను. స్వార్థకార్యములనలన దైవము సంతసించి, నా కనంతముగ కటాక్షములను జూపెను. పరమేశ్వరుని కటాక్షములను బొందినందుకు, నా కృతజ్ఞతను జూపుటకు, ఆయనకు పిల్లలు, నాకు సోదరు లగు వారి సమిత్రము నేను పాటుపడుదును. వందనములును, మన్ననలును చేయుటచేత, మన కొండారులకుగల బాధ్యతలు తగ్గవు, మనకు దైవమునకుఁ గల బాధ్యత లంతకన్న తగ్గవు. నేచూహించిన సత్కార్యములవలన, నాకును స్వర్గమునకు నెంతదూరమో మీరు చూడుడు! శాశ్వతమై, యనంతమైన సుఖస్థితియె స్వర్గము. అట్టిపదవిని బొందుటకు నే నసర్హుఁడను. ప్రపంచములో నామకార్థ మొక సత్కార్యమును జేసి, స్వర్గమును బొందవలయు నని కోరిన వానికన్న, దాహశాంతి కొరకనికి నీరుసచ్చి, శోభల నియ్య ముచి దైవమును కోరినవాఁడు నయమని శోచును. పరమేశ్వరుని కృపచేత, మన మసంపూర్ణమైన మిశ్రమసుఖముల నీ ప్రపంచములో ననుభవించుదాముగాని, మన కిర్వతకలిగికాదు; దైవకృపవలన కలిగిన స్వర్గ సుఖమెట్టిదిగ నుండును! దానిని బొందుటకర్హుఁడనని గర్వము, నిరీక్షించుటకు బుద్ధిహీనత, కోరుటకు కోరికయు నాకులేదు. నన్ను పుట్టించి పెరిపాలించు ప్రభువును నేను శరణుజొచ్చెదను. పుత్రవాత్సల్యముతోఁ గాపాడు ప్రభువు నన్ను దుఃఖసముద్రములో

ముంచడు. నేనొక్కొక్కప్పుడు పొందుకష్టములు నామేలున కత్తెను పంపును” అని మతమునుగురించి తనయభిప్రాయమును చెలిపి యున్నాడు.

పుస్తకములను చదువుటకును, మనసముచేయుటకును, స్నేహితులతో సంభాషించుటకును బెంజమినుకు కాలము దొరకలేదు. ఇతడు సర్కారుపనిలో ప్రవేశించినజూడవలయు నని కోరినవాడికోరిక నీడేప్పుటకు దగిన కాలము సమకూరెను. పెన్సిలువానియా పరిగణాను రక్షించుటకు చేసిన సన్నాహము వలన, ప్రజలు స్వగ్రామస్థులు సంగోషించుటయేకాక, రాజ్యాంగముల వారు కూడ సంతసించిరి. “నేను రిత్తగనుంటి నని యొచ్చి, ప్రజలు తమపనులను నెరవేర్చుకొనుటకు నన్ను పట్టిరి; పట్టణపుపెద్దలు కూడ నన్ను బనిగోనికీలాగిరి” అని యితడు వ్రాసెను.

సం॥ 1753-రమున, ‘అమెరికా పోస్తుమేస్తరు జనరలు” మృతికొంది నందున, బెంజమిను, విల్లియంహంటరు, వీరిరువురి నాపనిలో సర్కారువారు నియోగించిరి. ఎన్నడు నమెరికాలోని తేపాలాఫీసులవలన డబ్బువచ్చుటలేదు. వీరు వానిని సంస్కరించి, లాభము వచ్చునటుల జేసిన, వీరికి మూడువందల కాసులు చొప్పున వేతన మిచ్చుటకు వారు నిర్ణయించిరి. అంది టీకంట, దేశసమాచారములు తనకు బాగుగ చెలిసినందున

వానిని సంస్కరించుటకు బెంజమిను సమకట్టెను. సం॥ 1753-రము గ్రీష్మఋతువులో, దేశములోని తపాలాఫీసులను బరీక్షించుటకు బయలుదేరెను; నాలుగు సంవత్సరముల వ్యాకతఁడు కష్టపడెను. జనుల కుపయుక్త మగు గొన్ని సంస్కారములను బెంజమిను చేసెను. సం॥ 1753-ర మంత మగుఁ పుట్టికి, రాజు, గవర్నరు, పట్టణపు పెద్దలు, పీరిచే బయలులో బెంజమిను నియోగింపఁ బడెను. విద్యుచ్ఛక్తి పరిశోధకుఁడని పేరు వచ్చెను. అమెరికాలో నితని పేరు తెలియని వారు లేరు.

నిరాటకముగ నెనుబడిసంవత్సరము లభివృద్ధిని జెందిన పెన్నిలువానియాపరగణాకు దుర్దినములు సంఘటిల్లెను. ఈ దినములలో నితనిని సేనా నాయకునిగ నియోగించిరి. ఇతని సేనాధిపత్యములో సైన్యములు బాగుగ ననుపింపఁబడెను. ఈ యాధిపత్యము ననుసరించి, సంధిచేయుట కితఁడొగ్గాండుదేశము వెల్లెను. అక్కడ మూఁడు సంవత్సరము లుండి, తన సందేశము నతఁడు నిర్వర్తించుకొనెను కార్యనిర్వాహము కేవల మితఁడు గోరిన ప్రకారము జరుగఁబోయినను, వ్యవస్థ మూత్ర మితనికి కలుగలేదు.

ఇంగ్లాండులోనున్న సమయమున బెంజమి సక్కడి పండితుల సహవాసము చేసెను. 'అక్సుఫర్డు' సకల కళాశాలాధ్యక్షులు బిరుదులు కొన్నితని కిచ్చిరి. ఇతఁడు 'డాక్టరు' అను బిరుదు

దును గూడపొందెను. ఈ గౌరవములను బొందిన తరువాత, నమెరికాదేశమునకు వచ్చెను.

సం॥ 15-రముల వఱకు కష్టపడి, సం॥ 57-రములు వయస్సున శేషించిన జీవితకాలమును సుఖముగ గడుపుటకు డాక్టరు బెంజమిను తలంచెను. సం॥ 1748-రములో, పనులను మాని శాస్త్రపరిశోధనఁ జేయవలె నని యితఁడు కోరెను. గృహ మిగుల కటముగను, విరివిగను కట్టి, స్నేహితులతో ముచ్చటించుచు, తన పశ్చిమవయస్సు సంతము జేయుట కితఁడు దృఢశిఁచెను. ఈ కోరిక స్వప్నావస్థయ్యెను సంఘటిల్లిన వ్యవహారములలోఁ బట్టువడి, నాని ప్రవాహములోఁ గొట్టుకొని పోయినందున, కోరిన కోరికను పొందుట కితని కవకాశము లేకపోయెను. యుద్ధము సన్నద్ధమైనందున, నితఁడు గ్రంథపఠనము మానివేసెను. సం॥ 1768-రము మొదలు సం॥ 1770-రము వఱకు ఆంగ్లేయులకును ఫ్రెంచి వారికిని యుద్ధము జరుగుచుండెను. సం॥ 1764-రములో వ్యవహార వీరినిపట్టి, బెంజమినిని గ్లాంపువెల్లెను. అక్కడ లండను కట్టణములో నతఁడు కాపుర ముండెను. కొంత కాలము రాజకీయవ్యవహారములను జూచి, తదనంతరము వానిని వదిలి, రీత్య నతఁడు కాలయాపనముఁ జేసెను. సం॥ 1770-రమున నితఁడు లండనులో నుండెను. ఇతని మనుమడు “విల్లియం టుంపిలు ఫ్రాంకిను” అను వాఁడితని యొద్దనుండి, కోరిన

సహాయమును సాంత్యనమును తాతగారి కిచ్చుచుండెను. ఇతనిభార్య ఫిలడల్ఫియాలోనుండి పోయెను. ఆమె భర్త రాక మనమున నిరీక్షించుచు, స్వగృహమున జరిగిన వృత్తాంతముల సతనికిఁ దెలియఁజేయుచుండెను. ఇంతకాలమున కితని కూతురును వివాహమాడుటకు, ఫిలడల్ఫియాలోనివర్తకుఁడు, 'రిచ్చర్డు బేచి' అనువాఁడు నిశ్చయించి, గృహిణి బెంజమినుతో నీ సంగతిని జెప్పెను భర్త కీ సంగతి నామె తెలియఁజేసెను. కొంతకాలమునకు వారిరువురు వివాహమాడిరి.

బెంజమిను ఐదిసంవత్సరము లింగ్లాండులో నుండెను. తన స్వదేశాభిమానము, లోకోపకార బుద్ధిని ఘనులలోఁ జూపించుట కితఁడు కష్టపడుచుండెను. ఒక సమయమున వైద్యశాలను జూచిన, ఫిలడల్ఫియాలోని వైద్యశాల యితనికి జ్ఞప్తికి వచ్చుచుండెను. పట్టుపురుగులను బెంచువిధము, వానినుంచి పట్టును తీయువిధమును గుఱించి తగిన సమాచారమును సంగ్రహించి, పెన్సిలువానియాలోని తన స్నేహితుల కితఁడు పంపుచుండెను. పట్టుపురుగులను బెంచుటకు పెన్సిలు వానియాలోఁ గొందఱు బయలుదేరిరి. ఇంగ్లాండు రాణిగారికి స్వదేశము నుండివచ్చిన పట్టును బహుమానముగ నితఁ డిచ్చెను.

సం॥ 1771-౨ములో కిప్టాను 'కుక్కు' భూగోళ యాత్రను సముద్రముమీఁద చేసి, తిరిగి వచ్చెను. ఇతఁడు, 'యార్క్యుషి

యదులో నొక సేద్యకాని కుమారుడు. 'పసిఫిక్కు' మహా సముద్రముమీద యాత్రచేసి, దానిలోని వింతల నితఁడు చెప్పెను. 'న్యూజీలాండు' దీవిని మొదట నితఁడు జూచెను. ఈ కాలములో నితని సంగతుల నందఱు ముచ్చటించుచుండిరి. పసిఫిక్కు దీవులలోనున్నవారు ధైర్యశాలు లని, ధాన్యము, పశువులు, కోళ్లు లేని వారని యైరోపా వాసులకుఁ దెలిసెను. ఈ వస్తువులను వారికి పంపుటకుఁ బ్రయత్నముచేసి, చందాలు వసూలుచేసిరి. బెంజమిను తనకు శోచన చందా విచ్చెను. కొన్ని కారణములచేత నీపని సాగ లేదు.

ఇతఁడు ప్రయోగము లోనికి దీసికొని రాని స్వల్పవిషయ మేదియులేదు. ఒకనాఁ డితని భోజనకాలమున, 'వర్జీనియా' దేశమునుండి తేబడిన 'మదీరా' మద్యమును నీసాలోనుండి పాత్రలోనికిఁ బోయునపుడు, చచ్చిన మూడింగలు పడినవి. "చచ్చిన యీంగలమీద సూర్యకిరణములు ప్రసరింపఁజేసినందున, నవి పునర్జీవమును బొందు నని విని, నేను వీనిని యెండఁగోఁ బెట్టితిని. మూడు గంటలలోపున, వీనిలో రెండు చైతన్యమును బొంది, కాళ్లు కదిల్చి, కండ్లునులుపుకొని, రెక్కలను విడిలించి, తామింగ్లాండు దేశమునకు వచ్చిన సంగతిని తెలియక, యెగిరి పోయెను. మిగిలినదానిని, సాయంకాలము వఱకెండలో నుంచి తినిగాని దానికి జీవమురాలే"దని బెంజమిను వ్రాయుచు,

“సిటిలో మునిగి, చచ్చిన వారిని బ్రతికించుటకు వారి కళేబర ములను తైలద్రోణిలో నుంచు విధమును గనిపెట్టిన బాగుగ నుండునని నేను తలంచెద”నని ముగించెను. ఇతఁడీ కాలములోనే “స్కాట్లండు, ఐర్లండు, ఫ్రాన్సు” దేశములను జూచుటకు వెళ్లెను.

ఇంతకాలమునకు స్వదేశమునకుఁ బోవలెనని బెంజమిను సమకట్టెను. పదిసంవత్సరము లయి, దారాపుత్రాదుల విడనాడి పరదేశమం దిరఁడుండెను. ఇతఁడు ప్రయాణసన్నాహముఁజేయు చుండెను. కొంతకాలము గృహిణి బెంజమిను స్వస్థతలేక బాధ పడుచుండెను. కాని, యామె కపాయము గలుగునని స్నేహితు లెవరనుకొనలేదు. ఇంతలో నామెకు పక్షవాతమువచ్చి, నాలుగయిదు రోజులు శ్రమపడి, యామె పంచత్వమును బొందెను. ఈ సమాచారము బెంజమినుకు దెలిసెను. నలుబదినాలుగు సంవత్సరములు వీరు గృహస్థాశ్రమములోనుండి, నిష్కళంకముగ దాంపత్యసుఖము ననుభవించిరి. ఇతఁడు గృహమును విడిచి, పరదేశములోనుండిన కాలమున, భార్యాభర్త లన్యోన్యముగ వ్రాసికొనిన యుత్తర ప్రత్యుత్తరములు చదివిన, వారి యనురాగము వెల్లడి యగును. సమయము వచ్చినపు డెల్ల, నామె సుఖజీవనముకు తగినవస్తువుల నితఁడు పంపుచుండెను.

అమె యుక్తాయుక్త విచక్షణ గలదని తెలిసి, గృహకృత్యము లామె చేతివీడ జరుగుట కతఁ డొప్పుకొనెను.

సం॥ 1775-రము మార్చి తే 21 దిని బెంజమి నింగ్లాండు నుండి బయలుదేరి, మేయి నెల తే 5 దిని ఫిలడల్ఫియాలో వచ్చి చేరెను.

స్వస్తి.

కొంతకాలము వఱ కిఁతఁడు రాజకీయ వ్యవహారములలో మెలఁగుచుండెను. గృహకృత్యములలో దైన్యములేక జీవించు చుండెను ; సంబంధభాంధవ్యములలో నెట్టి కలతలులేక యుం డెను. కొన్ని సంవత్సరములకుముందు కట్టుట కారంభముచేసిన గృహనిర్మాణము ముగిసినందున, దానిలోనితఁడు ప్రవేశించెను. దానిలో నొకగదిలో పుస్తకభాండాగార ముంచబడెను. “నా పిల్లలు, కూతురు, మనుమలాఱుగురు వీరితో కలిసి కాలమును నేను గడుపుచున్నాను. నాపెద్దమనుమఁడు కళాశాలలోఁజదువు కొనుచున్నాఁడు. కడమవారు మంచిస్వభావముకలవారు వీరు పెద్దవారై, ప్రపంచములోఁదిగిన తరువాత, నేనడవడికలవారగుదురో, నేను వానిని జూచుటకు జీవించను ; వానిని ముందుకు జూచి చెప్పలేను. కనుక, నీకాలమును వారితో నెమ్మదిగ, నడు

పుదును. ముందుసంగతి దైవమెఱుంగునని బెంజమినువాసెను. తనను జూచుటకువచ్చిన వారి కతఁడు దర్శనమిచ్చుచుండెను. ప్రియస్నేహితుల కు త్తరములు వ్రాయుటకలదు. సం॥ 1788-రము అక్టోబరునెలలో నితఁడు పనులన్నియు మానివేసెను.

వృద్ధాప్యముచేత నితనిశరీరమునకుఁ దఱచుగ బాధ కలుగుచుండెను. బాధలేనిసమయమున, నితఁడు త్తరములు వ్రాయుటయో, లేక స్నేహితులతో ముచ్చటించుటయో, లేక మనుమలతో నాడుటయో, జరపుచుండెను. ఎన్నఁచును వ్యర్థముగ నితఁడు కాలయాపన చేయలేదు.

సం॥ 1790-రము ఏప్రిలు నెల వఱకితఁడేవ్యాధియులేక యుండెను. అప్పుడు గుండెలలో నొప్పి, యుష్ణము బెంజమినుకు వచ్చెను. డాక్టరు 'జానుజోన్సు,' అను వైద్యుఁ డితనికి మందు నిచ్చుచుండెను.

"మరణమునకు పదియారు రోజులు ముందుగ బెంజమిను కుష్ణమువచ్చెను. తరువాత మూడునాలుగు రోజులకు, గుండెల కెడమప్రక్కను నొప్పిగనున్న దని అతఁడు చెప్పెను. ఆనొప్పి యధికమై, దగ్గుపుట్టి, యతనికి శ్వాసారంభమయ్యెను. అతఁడు బాధచేత మూలుగుచు, విశేషము బాధ తనకులేదని చెప్పు

చుండెను. మొదట ననామధేయఁడుగనుండి, తుదకు వేరు ప్రతిష్ఠలను బొందినందు కతఁడు పరమేశ్వరుని కొనియాడి, ప్రపంచము నందు విరక్తిని బొందించుటకై తనకు బాధలుగలిగెనని చెప్పెను. మరి యయిదు రోజులకు మృతినొందు నను సమయమున, శ్వాసతగ్గెను. ఉష్ణముజారెను. అందుచేత నందఱితఁడు జీవించునని తలంచిరి. ఈలోపున నూపిరి తిత్తులలో కురుపు పుట్టి, బ్రద్దలయి నందున, నుచ్చాస్వసనిశ్వాసములఁగా, మాంద్యము ప్రవేశించి, క్రమముగ సం॥ 1790-రము ఏప్రిల్ తే 17 ది రాత్రి, పదునొకండు గంటలకు, డాక్టరు బెంజమిను ఫ్రాంక్లిను పరమ పదమును బొందెనని డాక్టరు జోన్నప్రవాసెను.

ఏప్రిల్ తే 21 దిని, మృతక శరీరమును సమాధి స్థలమునకు దీసికొనివెళ్లినపుడు, 20,000 వేల ప్రజవెనుక నడిచిరి. క్రైస్తవాలయములలోని గంటలను మెల్లఁగ వాయించిరి. ఓడల మీఁది జండాలు సగము దించివేయఁబడెను. అతని శరీరమును భూస్థాపనచేయు కాలమున, శతఘ్నులు ఘోషించెను. భార్యా భర్తల శరీరము లొక దాని ప్రక్కనొకటి సమాధిచేయఁబడెను. వీరి గోరిల మీదనున్న రాతిపలకలమీఁద, వీరి జననమరణముల సంవత్సరములు తప్ప మరియేమియు వ్రాయఁబడియుండలేదు.

బెంజమిను శరీర దార్ధ్యము కలవాడు. ఇతడు పెద్దకాలమునకు స్థూలదేహియయ్యెను. అయిదడుగుల తొమ్మిదంగుళము లున్నతము కలవాడు. పిల్లికండ్లు, తెల్లని శరీరము కలవాడు. నెమ్మదిగ మాటలాడువాడు. అతని కనవసర మగు పనులలోనతడు జోక్యము కలుగజేసికొనలేదు. అందఱితోను గలిసి మెలిసి తిరుగుచు, కలుపుకోలుతనముగ నుండెను. తన ప్రేయస్నేహితులతో మనస్సు నిచ్చి మాటలాడుచుండును. పరులతో సంతగ మాటలాడువాడుకాదు. జ్ఞానము, లోకజ్ఞానము కలవాడు.

యద్యన్విధూతిచత్పత్వం శ్రీచంద్రార్జిత మేనవా |
తత్తదేవావగచ్ఛత్వం మమ తేజోంశిసంసమ్ ||

విజ్ఞానచంద్రికా గ్రంథమాల.

నియమములు

1. దేశాభివృద్ధికి ఆవశ్యకములైన గ్రంథములు ప్రచురించి భాషాభివృద్ధి చేయుటయే యీ గ్రంథమాల యొక్క యుద్దేశ్యము. ఇందు సంవత్సరమునకు రమారుమి 1600 పుటలు గల స్వతంత్రమైన గ్రంథములు ప్రచురింపబడును.

2. కొందఱు తలచునట్లు ఇది మాసపత్రిక కాదు. ఇందు దేశ దేశముల చరిత్రములును, పదార్థవిజ్ఞాన, రసాయన, జీవ, వృక్ష, మొదలగు ప్రకృతి శాస్త్రములును, దేశోపకారులగు కొందఱు మహనీయుల చరిత్రములును, ఇంగ్లీషు నందలి ఉద్గ్రంథముల భాషాంతరీ కిరణములును మాత్రము ప్రచురింపబడును. చరిత్రాను సారములగు కల్పితకథలు (Historical Novel) గూడ ప్రచురింపబడును.

3. ఈ గ్రంథమాలలో ఒదివరికు అచ్చువేయబడిన గ్రంథముల నన్నిటిని కొనుచు నికముందు ప్రచురింపబడు గ్రంథముల నన్నిటినిగొనుటకు నొప్పుకొనువారు శాశ్వతపు చందాదారులు.

4. శాశ్వతపు చందాదారులకు ఈ గ్రంథమాలలోని గ్రంథములన్నియు అర్థ వేలల కియ్యబడును. సంవత్సరము ఒక్కొక్కటి 1600 పుటలకంటె నెక్కువ పుటలుగల గ్రంథములు మేము ప్రచురించము. చందాదారులకు సంవత్సరమునకు రూ. 4-0-0 కంటె నెక్కుడు కర్పకానేరదు.

6. శాశ్వతపు చందాదారులు సంవత్సరపు చందా మొదట నీయస్కరలేదు. ఒక్కొక్కప్పుడు మచ్చుపడగానే అది వాల్ట్యాపేయబిల్ ద్వారా పంపబడును. పోస్టేజి చందాదారులే భరింపవలయును.

6. వెనుకటి పుస్తకముల నన్నిటినిఁ గొను చందాదారులు ప్రవేశరుసు మియ్యసక్కరలేదు. వెనుకటి పుస్తకముల నన్నిటిని ఒక్కనారి కొనలేనివారు రు 3-0-0ల వెలగలపుస్తకములు మొట్టమొదట కొనినజాలును. మిగత పుస్తకములు తరువాత తప్పించుకొనవచ్చును.

7. వెకటి పుస్తకములు అక్కరలేనివారు ప్రవేశరుసుముక్రింద రు 1-0-0 చెల్లించవలెను.

8. చందాదారులు మ్రాపచరములలోని గ్రంథములను చందాదారుల వెలకు ఒకటికన్న నెక్కువ పొందలేరు.

9. గ్రంథమాలలోని గ్రంథములన్నియు నునుపైన దళ సరికాగితములమీఁద ముద్రింపబడు. అనేక చక్కనిపటములతో నొప్పుచుండును. క్యాలికోబైండు చేయబడు. సరసమైన వచన శైలిని కలిగియుండును. ఇట్లు సర్వాంగసుందరములై చాక వెలకు దొరకుగ్రంథములు తెలుగుభాషలో నరుదు.

కే. వి. లక్ష్మణరావు. ఎం. ఏ.

సంపాదకుఁడు.

ఆ. లక్ష్మీపతి, బి. ఏ., ఎం, బి., సి. ఎం.

మేనేజరు.

హంటుకోడ్లు, మద్రాసు.

పకటితమైన గ్రంథములు.

1. ఆబ్రహాము లింకను (జీవితచరిత్ర)	0	12
2. హిందూమహాయుగము (జీవచరిత్రము)	1	0
3. జీవశాస్త్రము* (శాస్త్రగ్రంథము)	1	8
4. రాణీసంయుక్త* (చరిత్ర)	0	12
5. మహమ్మదీయ మహాయుగము (జీవచరిత్రము)	1	12
6. పదార్థ విజ్ఞాన శాస్త్రము* (శాస్త్రగ్రంథము)	1	8
7. రసాయన శాస్త్రము (శాస్త్రగ్రంథము)	1	4
8. ఆంధ్రులచరిత్రము I భా.* (జీవచరిత్రము)	1	4
9. విమలాదేవి (చరిత్ర)	1	2
10. కలరా (శాస్త్రగ్రంథము)	0	6
11. జంతుశాస్త్రము I (శాస్త్రగ్రంథము)	0	9
12. వృక్షశాస్త్రము I (గ్రంథశాస్త్ర)	0	7
13. శారీరశాస్త్రము I (శాస్త్రగ్రంథము)	0	11
14. భౌతిక శాస్త్రప్రథమపాఠములు† (శాస్త్రగ్రంథము)	0	10
15. స్వీయచరిత్రము 1. భా* (జీవచరిత్ర)	1	8
16. భౌతిక శాస్త్రము * (శాస్త్రగ్రంథము)	1	8
17. ఢిల్లీదర్బారు (జీవచరిత్ర)	1	8
18. ఆంధ్రులచరిత్రము 2. భా జీవచరిత్ర	1	8
19. చంద్రగుప్తచక్రవర్తి (జీవచరిత్ర)	0	12
20. చలిజ్వరము (శాస్త్రగ్రంథము)	0	7

21. అర్థశాస్త్రము 1 సం (శాస్త్రగ్రంథము)	1	8
22. మహాపురుషుల జీవితచరిత్రలు (జీవితచరిత్రము)	1	4
23. వ్యవసాయశాస్త్రము 1 భా. (శాస్త్రగ్రంథము)	1	4
24. డిస్కో (శాస్త్రగ్రంథము) 2-వ భాగము	1	8
25. రాయచూరుయధము (నవల)	1	4
26. అర్థశాస్త్రము 2 సం (శాస్త్రగ్రంథము)	1	4
27. విజయనగరసామ్రాజ్యము (నవల)	1	4
28. పాతాళభైరవి (నవల)	1	4
29. స్వీయచరిత్ర 2-వ భా (జీవితచరిత్ర)	1	10
30. వృక్షశాస్త్రము (వ్యాఖ్య)	2	0

*పుస్తకములు ప్రస్తుతము నిలువనీ లేవు.

! పుస్తకము నిండువెలకే దొరుకును.

శంకరాచార్యులుగా చేరినవారు

డాక్టరు ఆచంట లక్ష్మీపతి గారు

బి. ఎ., ఎం. డి. సి. ఎం.

మేనేజరు విజ్ఞానచింతామండలి.

మౌంటురోడ్డు, మదరాసు.

ఆవి వ్రాశికొనవలెను.

శ్రీరామానుజాచార్య చరిత్రము	0	2
రామకృష్ణపరమహంస ,,	0	2
బాలగంగాదరతిలకు	0	2
దాదాబాయినారోజీ చరిత్రము	0	1
ఆనిబిసెంటు ,,	0	1
స్వామివివేకానంద ,,	0	1
కృష్ణదేవరాయ ,,	0	2
స్వామిరామతీర్థ ,,	0	1
శాలివాహన ,,	0	2
శ్రీబుద్ధిని ,,	0	8
లారుకె పు జీవితము	0	6
సప్తమిష్టగు ,,	0	8
పంచమజాతి చక్రవర్తి ,,	0	1.
లార్డుహార్డింజి ప్రభువు ,,	0	12
అలగ్జాండరు ప్రభువు ,,	0	1
డాక్టరులివింగ్ స్ట్రనుగారి చరిత్రము	0	1
విల్లియం. కేరి. ,	0	1
జార్జిసేవిస్సన్. రైలుమార్గముచుకనిపెట్టినమహాపురుషుడు	0	1
పీటరుదిగ్రేటు రష్యాచక్రవర్తిచరిత్రము	0	1
శ్రీరామానుజాచార్య కే. వి. లక్ష్మణరావుపంతులుగారు	0	

విజ్ఞానచంద్రికా బుక్కుడిపో

మాంటురోడ్డు, మదరాసు

విజ్ఞానచంద్రికాబుక్కుడిలో,
హంటురోడు, మదరాసు.

అయ్యా,

తమకు తెలుగు భాషలో నేగ్రంథము కావలసినను
మేము సపై చేయగలము. మావద్ద అనేక మహాపురుషుల
యొక్కయు స్త్రీరత్నముల యొక్కయు చరిత్రములును,
శాస్త్రములు, నవలలు, నాటకములు, పురాణములు, నిఘంటు
పులు, శతకములు, ప్రబంధములు, పద్యములు, గద్యములు,
వేదాంత గ్రంథములు సంస్కృత గ్రంథములు, పారశాలకు
కావలసిన అన్ని పుస్తకములు, శుక్లబుక్కులు ఇవియవియను
నేల ఆంధ్రగ్రంథ ప్రపంచమునంతయు అమ్మకమునకు సాధ్య
మైనవాని సమకూర్చియున్నాము. దయచేసి మా క్యాటలాగు
తెప్పించి చూడు. అందులో లేని గ్రంథములు కావలసిన
వారుతద్గ్రంథకర్త పేరు, వెల, ప్రచారకులు మొదలగు వివర
ములతో మా వ్రాసిన వానిని తప్పక సంపాదించి సపైయి
చేయగలము.

సిద్ధమైనది ! ! రెండవభాగము సిద్ధమైనది ! !

—◆◆◆అ బ లా స చ్చ రి త్ర ర త్న మా ల◆◆◆—

గ్రంథకర్త

బంధారు - అచ్చమాంబగారు.

గ్రంథమునందు కాశ్మీరము, పంజాబు రాజపుతానా,
గుజరాతు, బుగాళము. మహారాష్ట్రదేశము. ఆంధ్రదేశము
మొదలయిన హిందూదేశాంతర్గతములయిన నకలదేశముల
చరిత్రములకు శోధించి వ్రాయబడినవి.

శ్రావణశ్రవణం వెం ౧౪-౦ | మొదటిభాగము వెల ౧.౦-౦

